

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง

THE DESIRABLE CHARACTERISTICS OF EMPLOYEES OBTAINING
HIGH VOCATIONAL LEVEL IN LAEMCHABANG INDUSTRIAL ESTATE

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

คณะการบริหารและจัดการ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2559

KMITL-2016-FAM-M-047-042

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง

THE DESIRABLE CHARACTERISTICS OF EMPLOYEES OBTAINING
HIGH VOCATIONAL LEVEL IN LAEMCHABANG INDUSTRIAL ESTATE

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

คณะกรรมการบริหารและจัดการ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2559

KMITL-2016-FAM-M-047-042

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**THE DESIRABLE CHARACTERISTICS OF EMPLOYEES OBTAINING
HIGH VOCATIONAL LEVEL IN LAEM CHABANG INDUSTRIAL ESTATE**

PREEYANART CHUJAROEN

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENT FOR
THE DEGREE OF MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION
IN BUSINESS ADMINISTRATION
FACULTY OF ADMINISTRATION AND MANAGEMENT
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

2016

KMITL-2016-FAM-M-047-042

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2016

FACULTY OF ADMINISTRATION AND MANAGEMENT

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะกรรมการบริหารและจัดการ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูงในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง

THE DESIRABLE CHARACTERISTICS OF EMPLOYEES
OBTAINING HIGH VOCATIONAL LEVELS IN
LAEMCHABANG INDUSTRIAL ESTATE

นักศึกษา

นางสาวปริญานารถ เชื้อเจริญ

รหัสประจำตัว

56611278

ปริญญา

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชา

บริหารธุรกิจ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

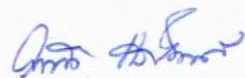
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วอนชนก ไชยสุนทร

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ลายมือชื่อ
รศ.ดร.วรนาถ แสงมณี	
ผศ.ดร.วอนชนก ไชยสุนทร	
ผศ.ดร.ณัฐวุฒิ โรจน์นिरุคติกุล	
รศ.ดร.วลัยลักษณ์ อัครธีรวงศ์	
ดร.เกรียงไกรยศ พันธุ์ไทย	

วัน / เดือน / ปี ที่สอบ 22 กรกฎาคม 2559 เวลา 16.00 น. เป็นต้นไป

สถานที่สอบ ณ ห้อง 402 อาคารสำนักบริการคอมพิวเตอร์

คณะรับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์ ดร.อำนวยการแสงโนรี)

คณบดีคณะกรรมการบริหารและจัดการ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง
นักศึกษา	นางสาวปริญานารถ เชื้อเจริญ
รหัสประจำตัว	56611278
ปริญญา	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	บริหารธุรกิจ
พ.ศ.	2559
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วอนชนก ไชยสุนทร

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงาน และเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ประกอบการ ต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงาน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ประกอบไปด้วย ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ ด้านคุณธรรมจริยธรรม และด้านการมีวินัยในตนเอง โดยจำแนกตามลักษณะของโรงงาน จำนวนพนักงานในองค์กร และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ สำหรับการเก็บข้อมูล เก็บโดยวิธีการแจกแบบสอบถาม ซึ่งมีประชากรกลุ่มตัวอย่าง 110 คน ที่ได้จากการเก็บข้อมูลจากผู้จัดการฝ่ายบุคคล หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ให้ดูแลจัดการงานบริหารบุคคลในโรงงานนั้น เพียง 1 คน สถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One –Way ANOVA) ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงาน และเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ประกอบการต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ ด้านคุณธรรมจริยธรรม และด้านความมีวินัยในตนเอง อยู่ในระดับมาก

Thesis Title	The Desirable Characteristics of Employees Obtaining High Vocation Level in Laemchabang Industrial Estate
Student	Miss Preeyanart Chuajaroen
Student ID.	56611278
Degree	Master of Business Administration
Program	Business Administration
Year	2016
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr.Wornchanok Chaiyasoonthorn

ABSTRACT

The objective of this research is to study the level of desirable characteristics of employees and compare the entrepreneurs attitude to the desirable characteristics of the employees obtaining high vocational level in Laemchabang industrial estate. In the field of knowledge and professional skills , personality and human relations , morality ethics and self– discipline With out by type of factory Number of employees and the duration business operations. The collect from questionnaires. The populations for casestudy is 110 people. according to collecting the data needed from the personnel manager or the delegates who manage in personnel management in that factory only one person for collecting the data by collect from questionnaires. Questionnaires are used in collecting data. The statistics used in data analysis consist of frequency, percentage , average , standard deviation , and one way ANOVA. The research resulted found that the desirable characteristics requirement of knowledge and professional skills , personality and human relations , morality ethics and self – discipline in the high level

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยได้รับคำแนะนำ และคำปรึกษาอย่างดียิ่งจาก บุคลากรหลายท่าน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วอนชนก ไชยสุนทร อาจารย์ที่ ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้ความกรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ ตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการทำการศึกษาและวิจัยในครั้งนี้ จนสามารถทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้สำเร็จ สมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ซึ่งช่วยแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในขั้นตอนสุดท้ายทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความถูกต้องสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณผู้จัดการ โรงงานในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ผู้จัดการฝ่ายบุคคลและผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลจัดการงานบริหารบุคคล ในโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบังที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในทุกข้ออย่างสมบูรณ์รวมถึงให้ข้อเสนอแนะต่างๆ

ขอขอบพระคุณทุกคนในครอบครัว เพื่อนๆ ที่ให้การสนับสนุน รวมถึงเพื่อนร่วมงานที่คอยให้กำลังใจและเป็นแรงผลักดันให้แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

ขอขอบคุณคณะกรรมการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ให้โอกาสที่ดีทางการศึกษา และเพื่อนๆ IM17.5 ที่คอยช่วยเหลือให้คำปรึกษาและให้กำลังใจมาโดยตลอด

สุดท้ายขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ คณะกรรมการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ให้ความช่วยเหลือประสานงานและอำนวยความสะดวกในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ปริญานารถ เชื้อเจริญ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง	VII
สารบัญภาพ	VIII
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	4
1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	4
1.5 ขอบเขตการวิจัย.....	5
1.6 นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	5
บทที่ 2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับด้านแรงงาน.....	7
2.2 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จากนโยบายของรัฐบาลตาม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11.....	13
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการอาชีวศึกษาในระดับอาชีวศึกษา	14
2.4 แนวทางการดำเนินงานของอุตสาหกรรมไทย.....	17
2.5 ข้อมูลเกี่ยวกับนิคมอุตสาหกรรม.....	20
2.6 อุตสาหกรรมการผลิตของไทยในปัจจุบัน	25
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	26
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	30
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	30
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	31
3.3 วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	35

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	39
4.1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของบริษัท.....	40
4.2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับความต้องการคุณลักษณะของแรงงาน โดยแยก ออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพและ มนุษยสัมพันธ์ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านการมีวินัยในตนเอง	41
4.3 ผลการเปรียบเทียบทักษะของผู้ประกอบการต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ของแรงงาน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในสถานประกอบการนคม อุตสาหกรรมแหลมฉบัง.....	47
4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถานประกอบการ นคมอุตสาหกรรมแหลมฉบังโดยเป็นลักษณะของแบบสอบถามปลายเปิด	52
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	53
5.1 สรุปผลการวิจัย	53
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	54
5.3 ข้อเสนอแนะ	55
บรรณานุกรม	56
ภาคผนวก	61
ภาคผนวก ก ตารางภาคผนวกที่ 1 แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	62
ภาคผนวก ข ตารางภาคผนวกที่ 1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	70
ตารางภาคผนวกที่ 2 รายชื่อบริษัทในนคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง	75
ประวัติผู้เขียน	96

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 สมรรถนะและผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)... 16	16
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง โรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง..... 31	31
3.2 รายชื่อ ตำแหน่ง และสถานที่ปฏิบัติงานของผู้ทรงคุณวุฒิ..... 33	33
3.3 สูตรการวิเคราะห์โดยวิธี One – Way ANOVA 38	38
4.1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละ เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของบริษัท 40	40
4.2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงาน ด้านความรู้ และทักษะวิชาชีพ..... 41	41
4.3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงาน ด้าน บุคคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ 42	42
4.4 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงาน ด้าน คุณธรรม จริยธรรม 44	44
4.5 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงาน ด้านการมี วินัยในตนเอง 45	45
4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงาน ในภาพรวม ทั้ง 4 ด้าน 46	46
4.7 ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ย ของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงาน ต่อลักษณะของโรงงานในการนิคม อุตสาหกรรมแหลมฉบัง..... 47	47
4.8 ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ย ของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงาน ต่อจำนวนพนักงานในองค์กรในการนิคม อุตสาหกรรมแหลมฉบัง..... 49	49
4.8 ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ย ของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงาน ต่อระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจในการ นิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง..... 50	50

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 แสดงจำนวนผู้มีงานทำปี 2553-2557.....	1
1.2 ผู้มีงานทำ จำแนกตามภาคเศรษฐกิจ ปี 2553-2558	1
1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5

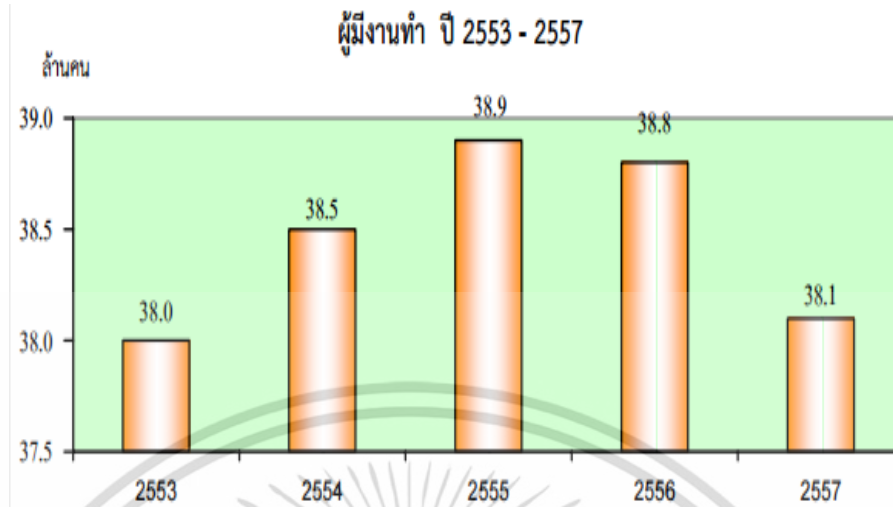
บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

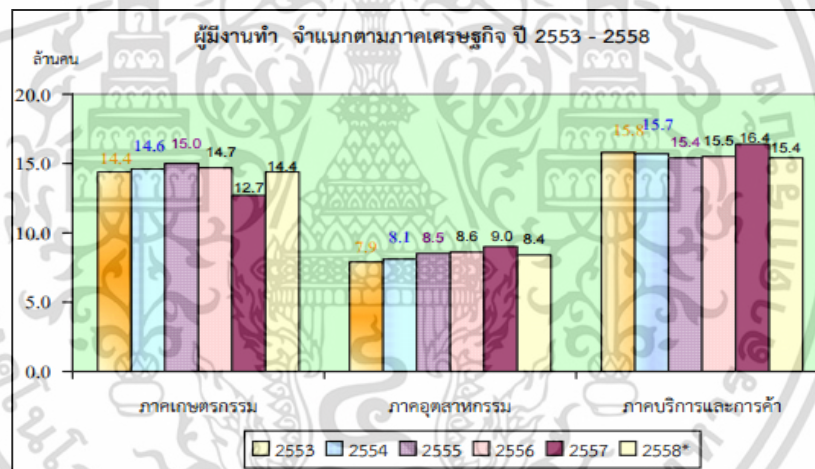
ปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายในการพัฒนาประเทศ โดยใช้กรอบการดำเนินงานตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559 มีแนวทางในการเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในประเทศให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อม คน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม โดยเน้นการพัฒนาสังคมไทยให้มีคุณภาพ ประชาชนมีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม รวมทั้งการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้านฐานความรู้ เทคโนโลยีสารสนเทศ นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ขณะเดียวกันยังต้องบริหารจัดการแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับนี้ ให้เกิดผลในทางปฏิบัติได้อย่างเห็นผลและเป็นรูปธรรม ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทยตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2554:10)

ปัจจุบันพบว่าภาวะผู้มีงานทำมีการขยายตัวมากในปี 2555 แต่กลับมีการลดลงอย่างต่อเนื่องที่เห็นได้ชัดจากในปี 2556-2557 ดังภาพที่ 1.1 โดยพิจารณาได้จากข้อมูลผู้มีงานทำเฉลี่ยย้อนหลัง 5 ปี 2553-2557 พบว่ามีสภาวะการมีงานทำลดลงเหลือ 38.1 ล้านคน ในปี 2557 (กองวิจัยตลาดแรงงาน. 2558:2) โดยสาเหตุหลักมาจากปัญหาเศรษฐกิจโลก รวมทั้งวิกฤตหนี้สินสาธารณะในยุโรป ปัญหาเศรษฐกิจที่ยังไม่ฟื้นตัว และปัจจัยทางการเมืองภายในประเทศที่ยังไม่มีข้อยุติของความขัดแย้งที่ยืดเยื้อ ส่งผลต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจอยู่ในวงจำกัด (กองวิจัยตลาดแรงงาน. 2558:1) และเมื่อเปรียบเทียบกับภาพที่ 1.2 แสดงให้เห็นว่าแรงงานส่วนใหญ่ในประเทศปฏิบัติงานในภาคบริการและการค้า ภาคเกษตรกรรมเป็นหลัก ในส่วนของภาคอุตสาหกรรมยังคงมีจำนวนอัตราผู้มีงานทำอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งอาจมีผลมาจากแรงงานมีทักษะฝีมือแรงงานไม่เพียงพอหรือไม่ตรงกับความต้องการของตลาดภาคอุตสาหกรรม จึงต้องเร่งเพิ่มศักยภาพ สร้างฝีมือและทักษะให้แก่แรงงาน ซึ่งจะเป็นการเพิ่มโอกาสการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมได้อีกช่องทางหนึ่ง

ภาพที่ 1.1 แสดงจำนวนผู้มีงานทำปี 2553-2557

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2557)

ภาพที่ 1.2 ผู้มีงานทำ จำแนกตามภาคเศรษฐกิจ ปี 2553-2558

ที่มา : กองวิจัยตลาดแรงงาน (2558)

เอนกพงศ์ โฆษกภัทรพิมล (2556) กล่าวว่า ปัจจุบันเศรษฐกิจไทยมีการถดถอยและชะลอตัวลงอย่างต่อเนื่องจึงส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจในประเทศมาก อัตราการว่างงานเพิ่มสูงขึ้น ปัจจัยหนึ่งคือแรงงานที่มีอยู่ในตลาดไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน การว่างงานนั้นมิสาเหตุมากจากการเลือกงานของผู้สมัครงานมีความคาดหวังกับค่าตอบแทนที่สูง งานที่เลือกทำนั้นต้องเป็นงานที่สบายแก่ตนเองจึงทำให้เกิดการเลือกงาน สายน้ำ ชื่นชม (2554) และสภาวะเศรษฐกิจในสังคมเศรษฐกิจนั้นเกิดการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาจึงทำให้เป็นสาเหตุหนึ่งของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้ประกอบการส่งผลให้เกิดการปลดพนักงานออกเป็นบางส่วนเพื่อความสมดุลในการประกอบอาชีพ

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่าแรงงานหรือทรัพยากรมนุษย์มีความสำคัญอย่างยิ่งและเป็นการดำรงสำคัญในการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน โดยมีกระบวนการเรียนรู้ คิตรีเริ่มอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งจะทำให้ประเทศมีการพัฒนาไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ ซึ่งรัฐบาลไทยตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์มาโดยตลอด โดยมุ่งหวังให้ประเทศมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีความรู้ ความสามารถทำงานอย่างมีมาตรฐาน มีจิตสำนึก มีศักยภาพในการดูแลตนเอง และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาขีดความสามารถของประเทศ ด้วยเหตุนี้ รัฐบาลจึงพยายามส่งเสริมนโยบายมาตรการและกลไกที่หลากหลาย เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ระบบทรัพยากรมนุษย์ของประเทศไทย (ศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551 : 2-14)

จากสถานการณ์ดังกล่าว สถานศึกษาซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งในการผลิตแรงงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานศึกษาอาชีวศึกษา ที่ผลิตแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ออกสู่ตลาดได้นั้น ควรผลิตแรงงานที่มีคุณลักษณะที่ผู้ประกอบการต้องการ เช่น คุณลักษณะด้านความรู้ ทักษะวิชาชีพ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านคุณธรรมจริยธรรม และด้านความมีวินัยในตนเอง ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญไม่น้อยไปกว่าทักษะทางการประกอบอาชีพ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงาน จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับแรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่ต้องใช้ทั้งกำลังแรงงานและทักษะอย่างหลากหลายในการสร้างผลผลิต สินค้าผลิตภัณฑ์ออกสู่ตลาดอย่างมีคุณภาพ

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเห็นความจำเป็นในการศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ตามทัศนะของผู้ประกอบการ ในนิคมอุตสาหกรรม เพื่อที่จะนำไปสู่ทิศทางการพัฒนาศักยภาพในการผลิตแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ป้อนสู่ตลาดโรงงานอุตสาหกรรม อย่างมีศักยภาพและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันยิ่งขึ้นในอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงาน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนะของผู้ประกอบการต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง โดยจำแนกตามลักษณะของโรงงาน ขนาดของกิจการ และระยะเวลาในการเปิดกิจการ

1.3 สมมติฐานการวิจัย

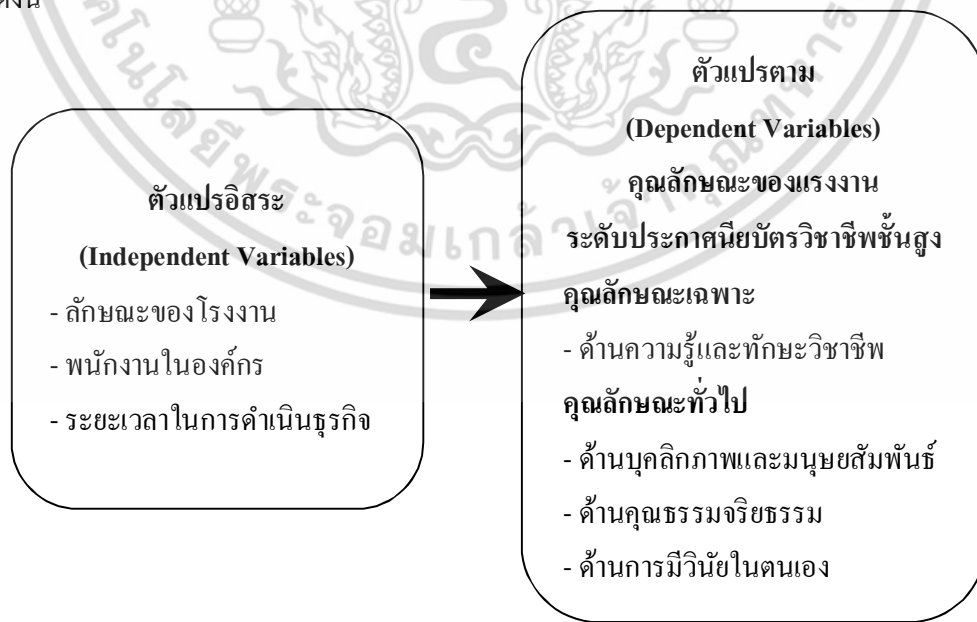
สมมติฐานที่ 1 ลักษณะของ โรงงานที่ต่างกัน ผู้ประกอบการมีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 จำนวนพนักงานในองค์กรที่ต่างกัน ผู้ประกอบการมีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจที่ต่างกัน ผู้ประกอบการมีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานแตกต่างกัน

1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ซึ่งผู้วิจัยต้องการศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับปวส. โดยเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูลทั่วไป ได้แก่ ลักษณะของโรงงาน พนักงานในองค์กร ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ และคุณลักษณะของแรงงาน ประกอบไปด้วยคุณลักษณะเฉพาะ ได้แก่ ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ เป็นต้น และคุณลักษณะทั่วไป ได้แก่ ด้านบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ ด้านคุณธรรมจริยธรรม และด้านการมีวินัยในตนเอง เป็นต้น ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ได้ดังนี้

ภาพที่ 1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงาน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ได้แก่ ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ ด้านคุณธรรมจริยธรรม และด้านการมีวินัยในตนเอง

ประชากร ได้แก่ โรงงานอุตสาหกรรมหรือผู้ซึ่งเป็นตัวแทนของสถานประกอบการที่ตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จำนวน 110 โรงงาน ซึ่งเก็บข้อมูลที่ต้องการจากผู้จัดการฝ่ายบุคคลหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลจัดการงานบริหารบุคคลในโรงงานนั้นเพียง 1 คน (รายชื่อโรงงานนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง. 2557:4-23)

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ หมายถึง คุณลักษณะของบุคคลที่ผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรม ในสถานประกอบการนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ต้องการให้มีในตัวแรงงานที่จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยพิจารณาจาก 2 ด้านคือ คุณลักษณะเฉพาะ และคุณลักษณะทั่วไป

2. คุณลักษณะเฉพาะ หมายถึง ความสามารถเฉพาะตำแหน่งในด้านวิชาชีพของพนักงานโรงงาน ได้แก่ ทักษะ และประสบการณ์ หรือรวมเรียกว่า คุณลักษณะด้านอาชีพ

2.1 ความรู้และทักษะวิชาชีพ หมายถึง ความรู้ที่เป็นพื้นฐานการศึกษา โดยทั่วไปอันเป็นผลจากพัฒนาการในตัวบุคคล ที่เป็นผลจากการศึกษา ทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน ที่บุคคลโดยทั่วไปพึงมี และได้นำความรู้ที่ได้เล่าเรียนมาทำงาน ในแต่ละแขนงงานจนเกิดความชำนาญและความเชี่ยวชาญ ในการปฏิบัติงานเป็นที่ยอมรับและเชื่อถือได้

3. คุณลักษณะทั่วไป หมายถึง ลักษณะประจำตัวของพนักงานโรงงานในด้านบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ คุณธรรมจริยธรรม และด้านการมีวินัยในตนเอง หรือเรียกโดยรวมว่าคุณลักษณะส่วนตัว

3.1 บุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกทั้งทางกิริยาท่าทางและจิตใจ ที่เป็นที่น่าชื่นชมแก่ผู้ที่พบเห็น ได้แก่ การมีสุขภาพดี มีความสง่างาม เผย แต่งกายสุภาพเรียบร้อย ขยัน อดทน มีเหตุผล และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีความสามารถในการปรับตัวและทำงานร่วมกับบุคคลอื่น มีความรู้สึกที่ดีต่อกัน มีน้ำใจไมตรีช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และก่อให้เกิดความร่วมมือเกิดความพึงพอใจแก่ผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

3.2 คุณธรรมจริยธรรม หมายถึง ความประพฤติที่ถูกต้องคึงกายและวาจา โดยกระทำอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอจนเป็นนิสัย การแสดงออกมาทั้งทางกายและวาจาเป็นไปตามความรู้สึกรู้สึกนึกคิดทางจิตใจ และสติปัญญาที่ไม่เบียดเบียนผู้อื่น

3.3 การมีวินัยในตนเอง หมายถึง การฝึกอบรมเพื่อควบคุมตนเองหรือบุคลิกภาพ ให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย การตรงต่อเวลา มีประสิทธิภาพ

4. แรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หมายถึง กลุ่มแรงงานที่ต้องใช้เทคนิคและความรู้พิเศษในการปฏิบัติหน้าที่ตามวุฒิการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

5. ทักษะของผู้ประกอบการ หมายถึง ข้อคิดเห็นของผู้ประกอบการหรือเจ้าของกิจการของโรงงานอุตสาหกรรมที่มีต่อคุณลักษณะของแรงงาน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

6. โรงงาน หมายถึง สถานประกอบการที่ทำการผลิตสินค้าทุกชนิด รวมถึงสถานประกอบการที่ทำเกี่ยวกับการขนส่ง งานบริการ ที่ตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบังจำนวน 149 โรงงาน เลือกรวมตัวอย่างมาเพียง 110 โรงงาน (รายชื่อโรงงานนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง. 2557 : 4-23)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าตำราเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับด้านแรงงาน

2.2 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จากนโยบายของรัฐบาล ตามแผน

พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา

2.4 แนวทางการดำเนินงานของอุตสาหกรรมไทย

2.5 ข้อมูลเกี่ยวกับนิคมอุตสาหกรรม

2.6 อุตสาหกรรมการผลิตของไทยในปัจจุบัน

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับด้านแรงงาน

2.1.1 ความหมายของแรงงาน

การศึกษาและค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของแรงงานพบว่า มีผู้ให้ความหมาย
เกี่ยวกับด้านแรงงาน หมายถึง การทำงานของมนุษย์ที่ใช้สติปัญญา ความสามารถ แรงกายแรงใจ ที่
ทุ่มเทในการผลิตสินค้าและบริการซึ่งเป็นหนึ่งในปัจจัยของกระบวนการผลิตที่สำคัญที่จะ
ขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจของประเทศให้เติบโตไปข้างหน้าผลตอบแทนของแรงงานก็คือ “ค่าจ้าง”
(ศูนย์สารสนเทศยุทธศาสตร์ภาครัฐ, 2558)

จินตนา พรพิไลพรรณ (2544 : 3) ได้ให้ความหมายของแรงงานไว้ว่าเป็นการกระทำของ
มนุษย์ในการผลิต และในการแจกจ่ายสินค้าและบริการที่ก่อให้เกิดผลทางเศรษฐกิจ โดย
ผู้ดำเนินการจะได้รับค่าตอบแทนในการกระทำนั้น

จิต เศรษฐบุตร (อ้างอิงใน สุดาศิริ วทวงศ์, 2548 : 22-23) ได้ให้ความหมายของคำว่า
แรงงานไว้ว่า หมายถึง งานบุคคล หรือเรียกกันว่างาน หรือแรงงานนั้น ในทางเศรษฐศาสตร์
หมายถึงการกระทำของมนุษย์ที่ตั้งใจทำขึ้นโดยมุ่งหวังว่าการกระทำนั้นจะทำให้ตนได้รับสิ่งซึ่ง
บำบัดความต้องการของตนได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พระเกรียงไกร ฐานวุฑโฒ (2556 : 6-7) ได้รวบรวมความหมายของคำว่าแรงงานไว้ดังนี้
Dale Yodor (1959) (อ้างอิงใน พระเกรียงไกร ฐานวุฑโฒ. 2556 : 6) แรงงาน หมายถึง
แรงงานทั้งหมดของมนุษย์ซึ่งว่าจ้างกันได้ ทั้งปัจจัยในการผลิตสินค้าและบริการสำหรับมนุษย์

Melvin W. Reader (1973) (อ้างอิงใน พระเกรียงไกร ฐานวุฑโฒ. 2556 : 6) แรงงาน
หมายถึง บุคคลที่ทำงาน โดยได้รับค่าจ้างหรือเงินเดือน ซึ่งค่าจ้างหรือเงินเดือนนี้เป็นที่มาเบื้องต้น
ของรายได้ในครอบครัว

Ralph H. Blodgett (1956) (อ้างอิงใน พระเกรียงไกร ฐานวุฑโฒ. 2556 : 7) แรงงาน
หมายถึง การใช้แรงงานและสติปัญญาของมนุษย์เพื่อมุ่งหมายที่จะให้ได้มาซึ่งรายได้

ดังนั้นสรุปได้ว่า แรงงานถือว่าเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญต่อเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งเป็นปัจจัย
ที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ การใช้แรงงานและสติปัญญาของมนุษย์เป็นส่วนที่ก่อให้เกิดการผลิต
สินค้าและบริการต่างๆ ซึ่งผลตอบแทนที่ได้รับจะออกมาในรูปแบบค่าจ้างหรือเงินเดือน การใช้
แรงงานจึงต้องกระทำอย่างมีหลักเกณฑ์และอย่างถูกต้อง การพัฒนาแรงงานจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง
เพื่อความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคมได้

2.1.2 ประเภทของแรงงาน

ชาญโชติ ชมพูนุท (2555) ได้กล่าวไว้ว่า แรงงานสามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. แรงงานฝีมือ (Skilled Labor) หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ทางทฤษฎีและปฏิบัติ ทั้งนี้ความ
ชำนาญในงานอาชีพสามารถตัดสินใจและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำงานด้วยตนเองได้
2. แรงงานกึ่งฝีมือ (Semi-skilled Labor) หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ทางทฤษฎีและปฏิบัติที่มี
ความชำนาญเพียงบางส่วนของงานอาชีพ
3. แรงงานไร้ฝีมือ (Unskilled Labor) หมายถึง ผู้ที่ทำงานโดยใช้กำลังกายไม่จำเป็นต้องใช้
ความรู้ความชำนาญ เพียงได้รับคำแนะนำบ้างเล็กน้อยก็สามารถทำงานได้ (ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท.
2555)

จากข้อความข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า แรงงานสามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภทได้แก่
แรงงานฝีมือ แรงงานกึ่งฝีมือ แรงงานไร้ฝีมือ ซึ่งแรงงานแต่ละประเภทมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน ก็คือ
ค่าจ้าง ซึ่งค่าจ้างที่เกิดขึ้นจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับฝีมือของแรงงานที่สามารถทำงานได้บรรลุ
วัตถุประสงค์และความพึงพอใจของนายจ้าง

2.1.3 คุณลักษณะของแรงงาน

ในการประกอบธุรกิจไม่ว่าจะธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลางหรือขนาดใหญ่ สิ่งสำคัญที่จะ
ทำให้ธุรกิจดำเนินต่อไปได้ คือแรงงานที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงงานอุตสาหกรรมและแรงงานควรมี

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามความต้องการของผู้ประกอบการในโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งในที่นี้ อธิบายความหมายของคุณลักษณะไว้ว่า

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2546) ได้ให้ความหมายของคุณลักษณะคือ เครื่องหมาย หรือสิ่งชี้ให้เห็นถึงความดีหรือลักษณะประจำของบุคคล การอธิบายถึงคุณลักษณะ แบ่งได้ 2 ประการ คือ คุณลักษณะทางกาย ได้แก่ รูปร่าง สีผิว อื่นๆ และส่วนคุณลักษณะทางสมอง ได้แก่ ความสามารถทางสติปัญญา ฉลาด ใจ ความถนัด ซึ่งลักษณะประจำของแต่ละบุคคลมีไม่เหมือนกัน และยังมีผู้ให้ความหมายของคำว่าคุณลักษณะไว้ดีกว่า

พรพรรณ สุทธานนท์ (2538) คุณลักษณะหมายถึง แบบอย่างแห่งพฤติกรรมหรือสิ่งที่ปรากฏให้เห็นและชี้หรือแสดงถึงความดี หรือลักษณะประจำของบุคคล

อุทุมพร บุญญาวิโรจน์ (2538) คุณลักษณะหมายถึง เครื่องมือหรือสิ่งชี้ให้เห็นความดี หรือลักษณะประจำตัวของแต่ละบุคคล ในเรื่องเกี่ยวกับความรู้สึก ความคิด และการกระทำ

ราชบัณฑิตสถาน (2538) คุณลักษณะตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Attribute หมายถึง เครื่องแสดงสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้เห็นว่าแตกต่างกับอีกสิ่งหนึ่ง (ราชบัณฑิตสถาน, 2538 : 726)

ดังนั้นความหมายของคุณลักษณะสามารถสรุปได้ว่า คุณลักษณะ หมายถึงแบบพฤติกรรม หรือสิ่งที่ปรากฏให้เห็นและชี้หรือแสดงถึงความสามารถทางสติปัญญา ความฉลาด ความใจ ความถนัด ของบุคคล รวมไปถึงความดีของบุคคลซึ่งเป็นลักษณะประจำของแต่ละบุคคล ที่มีไม่เหมือนกัน

โดยคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับแรงงาน มี 2 ประเภทคือ คุณลักษณะเฉพาะและคุณลักษณะทั่วไป

2.1.3.1 คุณลักษณะเฉพาะ หมายถึง ความสามารถเฉพาะของบุคคล ได้แก่ ความรู้ ความรู้ด้านวิชาชีพ ทักษะ และประสบการณ์ หรือรวมเรียกว่าคุณลักษณะด้านอาชีพ ซึ่งในที่นี้คือ

คุณลักษณะเฉพาะด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ ซึ่งเกี่ยว วงศ์บุญสิน และสุวณี สุรเสียงสังข์ (2547 : 30) ได้กล่าวว่าการศึกษาคือเป็นแนวทางที่มุ่งให้ผู้เรียนที่มีความรู้พื้นฐานและความสามารถในการปรับตัวสู่การพัฒนาทักษะ มีคุณสมบัติที่สามารถศึกษาเรียนรู้ อบรมเพิ่มเติม และพร้อมที่จะรับการอบรมก่อนเริ่มทำงานและในระหว่างทำงานรวมทั้งเป็นผู้ใฝ่เรียนรู้ ใฝ่ศึกษาตลอดชีวิต

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546 : 232 และ 517) ได้ให้ความหมายของคุณลักษณะเฉพาะด้านความรู้และทักษะวิชาชีพไว้ว่า คือความชำนาญของบุคคล และความรู้ สิ่งที่ได้สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้าหรือประสบการณ์ รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติ และทักษะความเข้าใจ หรือสารสนเทศที่ได้รับมาจากประสบการณ์สิ่งที่ได้รับมาจากการได้ยิน ได้ฟังการคิดหรือปฏิบัติ

สรุปคุณลักษณะด้านความรู้และทักษะวิชาชีพคือสิ่งที่ได้ตั้งสมจากการศึกษาเล่าเรียน ค้นคว้าหาความรู้ อบรมเพิ่มเติม หรือประสบการณ์ และนำความรู้ที่ได้มาปฏิบัติจนเกิดชำนาญ สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพหรือปฏิบัติงานเพื่อหาเลี้ยงตนเองได้

2.1.3.2 คุณลักษณะทั่วไป หมายถึง ลักษณะประจำตัวของแต่ละบุคคลในด้านบุคลิกภาพ และมนุษยสัมพันธ์ ด้านความประพฤติ และด้านการมีวินัยในตนเอง หรือเรียกโดยรวมว่า คุณลักษณะส่วนตัว จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเรื่องคุณลักษณะทั่วไป พบว่า

พัฒนา ชนกฤตพุมเมธ (2553) กล่าวว่าไว้ว่า คุณลักษณะทั่วไปสามารถจำแนกได้เป็น 3 ด้าน ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านความรู้ ด้านทักษะการปฏิบัติงาน และด้านเจตคติ

ประชา ตันเสนีย์ (2554) กล่าวว่าไว้ว่า คุณลักษณะทั่วไปสามารถจำแนกได้เป็น 3 ด้าน เช่นกัน ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาชีพหลัก ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ทางธุรกิจ และด้านความรู้

กรมอาชีวศึกษา (2540) กล่าวว่าไว้ว่า คุณลักษณะทั่วไปสามารถจำแนกได้เป็น 4 ด้าน ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านความรู้ และด้านทักษะการประกอบอาชีพ

อริญ บัวสุวรรณ (2534) กล่าวว่าไว้ว่า คุณลักษณะทั่วไปสามารถจำแนกได้เป็น 4 ด้าน เช่นกัน ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านบุคลิกภาพ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านความประพฤติ และด้านความรู้

จากการศึกษาและค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเรื่องคุณลักษณะทั่วไป พบว่าบางเอกสารมี 3 ด้าน และมีบางเอกสารมี 4 ด้านก็ขึ้นอยู่กับแนวความคิดของผู้วิจัยที่จะศึกษาเกี่ยวกับเรื่องใดในงานวิจัยของตน โดยในที่นี้ผู้วิจัยจะศึกษามีเพียง 3 ด้าน ได้แก่

(1) คุณลักษณะทั่วไปด้านบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์

นักวิชาการไทยและนักจิตวิทยาหลายท่านได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “บุคลิกภาพ” ไว้ ดังนี้

สุชา จันทน์เอม (2544 : 84) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึงลักษณะส่วนรวมของพฤติกรรมของบุคคลทั้งในด้านชีวิตส่วนตัว ในด้านกิจการงาน และในสังคมโดยทั่วไป

สถิต วงศ์สุวรรณ (2544 : 4) กล่าวถึงบุคลิกภาพว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะโดยรวมของแต่ละบุคคล ทั้งลักษณะภายนอก ภายใน และปัจจัยต่าง ๆ อันมีอิทธิพลต่อความรู้สึกรู้สึกของผู้พบเห็น

เกศินี สุทธาวารางกุล (2543 : 146-147) บุคลิกภาพ หมายถึง ผลรวมของความรู้สึกนึกคิด และลักษณะนิสัยซึ่งทำให้บุคคลมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว

ซิกมันด์ ฟรอยด์ (1998) เป็นบิดาของกลุ่มทฤษฎีจิตวิเคราะห์ และเป็นผู้ตั้งทฤษฎีที่เกี่ยวกับบุคลิกภาพ เรียกว่า “ทฤษฎีจิตวิเคราะห์เกี่ยวกับบุคลิกภาพ” (psychoanalytic theory of

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

personality) ซึ่งนับว่ามีอิทธิพลสำคัญอย่างยิ่งต่อการทำความเข้าใจพฤติกรรมของมนุษย์ ฝรอยด์ได้ให้ข้อคิดเกี่ยวกับบุคลิกภาพของมนุษย์ว่าเป็นผลเกิดมาจากความดิ้นรนและพยายาม ระหว่างแรงขับอันเกิดจากภายในร่างกาย (Inner physiological drivers) ที่เกิดขึ้นตลอดเวลา เช่น ความหิว อารมณ์ เพศ และความก้าวร้าว เป็นต้น กับความกดดันทางสังคม (social pressure) ที่เป็นตัวคอยขัดขวางเพื่อให้บุคคลประพฤติปฏิบัติเป็นไปตามกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ และศีลธรรมจรรยาที่ดีงาม (Sigmund Freud. Mowen and Minor. 1998 : 202)

ออลพอร์ต (1955) ให้คำจำกัดความของคำว่า “บุคลิกภาพ” ว่าเป็นการจัดและรวบรวมเกี่ยวกับระบบทางร่างกายและจิตใจ (Psychophysical systems) ภายในตัวของแต่ละบุคคลและจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ยังส่งผลให้แต่ละคนมีการปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อมที่เป็นเอกลักษณ์ไม่ซ้ำแบบใคร (Allport. 1955)

ฮิลการ์ด (1981) ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพว่า หมายถึงลักษณะส่วนรวมของบุคคลแต่ละคนอันเป็นแนวทางในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ซึ่งแต่ละคนมีรูปแบบของการแสดงออกของพฤติกรรมต่าง ๆ (Hilgard. 1981)

จากความหมายข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า บุคลิกภาพ เป็นผลรวมของพฤติกรรมของมนุษย์ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ที่เป็นลักษณะเฉพาะบุคคลนั้น ๆ ของแต่ละบุคคลที่แสดงออกโดยพฤติกรรมที่บุคคลนั้นมีต่อสิ่งแวดล้อมที่ตนกำลังเผชิญอยู่ และพฤติกรรมนี้จะคงเส้นคงวา มนุษย์แต่ละคนมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน ไม่มีใครเหมือนกัน ไปทุกอย่าง ทั้งนี้เพราะมนุษย์แต่ละคนมีความพิเศษและความเป็นหนึ่งในตัวของแต่ละคน

อำนาจ แสงสว่าง (2544 : 99) ได้กำหนด ความหมายของมนุษย์สัมพันธ์ไว้ว่า เป็นการแสวงหาเพื่อทำความเข้าใจโดยการใช้ลักษณะรูปแบบการติดต่อสัมพันธ์กัน ระหว่างบุคคลเป็นผลก่อให้เกิดความเชื่อมโยงเพื่อให้ได้ผลสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กรของแต่ละบุคคลที่

มนุษย์สัมพันธ์ หมายถึงความสัมพันธ์ในทางสังคมระหว่างมนุษย์ซึ่งจะก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกัน มนุษย์สัมพันธ์ (Human Relationships) เป็นการอยู่ร่วมกันของมนุษย์เป็นหมู่คณะหรือกลุ่มโดยมีการติดต่อสื่อสารกันระหว่างบุคคล ระหว่างกลุ่ม เพื่อให้ทราบความต้องการของแต่ละบุคคลหรือกลุ่มรวมไปถึงวิธีการจูงใจ และประสานความต้องการของบุคคล และกลุ่มให้ผสมผสานกลมกลืนกันตามระบบที่สังคมต้องการ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2538 : 628)

David (1977) ได้ให้ความหมายมนุษย์สัมพันธ์ไว้ว่า หมายถึง กระบวนการจูงใจของบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิภาพ โดยมีความพอใจในทางเศรษฐกิจ และสังคมมนุษย์สัมพันธ์ จึงเป็นทั้งศาสตร์ และศิลป์เพื่อใช้ในการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคคล การยอมรับนับถือ การให้ความร่วมมือและการให้ความจงรักภักดีในการติดต่อสัมพันธ์กันระหว่างบุคคลต่อบุคคล ตลอดจนถึงการต่อองค์กร (David. Keith. 1977)

จากบทความข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า คุณลักษณะทั่วไปด้านมนุษยสัมพันธ์คือมนุษย์ทุกคนมีความต้องการความเข้าใจ โดยการให้ผู้อื่นเข้าใจตนเอง ซึ่งเป็นผลทำให้เกิดความเชื่อมโยงเพื่อให้ได้ผลสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กร แต่สิ่งที่ต้องการเหมือนกันก็คือการต้องการเป็นที่ยอมรับ สามารถที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างปลอดภัย และการมีบุคลิกภาพที่ดี การพัฒนาตนปรับปรุงบุคลิกภาพของตนอยู่เสมอ การให้เกียรติกันและกันนับว่าเป็นสิ่งที่ดีที่มนุษย์ที่อยู่ร่วมกันในสังคมควรที่จะปฏิบัติ มนุษย์จะปฏิเสธการอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มไม่ได้และจะต้องมีการปรับตัวหรือพัฒนาตนเพื่อให้เป็นที่รักของคนอื่นอยู่เสมอ รวมถึงการมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

(2) คุณลักษณะทั่วไปด้านคุณธรรมจริยธรรม

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 (2538 : 189) คุณธรรมหมายถึง สภาวะคุณงามความดี

พระธรรมปิฎก(ป.อ.ยุตโต) (2540 : 14) ได้กล่าวว่าคุณธรรมเป็นภาพของจิตใจกล่าวคือ คุณสมบัติที่เสริมสร้างจิตใจให้ตั้งงามให้เป็นจิตใจที่สูงประเสริฐ

วสิน อินทสระ (2541 : 106 และ 113) ได้กล่าวตามหลักจริยศาสตร์ว่า คุณธรรม คืออุปนิสัยอันดีงามที่สั่งสมอยู่ในจิตใจ อุปนิสัยอันนี้ได้มาจากความพยายามและความประพฤติติดต่อกันมาเป็นเวลานาน คุณธรรมสัมพันธ์กับหน้าที่อย่างมากเพราะเป็นการกระทำจนเป็นนิสัยจนกลายเป็นอุปนิสัยอันดีงามที่สั่งสมในจิตใจ

พระเมธีธรรมากรณ์(ประยูร ชมมจิตโต) (2538 : 15-16) ได้กล่าวว่า คุณธรรม คือคุณสมบัตินี้ดีของจิตใจ ถ้าปลูกฝังเรื่องคุณธรรมได้ จะเป็นพื้นฐานของจรรยาบรรณซึ่งจรรยาบรรณนี้เป็นเรื่องพฤติกรรมในการที่จะพัฒนาพฤติกรรมเหล่านี้ให้มีพื้นฐานคุณธรรม เช่น เบญจศีลเป็นจริยธรรม เบญจธรรมเป็นคุณธรรม คือความเมตตากรุณา

นอกจากนี้พระเมธีธรรมากรณ์ (ประยูร ชมมจิตโต) (2538 : 2) ยังให้แนวคิดว่า จริยธรรมคือหลักแห่งความประพฤติดีงามสำหรับทุกคนในสังคมถ้าเป็นข้อปฏิบัติทั่วไปเรียกว่าจริยธรรม ถ้าเป็นข้อควรประพฤติที่มีศาสนาเข้ามาเกี่ยวข้อง เราเรียกว่าศีลธรรมแต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่าจริยธรรมอิงอยู่กับหลักคำสอนทางศาสนาเพียงอย่างเดียว แต่ที่จริงนั้นยังหยั่งรากอยู่บนขนบธรรมเนียมประเพณีแม้นักปราชญ์คนสำคัญ เช่น อริสโตเติล คานท์ มหาตมะคานธี ก็มีส่วนสร้างจริยธรรมสำหรับเป็นแนวทางในการดำรงชีวิตของคนจำนวนหนึ่ง

จากที่กล่าวมาทั้งหมดสามารถสรุปได้ว่าคำว่า คุณธรรมจริยธรรม คือการประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้องตั้งงามทั้งกายวาจาและใจที่เหมาะสมหรือสมควรที่บุคคลจะประพฤติปฏิบัติเพื่อตนเองและคนในสังคมที่ตนทำงานหรือคนรอบข้างมีความสุขและสามารถทำงานร่วมกันได้ โดยที่ทุกคนมีคุณธรรมจริยธรรมไว้ในจิตใจ มีความขยันซื่อสัตย์ อดทน ต่อการทำงานทุกประการ

(3) คุณลักษณะทั่วไปด้านความมีวินัยในตนเอง

ฉันทนา ภาคบงกช และคณะ (2539 : 4) วินัยในตนเอง หมายถึงคุณลักษณะทางจิตและพฤติกรรมที่นำไปสู่การปฏิบัติตามกฎระเบียบหรือข้อตกลง เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคมโดยไม่ต้องรับการควบคุมดูแลจากผู้อื่น เนื่องจากสามารถควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมของตนเองตามที่มุ่งหวังไว้ได้

สมพงษ์ เกษมสิน (2523 : 221) วินัย คือระเบียบแบบแผนที่ได้กำหนดไว้เป็นแนวทางของผู้ปฏิบัติงาน เพื่อให้ร่วมกันปฏิบัติงานได้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและราบรื่น

สนั่น สุมิตร (2524 : 7) วินัย คือระเบียบปฏิบัติตามแนวคิดของชนกลุ่มต่างๆ เพื่อจุดประสงค์ในการฝึกนิสัยระเบียบปฏิบัติ เพื่อความร่มเย็น เป็นสุขของชนกลุ่มต่างๆ

จากที่กล่าวมาทั้งหมดสามารถสรุปได้ว่า คุณลักษณะด้านความมีวินัยในตนเอง คือ การที่บุคคลเป็นผู้มีความประพฤติและการแสดงออกอย่างมีกฎระเบียบ มีแบบแผนปฏิบัติตามกฎระเบียบขององค์กร สามารถปฏิบัติงานได้ตรงต่อเวลา เพื่อให้สามารถทำงานร่วมกันและบรรลุเป้าหมายเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จากนโยบายของรัฐบาล ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับชุมชน ระดับ ภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์ และทิศทางการพัฒนาประเทศ เพื่อมุ่งสู่ “สังคมอยู่ร่วมกัน อย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555–2559) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาที่ประเทศไทยต้องเผชิญกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรงมากในสังคมไทยช่วงระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8–10 ที่ผ่านมา และได้นำหลัก "ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง" ไปประยุกต์ใช้อย่างกว้างขวางในทุกระดับตั้งแต่ระดับครอบครัวชุมชนสังคมจนถึงระดับประเทศ ซึ่งได้มีส่วนเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคงท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวในระยะแผนฉบับที่ 11 ทุกภาคส่วนในสังคมไทยเห็นพ้องร่วมกัน น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่อง เพื่อมุ่งให้เกิดภูมิคุ้มกันและมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม เพื่อให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืนในการจัดทำแผนฉบับที่ 11 ครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ

เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับชุมชน ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรมและมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง การพัฒนาประเทศในระยะแผนฉบับที่ 11 จึงเป็นการนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่ พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในประเทศให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนฉบับที่ 11 ส่งเสริมให้ประชาชนมีการศึกษาเพิ่มขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2554 : 10) ซึ่งจะช่วยให้คุณภาพชีวิตของประชาชนเท่าเทียมกันมากขึ้น ประชาชนมีงานทำเพิ่ม ส่งเสริมให้ประชาชนมีการเรียนรู้ มีการศึกษาที่ดี เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีมีความพร้อมทั้งทางด้านกาย ใจ จิตใจ และปัญญา

สรุปแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555–2559) จะเห็นว่าการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเข้ามาประยุกต์ใช้ช่วยให้การพัฒนาประเทศทำให้เกิดความสมดุล โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพ ซึ่งช่วยให้คุณภาพชีวิตของประชาชนเท่าเทียมกันมากขึ้น ประชาชนมีงานทำเพิ่มขึ้น ส่งเสริมให้ประชาชนมีการเรียนรู้ มีการศึกษาที่ดี เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีมีความพร้อมทั้งทางด้านกาย ใจ จิตใจ และปัญญา

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการอาชีวศึกษาในระดับอาชีวศึกษา

2.3.1 ความหมายของการอาชีวศึกษา

การอาชีวศึกษา หมายถึง กระบวนการศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพ ระดับฝีมือระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี (พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551)

รัชวิทย์ เมธี โขติเศรษฐ์ (2543 : 5) กล่าวว่า การอาชีวศึกษา หมายถึง การจัดการศึกษาด้านวิชาชีพต่างๆ ทั้งในระบบและนอกระบบเพื่อเพิ่มผลิตกำลังคนด้านวิชาชีพ ให้มีความรู้มีทักษะมีเจตคติที่ดี สามารถนำไปประกอบอาชีพต่างๆ ได้อย่างดี โดยให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543 : 4) กล่าวว่า การอาชีวศึกษา หมายถึง กระบวนการศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพ เพื่อเตรียมกำลังคนในสายวิชาชีพทุกระดับตั้งแต่ระดับกึ่ง

ฝีมือ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิคและระดับเทคโนโลยีให้มีความรู้ทักษะและเจตคติทางอาชีพอย่างมีคุณภาพเพื่อเข้าสู่อาชีพต่างๆทั้งงานในระบบการจ้างงานและอาชีพอิสระ

การอาชีวศึกษา หมายถึงการจัดการศึกษาเพื่อเตรียมทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพสำหรับอาชีพหนึ่งหรือกลุ่มอาชีพ โดยจัดเป็นขบวนการศึกษาที่มุ่งพัฒนาและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลในด้านทักษะหรือความชำนาญงาน (Psychomotor domain) ด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive domain) และด้านเจตคติ (Affective domain) เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพที่ตนเองเลือกเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ธีรวุฒิ บุญยโสภณ. 2542 : 3)

สรุปการอาชีวศึกษา หมายถึงการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่ผลิตกำลังคนทางด้านวิชาชีพต่างๆ เช่น การบัญชี การตลาด ช่างเทคนิค ช่างยนต์ ช่างการผลิต ช่างซ่อมบำรุง เป็นต้น เพื่อให้ผู้ที่รับการศึกษาที่มีความรู้ความสามารถ ทักษะวิชาชีพและเจตคติที่ดีตามความต้องการของตลาดแรงงานและความเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

2.3.2 ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2556

วัตถุประสงค์ในการจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2556 เพื่อให้สถานศึกษาหรือสถาบันการอาชีวศึกษาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้สามารถผลิตผู้สำเร็จการศึกษาที่มีคุณภาพ (สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ. 2556)

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาเป็นกรอบที่แสดงรายละเอียดของข้อกำหนดในการจัดระดับคุณวุฒิการศึกษาวิชาชีพตามสาขาวิชา โครงสร้างหลักสูตรและขอบข่ายหรือข้อกำหนดที่ต้องใช้ในการบริหารจัดการตามลักษณะของหลักสูตรแต่ละระดับคุณวุฒิของการศึกษาด้านอาชีวศึกษา เพื่อให้คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาของระดับคุณวุฒิเดียวกันมีมาตรฐานที่เทียบเคียงกันได้ หลักการสำคัญของกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาดังนี้

- (1) เป็นเครื่องมือในการนำนโยบายการพัฒนาคุณภาพการอาชีวศึกษาสู่การปฏิบัติ
- (2) เป็นเครื่องมือที่ใช้สื่อสารเพื่อสร้างเข้าใจและความมั่นใจในกลุ่มผู้เกี่ยวข้อง
- (3) มุ่งให้คุณวุฒิของทุกสถานศึกษาเป็นที่ยอมรับและสามารถเทียบเคียงกันได้
- (4) มุ่งเน้นให้ผู้สำเร็จการศึกษามีสมรรถนะตรงตามมาตรฐานอาชีพหรือตรงตามความต้องการของผู้ใช้

(5) เปิดโอกาสให้สถานศึกษาและสถาบันจัดหลักสูตรและการเรียนการสอนได้อย่างหลากหลายเพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาทุกระดับคุณวุฒิ ประเภทวิชาและสาขาวิชาต้องครอบคลุมอย่างน้อย 3 ด้าน คือ

(1) ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ พฤติกรรมลักษณะนิสัย และทักษะทางปัญญา

(2) ด้านคุณลักษณะทั่วไป ได้แก่ ความรู้และทักษะการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาการเรียนรู้และการปฏิบัติงานการทำงานร่วมกับผู้อื่นการใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การประยุกต์ใช้ตัวเลข การจัดการและการพัฒนางาน

(3) ด้านคุณลักษณะวิชาชีพ ได้แก่ ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะในสาขาวิชาชีพสู่การปฏิบัติจริง รวมทั้งประยุกต์ใช้อาชีพ

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

สาขาวิชาที่เปิดสอนในระดับอาชีวศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสามารถจำแนกได้ 2 ประเภทวิชา ได้แก่ ประเภทวิชาอุตสาหกรรม ซึ่งมีสาขางานทั้งหมด 78 สาขางาน ประเภทวิชาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ ซึ่งมีสาขางานทั้งหมด 36 สาขางาน ซึ่งสาขางานทั้งหมดที่เปิดสอนได้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษา

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาในที่นี้ผู้วิจัยขอกล่าวถึง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเพียงระดับเดียวซึ่งคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) กำหนดให้สมรรถนะที่ได้จากมาตรฐานอาชีพหรือมาตรฐานสมรรถนะในสาขาอาชีพระดับเทคนิคตรงตามความต้องการของสาขาอาชีพ สถานประกอบการและชุมชน มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์แก้ปัญหา วางแผนจัดการ ตรวจสอบ ให้คำแนะนำ สอนงาน และบูรณาการความรู้อย่างเป็นระบบในระดับผู้ควบคุมงาน รวมทั้งเป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ และกิจนิสัยที่เหมาะสมในการทำงาน โดยกำหนดสมรรถนะและผลลัพธ์การเรียนรู้เป็น 2 ระดับ ดังตารางที่ 2.3

ตารางที่ 2.3 สมรรถนะและผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

ระดับ ปวส.1	ระดับ ปวส.2
สามารถปฏิบัติงาน โดยใช้ความรู้ในวิชาการที่สัมพันธ์กับวิชาชีพในขอบเขตทั่วไปของงาน	สามารถประยุกต์ความรู้และทักษะในวิชาการที่สัมพันธ์กับวิชาชีพตามแนวทาง

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

ระดับ ปวส.1	ระดับ ปวส.2
หลากหลายบางงานที่มีความซับซ้อน และไม่ เป็นงานประจำ สามารถประยุกต์ทักษะ และ ความรู้ ในการจัดการ การแก้ปัญหา และ แนะนำผู้อื่น รวมทั้งมีความรับผิดชอบ ต่อ ตนเอง ผู้อื่น และ หมู่คณะ (ประกาศ กระทรวงศึกษาธิการ.2556)	ของตนเองในการวางแผนและจัดการ ทรัพยากร ได้เหมาะสม มีส่วนร่วมในการ พัฒนาวิธีการริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ มีความรับผิดชอบ ต่อตนเองผู้อื่นและหมู่คณะเป็นอิสระในการ ปฏิบัติงานที่ซับซ้อนหรือมีส่วนร่วมเกี่ยวกับ การวางแผนการประสานงาน (ประกาศ กระทรวงศึกษาธิการ. 2556)

ที่มา : ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องกรอบมาตรฐานหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
พ.ศ. 2556

จากบทความข้างต้นสามารถสรุปได้ดังนี้ การศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง ที่ผลิตกำลังคนทางด้านวิชาชีพต่างๆเช่นสาขาอาชีพระดับเทคนิค ความต้องการของสาขา
อาชีพของสถานประกอบการและชุมชน เพื่อให้ผู้ที่รับการศึกษาที่มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ
วิชาชีพและเจตคติที่ดีตามความต้องการของตลาดแรงงานและความเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ
และสังคมของประเทศ สามารถประยุกต์ความรู้และทักษะในวิชาการที่สัมพันธ์กับวิชาชีพตาม
แนวทางของตนเองเพื่อใช้ในการวางแผนและจัดการทรัพยากร ได้อย่างเหมาะสมตลอดจนมีความ
ริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ สามารถให้คำแนะนำแก้ปัญหาเฉพาะด้าน ได้และมีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเอง ต่อ
ผู้อื่นและหมู่คณะด้วย

2.4 แนวทางการดำเนินงานของอุตสาหกรรมไทย

กระทรวงอุตสาหกรรมได้ดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม ให้
ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านภาวะเศรษฐกิจ การเมือง สังคม สิ่งแวดล้อมและเทคโนโลยี
สารสนเทศเพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 นโยบายรัฐบาล
แผนบริหารราชการแผ่นดินปี พ.ศ. 2555–2558 และแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ.
2555 – 2574 โดยให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม รวมทั้งผู้เกี่ยวข้องได้ทราบนโยบาย
และทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมของกระทรวงอุตสาหกรรม และใช้เป็นแนวทางในการดำเนิน
โครงการ/กิจกรรม รวมทั้งการจัดสรรทรัพยากร ของหน่วยงานให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน (สำนัก
นโยบายและยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม. 2556 : 10)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนยุทธศาสตร์ ปี พ.ศ. 2555–2558 กระทรวงอุตสาหกรรม ประกอบด้วย 5 ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

(1) การเชื่อมโยงอุตสาหกรรมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและปรับโครงสร้างการผลิตอุตสาหกรรมฐานความรู้เป็นการพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นอุตสาหกรรมชั้นนำเชื่อมโยงภาคการผลิตทั้งด้านวัตถุดิบ และการตลาดกับประเทศในประชาคมอาเซียน ปรับโครงสร้างการผลิตอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมฐานความรู้ อุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ รวมทั้งการเป็นครัวโลกและเมืองแฟชั่น

(2) การส่งเสริมการลงทุนและพัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการประกอบธุรกิจและพัฒนาอุตสาหกรรม เกี่ยวเนื่องกับการดูแลสิ่งแวดล้อม (Facility) ให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมทั้งด้าน โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) เช่น การจัดการพื้นที่อุตสาหกรรม (Zoning Planning) กฎระเบียบและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสร้างโอกาสและความพร้อมในการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมรวมทั้งการรับบริการอย่างทั่วถึงผ่านเครือข่ายการให้บริการที่เกี่ยวข้อง

(3) การเสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการ โดยให้ความสำคัญในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิต (Product and Process Environment) ซึ่งรวมถึงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรในภาคอุตสาหกรรมด้วย

(4) การส่งเสริมสถานประกอบการอุตสาหกรรมสีเขียว เพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมมีการใช้ประโยชน์และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน โดยมีความรับผิดชอบต่อสังคม และเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน

(5) การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อสนองตอบความต้องการของผู้ประกอบการและประชาชน เกี่ยวเนื่องกับการพัฒนาองค์กรในด้าน โครงสร้างระบบการบริหารจัดการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมถึงการพัฒนาบุคลากร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริการ และสร้างความพึงพอใจให้ผู้รับบริการ (สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม. 2556 : 1)

แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทยพ.ศ. 2555 – 2574 วิสัยทัศน์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย คือ “ มุ่งสู่อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่สมดุลและยั่งยืน ” โดยมีกำหนดเป้าหมายเป็น 3 ระยะ ในช่วงเวลา 20 ปีดังนี้

(1) เป้าหมายในระยะที่ 1 เป็นการสร้างความพร้อมให้กับประเทศไทยในการก้าวไปสู่การเป็นผู้ผลิตในระดับภูมิภาคเตรียมความพร้อมสู่ AEC (ASEAN Economic Community) โดยเริ่มจากการสร้างความพร้อมโดยการปรับแก้ไขกฎระเบียบปัญหาข้อขัดเพื่ออำนวยความสะดวกและลดอุปสรรคที่มีพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับ (แรงงาน วัตถุดิบ ดึงดูดเทคโนโลยีใหม่มาตรฐานวิจัยและพัฒนาจัดเขตพื้นที่พัฒนาและจัดเขตพื้นที่ศูนย์ทดสอบ ฯลฯ) และการเข้าไปสู่การเป็นผู้ผลิตในภูมิภาคจากการสร้าง ASEAN Supply Chain และพัฒนาการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (สำนัก

นโยบายและยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม. 2556 : 26) จะเน้นในส่วนของการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมไทยเข้าเป็นส่วนหนึ่งของฐานการผลิตและบริการในภูมิภาคอาเซียน (ASEAN Supply Chain) โดยที่มีการพัฒนาเทคโนโลยีนวัตกรรมที่สำคัญในการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่องและเป็นฐานการผลิตที่สำคัญของโลก (Global Production Hub) ซึ่งกลุ่มผู้ประกอบการ โดยเฉพาะในระดับ SMEs มีการยกระดับมาตรฐานการผลิต และสร้างความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เพื่อสร้างจุดแข็งในการผลิต โดยมีการรวมกลุ่มความร่วมมือกันซึ่งมีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบรวมไปถึงมีหน่วยงานหลักซึ่งนำโดยภาคเอกชนที่เข้ามาบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพในแต่ละอุตสาหกรรมอย่างบูรณาการและเป็นเอกภาพ นอกจากนี้ยังมีความพร้อมในด้านโครงสร้างพื้นฐานทั้งด้านการผลิตบุคลากรอย่างเพียงพอเพื่อรองรับการเติบโตของภาคอุตสาหกรรมในอนาคตได้มีกฎระเบียบที่ส่งเสริม และสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมได้อย่างยั่งยืนรวมถึงการมีโครงสร้างสนับสนุนด้านการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมได้อย่างต่อเนื่อง อาทิเช่น ศูนย์การทดสอบมาตรฐานสินค้าเป็นต้นสิ่งแวดล้อม (สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม. 2556 : 27)

(2) เป้าหมายระยะที่ 2 เป็นช่วงเวลาของการมุ่งเน้นการพัฒนาต่อจากการพัฒนาฐานความรู้เพื่อนำมาต่อยอดในการพัฒนาภาคการผลิตและสินค้าเน้นการผลิตสินค้าที่ต้องใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม การปรับบทบาทประเทศไทยให้เป็นตัวกลางในการบริหารจัดการระบบห่วงโซ่การผลิตในภูมิภาคให้เป็นที่ยอมรับในอาเซียนและภูมิภาค โดยการพัฒนาเป็นศูนย์กลางการค้าและบริหารจัดการการผลิตและจัดการ เครือข่ายในภูมิภาคยกระดับการผลิตวัตถุดิบเพื่อสร้างให้เกิดมูลค่าเพิ่มพร้อมไปถึงการสร้างนวัตกรรมทรัพย์สินทางปัญญาและภาพลักษณ์ตราสินค้าไทยให้เป็นที่ยอมรับในอาเซียน/ภูมิภาคสิ่งแวดล้อม(สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม. 2556 : 26)

จากเป้าหมายการพัฒนาและส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตและจัดการเครือข่ายการผลิตและบริการในกลุ่มอาเซียน ซึ่งเป็นการยกระดับภาคอุตสาหกรรมของไทยจากระยะแรกในช่วง 5 ปี จะมีการพัฒนาต่อยอดโดยเน้นการเป็นฐานการผลิตและบริการในระดับภูมิภาค (Regional Supply Chain) ซึ่งมีตราสินค้าที่มีเครือข่ายการจัดการกระจายสินค้าในภูมิภาคอย่างทั่วถึง ทั้งนี้ผู้ประกอบการขนาดกลางของไทยจะมีการเชื่อมโยงการผลิตร่วมกับบริษัทขนาดใหญ่ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการผลิตของประเทศให้มากขึ้นและกลุ่มผู้ประกอบการในระดับ SMEs จะมีการวิจัยและพัฒนาโดยสร้างทรัพย์สินทางปัญญาและนวัตกรรมที่มีการพัฒนาต่อยอดในประเทศ โดยมีการสร้างฐานการวิจัยและพัฒนาสินค้าในอาเซียนซึ่งมีการสร้างและกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์หลักของประเทศไทยให้เป็นที่ยอมรับของสากล นอกจากนี้ยังมีการพัฒนาพื้นที่สำหรับภาคอุตสาหกรรม (Industrial zone) โดยเฉพาะเพื่อให้เป็นพื้นที่การผลิตที่มีการควบคุมการรักษาสภาพแวดล้อมได้อย่างทั่วถึงและเข้มงวดสิ่งแวดล้อม (สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม. 2556 : 28)

(3) เป้าหมายในระยะที่ 3 เป็นการสร้างภาพลักษณ์ของประเทศไทยในด้านตราสินค้าไทย ที่ก้าวไกลในตลาดโลก เป็นผู้บริหารจัดการตราสินค้าที่มีเครือข่ายการผลิตจากในภูมิภาคที่เป็นที่ยอมรับใน ตลาดโลก และอุตสาหกรรมไทยเป็นที่ยอมรับ โดยมีความสมดุลทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และ ทรัพยากรมนุษย์สิ่งแวดล้อม (สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม. 2556 : 27) ซึ่งเป็นการพัฒนาไปสู่การเป็นผู้บริหารจัดการตราสินค้า โดยมีการสร้างเครือข่ายการผลิตและบริการร่วมกับภูมิภาคต่างๆของโลก ซึ่งจะส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการของประเทศไทยให้เริ่มก้าวสู่การเป็นบริษัทชั้นนำใน โลกผ่านการสร้างตราสินค้าของไทยให้เป็นที่รู้จักและมีเครือข่ายการจัดจำหน่ายสินค้ากระจายอยู่ทั่วทุกภูมิภาค เพื่อกระจายไปสู่ประเทศต่างๆทั่วโลก ทั้งนี้จะมีการพัฒนาเป็นแหล่งการค้าการลงทุนในด้านการผลิตและบริการซึ่งเป็นที่ยอมรับในภูมิภาคมีผู้ประกอบการจากประเทศต่างๆ เข้ามาใช้บริการเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะในด้านบริการ ซึ่งประเทศไทยจะมีการส่งออกด้านการบริการรวมไปถึงแรงงานในระดับมันสมอง ไปสู่ประเทศต่างๆ ในภูมิภาคทั่วโลกสิ่งแวดล้อม (สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม. 2556 : 28)

สรุปแนวทางการดำเนินงานของอุตสาหกรรมไทยตามแผนยุทธศาสตร์เป็นการพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นอุตสาหกรรมชั้นนำสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เสริมสร้างการลงทุนและพัฒนาปัจจัยสิ่งแวดล้อมให้เป็นพื้นที่สีเขียว เสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการพัฒนาอุตสาหกรรมให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมและพัฒนาสมรรถนะขององค์กรให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น โดยแผนการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย กำหนดเป้าหมายไว้ 3 ระยะ ระยะที่ 1 เตรียมความพร้อมให้กับประเทศไทยสู่ประชาคมอาเซียน ระยะที่ 2 พัฒนาภาคการผลิตให้เป็นที่ยอมรับในประชาคมอาเซียน ระยะที่ 3 สร้างภาพลักษณ์ตราสินค้าไทยให้เป็นที่ยอมรับในประชาคมอาเซียน ซึ่งในแผนการพัฒนาอุตสาหกรรมจะพัฒนาเดินหน้าต่อไปได้จะต้องมีแรงงานที่มีศักยภาพ ที่มีความพร้อมทั้งทางด้านความรู้ทางด้านทักษะวิชาชีพ มีวินัยในตนเองและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

2.5 ข้อมูลเกี่ยวกับนิคมอุตสาหกรรม

2.5.1 ความหมายของนิคมอุตสาหกรรม

นิคมอุตสาหกรรม หมายถึง เขตพื้นที่ดินที่ได้จัดสรรไว้ให้สำหรับโรงงานอุตสาหกรรม เข้าไป อยู่ร่วมกันอย่างเป็นสัดส่วนอันประกอบด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกมากมายสาธารณูปโภค และสาธารณูปการที่ครบครัน เช่น ถนน ท่อระบายน้ำ โรงกำจัดน้ำเสียส่วนกลาง ระบบป้องกันน้ำท่วม ไฟฟ้า น้ำประปา และ โทรศัพท์ นอกจากนี้ยังประกอบไปด้วยบริการอื่นๆ ที่จำเป็นอีก อาทิเช่น

ที่ทำการไปรษณีย์ ธนาคารต่างๆ ศูนย์การค้า ที่พักอาศัยสำหรับคนงาน สถานีน้ำมัน เป็นต้น (การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, 2545 : 4)

การนิคมอุตสาหกรรม ตามพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ได้ให้ไว้ ณ วันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2522 ในมาตราที่ 4 ของพระราชบัญญัตินี้มีความหมายว่า “ นิคมอุตสาหกรรม ” หมายความว่าเขตอุตสาหกรรมทั่วไปและอุตสาหกรรมส่งออก เขตอุตสาหกรรมทั่วไป หมายถึงเขตพื้นที่ที่ได้กำหนดไว้สำหรับการประกอบอุตสาหกรรม เขตอุตสาหกรรมส่งออก หมายถึงเขตพื้นที่ที่กำหนดไว้สำหรับการประกอบอุตสาหกรรมและกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์หรือเกี่ยวกับการประกอบอุตสาหกรรม เพื่อส่งผลผลิตออกไปจำหน่ายทั้งในและต่างประเทศ นอกจากนี้ยังมีผู้ให้คำจำกัดความที่เกี่ยวข้องกับนิคมอุตสาหกรรม ไว้อีกหลายท่านดังต่อไปนี้

สุวิ เศรษฐกนก กล่าวไว้ว่านิคมอุตสาหกรรมคือ ที่ดิน โดยเฉพาะผืนหนึ่งซึ่งได้มีการวางแผนล่วงหน้าอย่างรอบคอบแล้วทำการพัฒนาและบริการให้ที่ดินผืนนั้นเหมาะแก่ความต้องการของกิจการอุตสาหกรรมคั้งนั้นจึงเรียกว่านิคมอุตสาหกรรม คือ เครื่องมือในการพัฒนาอุตสาหกรรม (สุวิ เศรษฐกนก, 2516 : 27)

วิชัย โสสุวรรณจินดา (อ้างอิงในสุริย์ บุญญาฯ พงศ. 2541) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า นิคมอุตสาหกรรม คือการจัดที่ดินเพื่อการผลิตทางอุตสาหกรรม โดยให้โรงงานอุตสาหกรรมได้เข้ามารวมอยู่ในพื้นที่บริเวณเดียวกันที่มีการแบ่งสถานที่เป็นสัดส่วน โดยรัฐบาลจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆทั้งด้านการคมนาคมและสิ่งสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ฯลฯ ไว้ให้ โดยที่รัฐบาลอาจให้ออกคนเป็นผู้เช่า หรือเช่าซื้อหรือเช่าพื้นที่ที่เป็นสิทธิ์ขาด นอกจากพื้นที่อันเป็นที่ตั้งโรงงานแล้วนิคมอุตสาหกรรม ยังมีพื้นที่สำนักงานเพื่อใช้ในการติดต่อ ที่อยู่อาศัย ตลาดร้านค้าและบริการอื่นๆ อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย (วิชัย โสสุวรรณจินดา, 2520 : 6 อ้างอิงในสุริย์ บุญญาฯ พงศ. 2541)

แดงอ่อน มั่นใจ และคณะ (อ้างอิงในวรการ เขียมยงค์, 2552) ได้ให้ความหมายของนิคมอุตสาหกรรม ดังนี้คือ เขตพื้นที่ที่มีกฎหมายรับรองให้เป็นพื้นที่เพื่อประกอบอุตสาหกรรมและกิจการอื่นๆซึ่งต่อเนื่องกับการประกอบอุตสาหกรรม มีความพร้อมทางด้านระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ เช่น ระบบประปา ระบบไฟฟ้า ระบบกำจัดน้ำเสียส่วนกลาง ฯลฯ ซึ่งพร้อมให้ผู้ลงทุนจัดตั้งโรงงานได้ทันทีและผู้ประกอบการอุตสาหกรรมจะได้รับสิทธิประโยชน์สิ่งจูงใจและสิ่งอำนวยความสะดวก ตามพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยและได้รับเพิ่มเติมมากขึ้นสำหรับโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ซึ่งจะได้รับบริการด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆอย่างต่อเนื่องโดยหน่วยงานของรัฐโดยนิคมอุตสาหกรรมดูแลให้บริการตลอดไป

พงษ์ศิริ กลิ่นศรีสุข ได้ให้ความหมายของนิคมอุตสาหกรรม คือ การรวมกลุ่มของอุตสาหกรรมในที่เดียวกันโดยใช้ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการร่วมกัน และได้รับการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สนับสนุนการจัดตั้งโดยพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ.2522 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2)พ.ศ.2539 (พงษ์ศิริ กลิ่นมีสุข. 2544 : 2)

William Bredo (1996) ได้ให้ความหมายของ นิคมอุตสาหกรรม หมายถึง บริเวณที่ดินซึ่งได้รับการพัฒนาและมีการแบ่งที่ดินออกเป็นเขตต่างๆ โดยได้มีการวางแผนที่ยืดหยุ่น เพื่อให้เป็นชุมชนประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม รวมถึงการจัดถนน ทางรถไฟ การอำนวยความสะดวกในการคมนาคม และการติดตั้งสาธารณูปโภคต่างๆ นอกจากนี้ อาจจะมีการสร้างโรงงานโดยการขายหรือการให้เช่า (Bredo. 1996)

Peter H.Gloecker (1996) ได้ให้ความหมายของ นิคมอุตสาหกรรมคือ พื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาแล้วและได้มีการจัดแบ่งสัดส่วนที่ดินเพื่อใช้ประโยชน์แก่อุตสาหกรรมกลุ่มหนึ่ง โดยการก่อสร้างและควบคุมให้เป็นไปตามแผนที่ได้วางไว้และภายใต้กฎข้อบังคับ การบริหารของหน่วยงาน เพื่อแสวงหาผลกำไรของหน่วยงานนิคมอุตสาหกรรมนั้น และได้จัดบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ให้เพื่อใช้ เพื่อขาย หรือ เพื่อให้เช่า เช่น ถนน อาคาร รถไฟ ฯลฯ (Gloecker. 1996 : 2)

ดังนั้นจากความหมายของนิคมอุตสาหกรรมข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า นิคมอุตสาหกรรมหมายถึงพื้นที่ที่ได้จัดสรรไว้เพื่อแสวงหาผลกำไรจากการประกอบอุตสาหกรรม และกิจการอื่นๆที่ได้เข้ามาอยู่ร่วมกันอย่างเป็นระบบระเบียบ มีสาธารณูปโภคและสาธารณูปการต่างๆ ไว้บริการอย่างครบครัน เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะเร่งรัดการพัฒนาอุตสาหกรรมและจัดการอุตสาหกรรมให้เป็นระเบียบ ภายใต้กฎข้อบังคับการบริหารของหน่วยงานและหลักการของนิคมอุตสาหกรรม

2.5.2 บทบาทของนิคมอุตสาหกรรม

นิคมอุตสาหกรรมถือได้ว่ามีความสำคัญในการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมากและเป็นเครื่องมือในการจัดสรรพื้นที่ระหว่างชุมชนกับแหล่งอุตสาหกรรมให้เป็นระเบียบเรียบร้อย รวมทั้งมีระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมมีสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่ครบครัน เพื่อจูงใจให้นักลงทุนได้เข้าไปตั้งกิจการตลอดจนก่อให้เกิดการจ้างงานและสามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนในแต่ละท้องถิ่นด้วย ความสำคัญดังกล่าวสามารถสรุปบทบาทของนิคมอุตสาหกรรมได้ดังต่อไปนี้

(1) บทบาทต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม

สามารถสรุปความรวมได้ว่า มีการจัดสรรพื้นที่ซึ่งได้มีการพัฒนาโดยอำนวยความสะดวกแก่โรงงานที่เข้าไปตั้งโดยจัดสร้างสาธารณูปโภคและสาธารณูปการแก่ผู้ประกอบการซึ่งทำให้เสียค่าใช้จ่ายน้อยลงนำมาซึ่งลดต้นทุนการผลิตได้ต่ำลงและสนับสนุนอุตสาหกรรมเฉพาะบางประเภท เช่น อุตสาหกรรมอัญมณีเพื่อสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการค้าอัญมณีและเครื่องประดับระดับกลุ่มประเทศอินโดจีนและอาเซียนซึ่งก่อให้เกิดการประหยัดจากการรวมกลุ่ม

อุตสาหกรรม (Agglomeration Economies) ซึ่งอุตสาหกรรมที่เข้ามาตั้งกิจการจะได้ประโยชน์จากการเข้าไปตั้งในที่เดียวกันหรือใกล้เคียงกัน เพื่อใช้วัตถุดิบร่วมกันหรือใช้ชิ้นส่วนวัสดุจากอุตสาหกรรมประเภทเดียวกันและได้รับสิทธิประโยชน์พิเศษจากหน่วยงานรัฐบาลเพื่อเป็นการพัฒนาส่งเสริมอุตสาหกรรมและเป็นแรงจูงใจให้กับนักลงทุน ให้บริการในรูปของ One Stop Service ได้แก่ การขออนุญาตจัดตั้งก่อสร้างการดำเนินการได้ที่นิคมอุตสาหกรรมซึ่งเป็นที่ตั้งโรงงานโดยไม่ต้องไปติดต่อกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องโดยตรงทำให้ได้รับความสะดวกและรวดเร็ว

(2) บทบาทต่อการเมืองช่วยในการวางผังเมืองโดยทำให้การใช้ที่ดิน

สามารถสรุปความรวมได้ว่า เพื่อพัฒนาเมืองและอุตสาหกรรมอย่างมีหลักเกณฑ์ โดยแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรมจะไม่ตั้งปะปนกับแหล่งชุมชนก่อให้เกิดการใช้ที่ดินของประเทศที่เหมาะสมเป็นแหล่งอุตสาหกรรมเพื่อรับรองการขยายตัวของโรงงานและย้ายโรงงานให้อยู่รวมกันอย่างเป็นสัดส่วนและใกล้เคียงกัน ช่วยแก้ปัญหาการอพยพย้ายถิ่นของแรงงานที่จะเข้าสู่กรุงเทพฯ และปริมณฑลช่วยลดปัญหาการจราจร ยังส่งเสริมและสนับสนุนการแก้ปัญหาการขาดแคลนที่อยู่อาศัยก่อให้เกิดประโยชน์ในการสร้างความเจริญให้กับเมือง

(3) บทบาทต่อการขยายแหล่งเจริญออกสู่ท้องถิ่น

สามารถสรุปความรวมได้ว่า ทำให้ประชาชนมีงานทำ มีรายได้เพิ่มส่งเสริมการตั้งนิคมอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค เพื่อยกระดับการครองชีพของประชาชนในท้องถิ่นให้มีความเป็นอยู่ที่ดีและมีงานทำสม่ำเสมอเพิ่มประสิทธิภาพการใช้วัตถุดิบแรงงานและที่ดินในแต่ละท้องถิ่น เพื่อเป็นการกระจายการบริการของรัฐไปสู่ภูมิภาคทำให้ท้องถิ่นหรือเทศบาลในท้องถิ่นนั้นได้รับประโยชน์มีรายได้เพิ่มขึ้น

(4) บทบาทต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

สามารถสรุปความรวมได้ว่า ทำให้ช่วยเพิ่มการจ้างในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ซึ่งส่งผลให้ประชาชนในเขตอุตสาหกรรมมีโอกาสได้รายได้และมีค่าครองชีพทำให้สภาพความเป็นอยู่ดีขึ้น ช่วยลดปัญหา สังคมต่างๆ ที่มีผลจากการว่างงานส่งเสริมการกระจายรายได้ไปสู่ภูมิภาคช่วยลดความแตกต่างของรายได้ของประชาชนในระดับเมืองกับท้องถิ่น ทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมของประชาชาติสูงขึ้นก่อให้เกิดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจแรงงานมีสวัสดิภาพมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยได้รับการดูแลเอาใจใส่และดูแลอย่างทั่วถึงโดยทางนิคมอุตสาหกรรมจะให้ความร่วมมือกับกรมแรงงานและนายจ้างทำให้แรงงานมีสวัสดิภาพในการทำงานมีความปลอดภัยสุขภาพอนามัยที่ดี อัตราค่าจ้างแรงงานที่ยุติธรรมและเป็นการเพิ่มพูนทางการศึกษา โดยทางนิคมอุตสาหกรรมได้เชื่อมโยงกับสถาบันการศึกษาเพื่อส่งเสริมสาขาที่ขาดช่างฝีมือในด้านนั้นเพื่อให้ตรงกับความต้องการของอุตสาหกรรมและยังมีนโยบายที่ส่งเสริมนิคมอุตสาหกรรมให้มีลักษณะ Science Park มีมหาวิทยาลัยวิจัยและศูนย์พัฒนาผลิตภัณฑ์รวมอยู่ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(5) บทบาทของนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อสภาพแวดล้อม

สามารถสรุปความรวมได้ว่า การที่โรงงานอุตสาหกรรมได้เข้ามาตั้งอยู่ร่วมกันก่อให้เกิดการประหยัดต้นทุนการสร้างระบบบำบัดน้ำเสียและสาธารณูปโภคต่างๆอย่างมาก โดยนิคมอุตสาหกรรมจะมีการจัดวิธีป้องกันและขจัดของเสียอย่างถูกวิธีช่วยทำให้โรงงานในนิคมอุตสาหกรรมและประชาชนในพื้นที่ใกล้เคียงมีสุขภาพความเป็นอยู่อย่างปลอดภัยซึ่งสามารถลดปัญหาการจัดการกับของเสียอันเกิดจากขบวนการผลิตได้และเป็นเมืองอุตสาหกรรมที่สะอาดโดยมีการจัดแบ่งเขตอุตสาหกรรมทั่วไปเขตอุตสาหกรรมส่งออกเขตพาณิชยกรรมและที่พักอาศัยทำให้มีความเป็นสัดส่วนมีระเบียบเรียบร้อยมากขึ้น เพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติจึงได้มีการควบคุมป้องกันมลภาวะอย่างรัดกุม เช่นน้ำเสีย เสียง อากาศเป็นพิษเพื่อเป็นการอนุรักษ์คุณภาพน้ำ อากาศ ดิน ทั้งในนิคมอุตสาหกรรมและบริเวณใกล้เคียงให้อยู่ในระดับมาตรฐาน เพื่อจัดสรรที่ดินให้เป็นประโยชน์มากที่สุด โดยนอกจากจะจัดสรรที่ดินให้ผู้ประกอบการตั้งโรงงานแล้วยังมีการจัดพื้นที่สาธารณะพื้นที่สีเขียว ธนาคารพาณิชย์และสถานพยาบาลและจัดให้มีระบบการป้องกันภัยน้ำท่วมและสารพิษต่างๆ

จากบทความข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า นิคมอุตสาหกรรมมีบทบาทต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก โดยนิคมอุตสาหกรรมช่วยทำให้ประเทศมีการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมและแหล่งอุตสาหกรรมทำให้เกิดการจ้างงานทำให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น โดยการรวมทุกโรงงานในระแวกนั้นให้มาอยู่ร่วมกันอย่างเป็นสัดส่วน มีการจัดระบบระเบียบความเรียบร้อยของผังเมืองภายในนิคมอุตสาหกรรมอย่างเป็นสัดส่วน นิคมอุตสาหกรรมจึงเสมือนเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาประเทศอย่างมีประสิทธิภาพให้มีระบบระเบียบ

2.5.3 นิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง

สภาพเศรษฐกิจและสังคมโดยรวมของเทศบาลแหลมฉบังเดิมประชากรในท้องถิ่นประกอบอาชีพ การประมง ทำสวนมะพร้าว ไร่มัน ค้าขายสินค้า ที่ผลิตขึ้นจากวัสดุอุปกรณ์ในท้องถิ่น แต่เนื่องเทศบาลแหลมฉบังมีแหล่งอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ เช่น โรงกลั่นน้ำมัน ท่าเรือน้ำลึก จึงเป็นการเพิ่มศักยภาพของท้องถิ่นให้สูงขึ้น ทำให้เกิดเป็นเมืองอุตสาหกรรมและยังเป็นศูนย์กลางทางวิชาการประชาชนจากที่ต่างๆ เดินทางเข้ามาใช้บริการ เป็นจำนวนมาก จึงเกิดการสร้างอาชีพและรายได้ให้แก่ท้องถิ่นทั้งทางตรงและทางอ้อมมากมาย ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นและระแวกใกล้เคียงมีรายได้จากการค้าขาย การบริการ อุตสาหกรรมรับจ้างและอื่นๆ ฐานะทางเศรษฐกิจของประชาชนจึงอยู่ในเกณฑ์ดี

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) ได้จัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบังขึ้นในปี 2525 โดยตั้งอยู่ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี นิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบังมีพื้นที่ทั้งหมด 3,556 ไร่ มีโรงงานอุตสาหกรรมที่ประกอบกิจการทั้งสิ้น 149 โรงงาน ประกอบด้วย เขตอุตสาหกรรม

ทั่วไป 1,824 ไร่ เขตประกอบการเสรี 979 ไร่ พื้นที่สาธารณูปโภคและอื่นๆ 753 ไร่ มีมูลค่าการลงทุนประมาณ 70,000 ล้านบาท (การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, 2557) นิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลตำบลแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี อยู่ห่างจากสนามบินสุวรรณภูมิ เป็นระยะทาง 120 กิโลเมตร หรือจังหวัดชลบุรี 35 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดกับท้องที่ใกล้เคียง คือทิศเหนือติดกับตำบลสุรศักดิ์อำเภอสัตหีบ ทิศตะวันออกติดกับตำบลหนองขามและตำบลบึงอำเภอสัตหีบ ทิศใต้ติดกับตำบลบางละมุงอำเภอบางละมุง ทิศตะวันตกจรดอ่าวไทย

โดยอุตสาหกรรมหลักที่ตั้งอยู่ในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมได้แก่ ยานยนต์ ชิ้นส่วนรถยนต์ คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักร อุปกรณ์ พลาสติกขึ้นรูป อุตสาหกรรมคลังสินค้า บริการขนส่ง อุตสาหกรรมสิ่งทอเส้นใย สี เครื่องปรับอากาศ คอมพิวเตอร์ อาหารแปรรูป เครื่องดื่มบำรุงร่างกาย ยิปซัม อุปกรณ์ตกแต่งอาคาร อุตสาหกรรมยาง ผลิตภัณฑ์ไฟฟ้า และไอน้ำ จากก๊าซธรรมชาติ ปัจจุบันนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบังได้รับการพัฒนาให้เป็นนิคมอุตสาหกรรมที่มีระบบสาธารณูปโภคและระบบโทรคมนาคมที่ครบถ้วนสมบูรณ์แบบ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของโรงงานอุตสาหกรรมได้อย่างพอเพียง และมีท่าเรือพาณิชย์ขนาดใหญ่ (ท่าเรือแหลมฉบัง) อยู่ในพื้นที่ ซึ่งสามารถรองรับการขนส่งสินค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง, 2557)

ทั้งนี้ โรงงานอุตสาหกรรมทั้งหมดที่อยู่ภายในเขตพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง มีจำนวน 149 โรงงาน โดยแบ่งออกเป็น 2 เขต คือเขตอุตสาหกรรมทั่วไปและเขตอุตสาหกรรมประเภทประกอบการเสรี ดังตารางภาคผนวกที่ 1 และ ตารางภาคผนวกที่ 2 ตามลำดับ (ภาคผนวก)

2.6 อุตสาหกรรมการผลิตของไทยในปัจจุบัน

อุตสาหกรรมการผลิตของไทยในปัจจุบัน ดัชนีผลผลิตสำหรับประเทศไทย ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) ในสองไตรมาสแรกของปี พ.ศ. 2557 หดตัวเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยมีอัตราการใช้จ่ายการผลิตอยู่ที่ระดับ 59.5% สำหรับไตรมาส 1/2557 และ 61.79% สำหรับ ไตรมาส 2/2557 โดยอุตสาหกรรมที่มีการผลิตลดลง ได้แก่ ยานยนต์ ฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ เครื่องนุ่งห่ม เครื่องประดับ และเครื่องปรับอากาศมีเพียงอุตสาหกรรมอาหารที่เพิ่มขึ้น ส่วนอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ลดลงทั้งกลุ่ม ยกเว้นการผลิตเครื่องรับโทรทัศน์ที่มีการผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 21.64 เพื่อรองรับกับระบบดิจิทัล อย่างไรก็ตามการเติบโตของอุตสาหกรรมการผลิตไทยนั้น สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมมองว่า การเติบโตของประเทศในระดับนี้ยังต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริง โดยปัญหาที่ผ่านมามีพบที่เกิดจากสองปัจจัยหลักหนึ่งคือการใช้กำลังการผลิตไม่เต็มที่เนื่องจากยอดคำสั่งซื้อที่ลดลง ซึ่งเกิดจากภาวะเศรษฐกิจโลกที่ยังไม่

พื้นที่เพิ่มเติมที่และปัญหาความต้องการภายในประเทศที่ลดลงจากภาวะเศรษฐกิจฝืดเคืองและประสิทธิภาพในการผลิตที่ยังไม่สามารถเพิ่มมูลค่าเพิ่มได้สูงสุด การผลิตของไทยในปัจจุบันยังคงเป็นระบบที่อาศัยแรงงานเป็นหลักผสมผสานกับการปรับปรุงกระบวนการผลิต

แม้เศรษฐกิจโลกจะมีทิศทางที่ดีขึ้นในระยะอันใกล้นี้ ประกอบกับประเทศไทยมีเสถียรภาพมากขึ้น ในด้านความมั่นคงทางการเมืองทำให้ความต้องการต่อสินค้าอุปโภคบริโภคภายในประเทศดีขึ้นเป็นลำดับส่งผลต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนและผู้ประกอบการผลิตมากขึ้น แต่เนื่องจากความเกี่ยวโยงกันของระบบการผลิตที่มีอยู่ทั่วโลก ดังนั้นความผันผวนจากภาวะเศรษฐกิจโลกไม่ว่าจะเป็นด้านการเมือง ภัยพิบัติธรรมชาติหรือแม้แต่โรคระบาดก็สามารถส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมการผลิตของไทยได้ตลอดเวลา แน่แน่นอนว่าภาคการผลิตประเทศจะอาศัยความได้เปรียบในด้านต้นทุนค่าแรงราคาถูกอีกต่อไปไม่ได้ ผู้ประกอบการจำเป็นต้องเริ่มต้นการพัฒนาในทุกๆด้าน ทั้งด้านเทคโนโลยีการผลิต การสร้างนวัตกรรมต่อสินค้าและบริการ รวมทั้งการลงทุนสร้างมูลค่าเพิ่มในตัวบุคลากร สิ่งที่คุณประกอบการผลิตจะต้องระลึกอยู่เสมออันคือการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับองค์กร เพื่อที่จะได้ขยับขึ้นไปบนห่วงโซ่อุปทานและห่วงโซ่มูลค่า

จากบทความข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า สิ่งที่คุณประกอบการผลิตจะต้องระลึกอยู่เสมออันคือการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับองค์กร ผู้ประกอบการจำเป็นต้องเริ่มต้นการพัฒนาในทุกๆด้าน ทั้งด้านเทคโนโลยีการผลิต การสร้างนวัตกรรมต่อสินค้าและบริการ รวมทั้งการลงทุนสร้างมูลค่าเพิ่มในตัวบุคลากร เพื่อที่จะได้ขยับขึ้นไปบนห่วงโซ่อุปทานและห่วงโซ่มูลค่า เพื่อที่เศรษฐกิจของประเทศไทยมีเสถียรภาพมากขึ้น แน่แน่นอนว่าภาคการผลิตของเราจะอาศัยความได้เปรียบในด้านต้นทุนค่าแรงราคาถูกอีกต่อไปไม่ได้ ผู้ประกอบการจำเป็นต้องเริ่มต้นการพัฒนาในทุกๆด้าน หากการผลิตของไทยในปัจจุบันยังคงเป็นระบบที่อาศัยแรงงานเป็นหลักจึงคงมีการผสมผสานและปรับปรุงกระบวนการผลิตอยู่เสมอเพื่อให้ได้ผลผลิตและผลประกอบการที่ดีขึ้น

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

HOPE CHRISTINA H. DEITA และอาคม เผือกจันทิก (2552) ได้ศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ของนักศึกษาฝึกงาน สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ ตามความต้องการของสถานประกอบการ พบว่า คุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ของนักศึกษาฝึกงานที่สถานประกอบการต้องการ 3 อันดับแรก คือ ด้านมีความรับผิดชอบ รองลงมา ด้านความมีคุณธรรม จริยธรรม และอันดับ 3 ด้านความมีมนุษยสัมพันธ์ สำหรับด้านทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการติดต่อสื่อสาร พบว่า สถานประกอบการมีความต้องการนักศึกษาฝึกงานที่มีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษมากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา คือ ภาษาญี่ปุ่น สถานประกอบการประเภทอุตสาหกรรมบริการมีความต้องการ

นักศึกษาฝึกงาน ที่มีความรู้ความสามารถในวิชาชีพ มากกว่าสถานประกอบการ ประเภทอุตสาหกรรมการผลิต และสถานประกอบการประเภทสถานศึกษามีความต้องการนักศึกษาฝึกงานที่มีความรู้ความสามารถในวิชาชีพมากกว่าสถานประกอบการประเภทการบริหารราชการหรือรัฐวิสาหกิจและสถานประกอบการประเภทอุตสาหกรรมการผลิต

ประนอม ตั้งปรีชาพานิชย์ (2555) ได้ศึกษาคุณลักษณะและคุณสมบัติ ของพนักงานบัญชีที่พึงประสงค์ตามทัศนคติของสถานประกอบการ ในนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า มีความต้องการพนักงานที่มีคุณสมบัติด้านคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพมากที่สุด และเมื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะของพนักงานบัญชีที่พึงประสงค์ตามทัศนคติของสถานประกอบการ ในนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ทั้งประเภทกิจการ ลักษณะการประกอบอุตสาหกรรม ระยะเวลาเปิดดำเนิน กิจการและจำนวนพนักงาน มีความต้องการพนักงานบัญชีที่มีคุณลักษณะ ด้านความรู้ ความสามารถในวิชาชีพการบัญชี

วารกรณ์ ศรีบุญ (2556) ได้ศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามความต้องการแรงงานของผู้ประกอบการในจังหวัดเพชรบุรี พบว่า คุณลักษณะที่เป็นที่ต้องการได้แก่ ด้านบุคลิกภาพในการคัดเลือกจะพิจารณาถึงบุคลิกภาพ เช่าวีปัญญา การวางตัวในระหว่างการทำงาน สัมภาษณ์ ความมั่นใจ ความกล้าคิด กล้าตัดสินใจ ทัศนคติ ด้านความรู้เชิงวิชาการ ความสามารถในทางทักษะ ด้านคุณธรรมจริยธรรม มีความตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบ มีความซื่อสัตย์ ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีความอดทน มีความเสียสละ มีความละเอียดรอบคอบ มีความตรงต่อเวลา ปัญหาที่พบในการรับบัณฑิตจบใหม่เข้ามาทำงาน ได้แก่ มีการโยกย้ายงานบ่อย ขาดทักษะทางภาษาอังกฤษ ขาดทักษะคอมพิวเตอร์พื้นฐาน ใช้งาน ไม่สามารถใช้โปรแกรมพื้นฐานในการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี ขาดทักษะในการพิมพ์ดีด ขาด การวางแผนอาชีพ จึงทำให้ขาดเป้าหมายในการทำงาน

กฤตสุตา เขียวอุบล (2557) ได้ศึกษาคุณลักษณะของแรงงานตามความต้องการของสถานประกอบการภาคธุรกิจบริการในจังหวัดพิษณุโลก ทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก ทุกด้านตามลำดับ ดังนี้ คือ ด้านคุณธรรมจริยธรรมด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านความสามารถในการปฏิบัติงาน และด้านความรู้ ส่วนแนวทางการพัฒนาคุณลักษณะของแรงงาน ได้ดังนี้ สถานประกอบการต้องการแรงงานที่มีความรับผิดชอบต่องานในหน้าที่ มีระเบียบวินัยในการทำงาน มีความขยันอดทน และเสียสละ การเคารพในสิทธิและทรัพย์สินของผู้อื่นปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเจตคติที่ดีต่อหน่วยงาน มีความรับผิดชอบในสังคม และมีการประพฤติตนอยู่ในศีลธรรมอันดี การทำให้แรงงานมีความคิดช่วยเหลือกันและกัน อย่างเต็มใจการสร้างเจตคติที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น ส่งผลต่อการเพิ่มศักยภาพในการทำงานของแรงงาน แนวทางการเรียนรู้มีช่องทางหลากหลายคือเรียนรู้ด้วยตนเองในช่องทางจากสื่อประเภทต่างๆ เรียนรู้จากหัวหน้าและเพื่อนร่วมงานการนำความรู้ทางทฤษฎีมาประยุกต์ใช้ในการทำงาน ได้เป็นการปฏิบัติหน้าที่เพื่อการทำงานที่ถูกต้อง

สุรัชย์ ธรรมทวีวิกุล และ ธวัชชัย บวรจิตรุ่งเรือง (2548) ได้ศึกษาคุณลักษณะตามความต้องการของโรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีต่อบุคลากรอาชีวศึกษาสายช่างและศักยภาพของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในการตอบสนองต่อโรงงานเหล่านี้ในภาคตะวันออกของไทย พบว่า มี 3 ปัจจัยเป็นประเด็นหลักที่มีผลต่อการตอบสนองความต้องการจากบุคลากรอาชีวศึกษาสายช่างและบทบาทของอาชีวศึกษาสายช่างที่มีต่อ โรงงานอุตสาหกรรมสมัยใหม่ในภาคตะวันออกของ ไทย คือ ความสามารถในการผลิตบุคลากรอาชีวศึกษาสายช่างของวิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกของ ไทย ความสามารถในการแข่งขันของวิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกของ ไทย และระดับความต้องการด้านอาชีวศึกษาสายช่างของโรงงานอุตสาหกรรมสมัยใหม่ในภาคตะวันออกของ ไทย

โคแวน (Cowan, 2002) ได้วิจัยเรื่องการประเมินความพึงพอใจของนายจ้างและลูกจ้างซึ่งอบรมที่โรงเรียนเทคนิคที่พื้นที่หุบเขาแคนาเดียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความพึงพอใจของนายจ้างและลูกจ้างเกี่ยวกับโครงการอาชีพด้านอุตสาหกรรม ความสามารถ 8 ด้าน คือ ทักษะงานฝีมือ ความรู้ทางช่างเทคนิค ความสามารถทางคณิตศาสตร์ ความสามารถในการติดต่อสื่อสาร ความสามารถในการอ่าน การตีความสามารถในการทำความเข้าใจและแก้ปัญหา ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นและความสามารถในการแนะนำ ผลการวิจัยพบว่า นายจ้างได้ให้ความสำคัญของความสามารถ 8 ด้าน ในลักษณะเดียวกัน ความรู้ทางช่าง ทักษะในการฝีมือและมนุษย์สัมพันธ์ได้รับความสนใจมากเป็นพิเศษทั้งนายจ้างและลูกจ้าง

ฟรี (Free, 1984) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการรับรู้ของนายจ้างที่มีต่อลูกจ้างที่จบการศึกษาจากอาชีวศึกษาและที่ผ่านการฝึกงานอาชีพมาแล้ว โดยศึกษาจากนายจ้างของลูกจ้างที่จบการศึกษาจากอาชีวศึกษา 121 คน และนายจ้างของลูกจ้างที่ทดลองปฏิบัติงานในห้องปฏิบัติการจำนวน 64คน ผลปรากฏว่า นายจ้างทั้งสองกลุ่มมีการรับรู้ต่อลูกจ้างทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนั้นยังพบอีกว่า คุณสมบัติที่สำคัญของลูกจ้างตามการรับรู้ของนายจ้าง คือ มีความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างถูกต้องมีความรู้ ด้านการปฏิบัติงานเป็นอย่างดี มีความรู้ด้านทฤษฎีเกี่ยวกับงานเป็นอย่างดี มีทักษะในการติดต่อสื่อสาร มีทักษะในการอ่านและตีความหมาย คำชี้แจงและเรื่องราวต่างๆ เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน มีทักษะในการคำนวณ มีทักษะด้านมนุษย์สัมพันธ์กับผู้อื่นและมีเจตคติที่ดีต่องานที่ตนปฏิบัติ

จากงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศสรุปได้ว่า คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ตามทัศนะของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเบื้องต้น มีความต้องการผู้สำเร็จการศึกษาที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็วในคำสั่งที่ได้รับมอบหมายรู้จักใช้เครื่องมือในการปฏิบัติงาน รู้จักระมัดระวังด้านความปลอดภัยและสามารถนำเทคนิคใหม่ๆ มาประยุกต์ใช้กับงาน ด้านมนุษย์สัมพันธ์ มีความต้องการผู้สำเร็จการศึกษาที่ให้ความร่วมมือ เต็มใจในการปฏิบัติงานช่วยเหลือซึ่งกันและกันยอมรับฟังคำติเตียนและความคิดเห็นของ

ผู้อื่นและมีความสามารถในการติดต่อประสานงาน ด้านคุณธรรมจริยธรรมมีความต้องการผู้สำเร็จการศึกษาปฏิบัติตามกฎระเบียบ มีวินัย ซื่อสัตย์ต่อหน้าที่มีสัมมาคารวะและตรงต่อเวลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่องคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ โรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรม
แหลมฉบัง จำนวน 149 โรงงาน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ โรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรม
แหลมฉบัง จำนวน 110 โรงงาน ซึ่งเก็บข้อมูลที่ต้องการจากผู้จัดการฝ่ายบุคคลหรือผู้ที่ได้รับ
มอบหมายให้ดูแลจัดการงานบริหารบุคคลในโรงงานนั้นเพียง 1 คน สำหรับการเก็บข้อมูลด้วยการ
เก็บแบบสอบถาม (รายชื่อโรงงานนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง.2557 : 4 -23)

จำนวนกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยใช้สูตรของทาโร ยามานะ (Taro Yamane 1973) ดังนี้
สูตรการคำนวณหาค่ากลุ่มตัวอย่างตามวิธีของ ยามานะ (Taro Yamane)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2} \quad (3.1)$$

เมื่อ n คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

N คือ จำนวนประชากรทั้งหมด

e คือ ค่าคลาดคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง ในที่นี้คือ 5% หรือ 0.05

$$n = \frac{149}{1 + 149(0.05)^2}$$

$$n = 108.56$$

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ปรับเป็นจำนวน 110 โรงงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างตามขั้นตอนดังนี้

การเลือกตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งประชากรออกตามลักษณะของโรงงาน ได้แก่ ยานยนต์ ชิ้นส่วนประกอบรถยนต์ คอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ของใช้ภายในบ้าน อุตสาหกรรมคลังสินค้า ขนส่ง เครื่องปรับอากาศ คอมเพรสเซอร์ เพื่อให้ประชากรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันอยู่ในชั้นภูมิเดียวกัน โดยกำหนดสัดส่วนตามจำนวนประชากรทั้งหมดในแต่ละชั้นภูมิ (Proportional)

สูตรการคำนวณดังนี้

จำนวนพนักงานที่สุ่มมา = $\frac{\text{จำนวนพนักงานที่ต้องการสุ่มทั้งหมด} \times \text{พนักงานทั้งหมดในกลุ่มที่สนใจ}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$

ตารางที่ 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง โรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง

ลักษณะของ โรงงาน	ประชากร	จำนวนตัวอย่าง
ยานยนต์ / ชิ้นส่วนประกอบรถยนต์	35	26
คอมพิวเตอร์ / อิเล็กทรอนิกส์	30	22
อุปกรณ์ของใช้ภายในบ้าน	19	14
อุตสาหกรรมคลังสินค้า/ขนส่ง	26	19
เครื่องปรับอากาศ/คอมเพรสเซอร์	22	16
อื่นๆ	17	13
รวม	149	110

เมื่อได้สัดส่วนตามจำนวนประชากรในแต่ละชั้นภูมิแล้วดำเนินการเก็บตัวอย่างจนครบ

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เพื่อวัดความต้องการเกี่ยวกับ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง รวม 4 ด้าน คือ ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ ด้านคุณธรรมจริยธรรม และด้านความมีวินัยในตนเอง โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 คำถามทั่วไปซึ่งเป็นข้อมูลทั่วไปของบริษัท เป็นคำถามเลือกตอบ(Check List) จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ลักษณะของธุรกิจ จำนวนพนักงานในองค์กรของท่าน และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ลักษณะของธุรกิจ ได้แก่ ยานยนต์ ชิ้นส่วนประกอบรถยนต์คอมพิวเตอร์ธุรกิจ อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ของใช้ภายในบ้าน อุตสาหกรรมคลังสินค้า ขนส่ง เครื่องปรับอากาศ คอมพิวเตอร์ และอื่นๆ

2. จำนวนพนักงานในองค์กรของท่าน ได้แก่ มีพนักงานต่ำกว่า 100 คน มีพนักงาน 101-500 คน และมีพนักงานมากกว่า 500 คนขึ้นไป

3. ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ ได้แก่ น้อยกว่า 5 ปี มีระยะเวลา 5 - 20 ปี และ มากกว่า 20 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความต้องการคุณลักษณะต่างๆของแรงงาน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง โดยแยกออกเป็น 4 ด้าน ด้านความรู้ และทักษะวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพและมนุษย์สัมพันธ์ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านการมีวินัยในตนเอง เป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert scale) โดยแบ่งออกเป็น

1.ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ	8	ข้อ
2.ด้านบุคลิกภาพและมนุษย์สัมพันธ์	13	ข้อ
3.ด้านคุณธรรมจริยธรรม	6	ข้อ
4.ด้านการมีวินัยในตนเอง	7	ข้อ

โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นลักษณะแบบมาตรวัด Likert Scale จำแนกออกเป็น 5 ระดับ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543) ตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ตามระดับความคิดเห็นดังนี้

- 1.00 – 1.50 หมายถึง ระดับความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์น้อยที่สุด
- 1.51 – 2.50 หมายถึง ระดับความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์น้อย
- 2.51 – 3.50 หมายถึง ระดับความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์ปานกลาง
- 3.51 – 4.50 หมายถึง ระดับความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์มาก
- 4.51 – 5.00 หมายถึง ระดับความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์มากที่สุด

ตอนที่ 3 ผลการการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ประกอบการต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง โดยวิเคราะห์ตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ผลการทดสอบสมมุติฐานนำเสนอในรูปแบบตาราง และแปลผลโดยการบรรยาย

ตอนที่ 4 เป็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง เป็นลักษณะแบบสอบถามชนิดปลายเปิด

3.2.1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยในครั้งนี้
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. กำหนดประเด็นและขอบข่ายของคำถาม ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย
4. สร้างแบบสอบถามฉบับร่างแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอความคิดเห็นในการพิจารณาด้านความครอบคลุมของเนื้อหาและภาษาที่ใช้
5. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไข แล้วเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา พร้อมทั้งพิจารณาความถูกต้อง ของภาษาที่ใช้ จำนวน 4 ท่าน ดังนี้

ตารางที่ 3.2 รายชื่อ ตำแหน่ง และสถานที่ปฏิบัติงานของผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อ ตำแหน่ง และสถานที่ปฏิบัติงานของผู้ทรงคุณวุฒิ	
1. รศ.ดร.วรรณารด แสงมณี	รองคณบดีคณะบริหารและการจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. คุณสายใจ พันธุกุลลาบ	นักบริหารงานทั่วไป สำนักงานนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง
3. คุณรุ่งทิวา แสงสว่าง	ฝ่ายบริหารธุรกิจ/พนักงานบุคคล บริษัท ฮอนด้า เอ็นจิเนียริง เอเชีย จำกัด
4. อาจารย์อนันญา อินแดง	รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ วิทยาลัยเทคโนโลยีแหลมฉบัง

เพื่อตรวจสอบโดยใช้วิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะของแบบสอบถามตอนที่ 2 โดยใช้เทคนิค IOC (Index of Congruence) ให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาลงความคิดเห็นและให้คะแนนดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด อ้างอิงใน วิภาวี จวงสอน. 2555 : 78)

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

บันทึกผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละข้อแล้วนำไปหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N} = 0.60 - 1.00 \quad (3.2)$$

เมื่อ IOC = ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\begin{aligned}\sum R &= \text{ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิ} \\ N &= \text{จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ}\end{aligned}$$

ผลการหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม หรือค่าสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม ตอนที่ 2 โดยผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 4 ท่าน ได้ค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม 0.95

6. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะ มาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ให้พิจารณาความสมบูรณ์อีกครั้ง ขึ้นสุดท้ายจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อส่งไปยังกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา

7. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ และปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปทดลองใช้ (Try-Out) กับบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมภายในจังหวัดชลบุรี ได้แก่นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง นิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร เป็นต้น เป็นจำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นด้วยวิธี Cronbach เพื่อหาค่า สัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient : α) ซึ่งมีสูตรดังนี้ (พรณี ลีกิจวัฒน์. 2553 : 204)

$$\alpha = \frac{k}{(k-1)} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\} \quad (3.3)$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นได้ของเครื่องมือวัด

k แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด

\sum แทน ผลรวม

S_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

ผลการหาค่าความเชื่อมั่น (α) ของแบบสอบถาม ตอนที่ 2 มีค่าความเชื่อมั่นในภาพรวมเท่ากับ 0.96 และหาค่าความเชื่อมั่นรายด้านได้ค่าดังนี้

ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ	ได้ค่าความเชื่อมั่น	0.95
ด้านบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์	ได้ค่าความเชื่อมั่น	0.97
ด้านคุณธรรมจริยธรรม	ได้ค่าความเชื่อมั่น	0.94
ด้านการมีวินัยในตนเอง	ได้ค่าความเชื่อมั่น	0.97

3.3 วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ขอนหนังสือจากคณะบริหารและการจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถึงผู้ประกอบการภายในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล

2. นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบคุณภาพแล้ว พร้อมหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลแบบสอบถาม ให้กับผู้ประกอบการ โดยผ่านทางหัวหน้างานฝ่ายบุคคล ซึ่งดำเนินการเก็บแบบสอบถาม ด้วยตนเองในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ทั้งหมดจำนวน 50 ชุด

3. นำแบบสอบถามจำนวน 60 ชุด พร้อมหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลแบบสอบถาม ให้กับผู้ประกอบการ โดยผ่านทางหัวหน้างานฝ่ายบุคคล โดยการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ และพร้อมแนบซองจดหมายเปล่าพร้อมคิดแสดมป์ เพื่อให้ทางสถานประกอบการตอบกลับ โดยได้แบบสอบถามกลับมามี 38 ชุด คิดเป็นร้อยละ 63

4. ดำเนินการเก็บข้อมูลอีกรอบที่ตกหล่นด้วยตนเอง จำนวน 22 ชุด ซึ่งเก็บได้ครบตามจำนวนของกลุ่มประชากร

5. หลังจากเก็บแบบสอบถามกลับคืนมาแล้ว ผู้วิจัยจะดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับ นำไปวิเคราะห์เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์ก่อนนำมาใช้ประโยชน์ได้

6. นำผลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลไปวิเคราะห์

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ตรวจสอบแบบสอบถาม ทั้งหมดที่ได้กลับมา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ และตรวจสอบจำนวนของแบบสอบถาม

2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ ได้แก่

1) แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และการหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางและแปลผลโดยการบรรยาย

2) แบบสอบถามตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ซึ่งเป็นแบบวัด ที่กำหนดมาตรวัดตามแบบของ Likert Scale (พวงรัตน์ มณีรัตน์, 2543) จำแนกออกเป็น 5 ระดับ คือความต้องการมากที่สุด ความต้องการมาก ความต้องการปานกลาง ความต้องการน้อย ความต้องการน้อยที่สุด

และนำข้อมูลที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยนำมาเปรียบเทียบและแปลความหมายกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

- 1.00 – 1.50 หมายถึง ระดับความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์น้อยที่สุด
- 1.51 – 2.50 หมายถึง ระดับความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์น้อย
- 2.51 – 3.50 หมายถึง ระดับความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์ปานกลาง
- 3.51 – 4.50 หมายถึง ระดับความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์มาก
- 4.51 – 5.00 หมายถึง ระดับความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์มากที่สุด

นำเสนอในรูปแบบตารางและแปลผลโดยการบรรยาย

3. แบบสอบถามตอนที่ 3 เปรียบเทียบความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง โดยจำแนกตามลักษณะของธุรกิจ โดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4. แบบสอบถามตอนที่ 4 เป็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถานประกอบการนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง เป็นลักษณะแบบสอบถามชนิดปลายเปิด

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้คือ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) เป็นสถิติที่นำมาใช้บรรยายคุณลักษณะของข้อมูล ที่เก็บรวบรวมมาจากกลุ่มประชากร ที่นำมาศึกษา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) การวิเคราะห์ Least – Significant Different (LSD) โดยคำนวณจากสูตรดังต่อไปนี้

3.5.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของบริษัทของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ลักษณะของผู้ประกอบการ จำนวนพนักงานในองค์กร ประเภทของกิจการ ระยะเวลาในการเปิดกิจการ ซึ่งคำนวณได้จากสูตรดังนี้ (รวิวรรณ ชินะตระกูล อ้างอิงใน วิภาวี จวงสอน 2555 : 80)

$$PC = \frac{\sum X}{N} \times 1000 \quad (3.4)$$

เมื่อ PC แทน ค่าร้อยละ
X แทน จำนวนข้อมูล

3.5.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) โดยใช้สูตรสำหรับข้อมูลที่จัดกลุ่มเป็นชั้น
คะแนน (Group data) (พรณี สถิติพัฒนา อ่างอิงใน วิชาวิ จวงสอน 2555 : 80)

$$\bar{X} = \frac{\sum x_i}{n} \quad (3.5)$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
 $\sum x_i$ แทน ผลรวมของค่าต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่าง
 n แทน ขนาดตัวอย่าง

3.5.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้ในการวิเคราะห์และแปล
ความหมายของข้อมูลต่างๆ โดยใช้ร่วมกับค่าเฉลี่ยเพื่อแสดงลักษณะของการกระจายข้อมูล สูตรที่
ใช้ คือ (พรณี สถิติพัฒนา อ่างอิงใน วิชาวิ จวงสอน 2555 : 80)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x_i^2 - (\sum x_i)^2}{n(n-1)}} \quad (3.6)$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
 x_i แทน คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง
 n แทน จำนวนของข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง

3.5.4 สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) เป็นสถิติที่ใช้ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชากรมากกว่า 2
กลุ่มที่ไม่เกี่ยวข้องกัน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543) โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ดังนี้

1. เปลี่ยนสมมุติฐานวิจัยเป็นสมมุติฐานสถิติ
2. สมมุติฐานสถิติที่ใช้ทดสอบโดยวิธี (One – Way ANOVA) คือ
 H_0 : ค่าเฉลี่ยระหว่างประชากร k กลุ่มไม่แตกต่างกัน
 H_1 : ค่าเฉลี่ยระหว่างประชากรอย่างน้อยสองประชากรแตกต่างกัน
หรือ

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2 = \dots = \mu_k$$

$$H_1 : \mu_i \neq \mu_j \text{ เมื่อ } i \neq j ; i, j = 1, 2, \dots, k$$

3. สถิติที่ใช้ทดสอบ

$$F = \frac{MS_b}{MS_w} \quad (3.7)$$

ตารางที่ 3.3 สูตรการวิเคราะห์โดยวิธี One – Way ANOVA

Source of Variation	Degree of Freedom	Sum Square	Mean Square	F
Between Groups	$k - 1$	$SS_b = \sum_{j=1}^k \frac{T_j^2}{n_j} - \frac{T^2}{n}$	$MS_b = \frac{SS_b}{k-1}$	$F = \frac{MS_b}{MS_w}$
Within Groups	$n - k$	$SS = SS_T - SS_b$	$MS_w = \frac{SS_w}{n-k}$	

เมื่อ k คือ จำนวนประชากร

n คือ ขนาดตัวอย่างทั้งหมด

n_j คือ ขนาดตัวอย่างกลุ่มที่ j

T_j คือ ผลรวมของคะแนนทุกตัวในกลุ่มตัวอย่างที่ j

T คือ ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

X_{ij} คือ คะแนนของแต่ละตัว

4.การตัดสินใจ เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญ $= \alpha$

ถ้า F ที่คำนวณได้มากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับค่า F จากตารางที่ $df = (k - 1), (n - k)$ หรือถ้าโปรแกรมให้ค่า p - value ซึ่งเป็นค่าความน่าจะเป็นของกลุ่มตัวอย่างที่จะมีค่า F มากกว่าค่า F ที่คำนวณได้ ถ้าค่า p - value มีค่าน้อยกว่า α จะปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 นั่นคือ ยอมรับว่าค่าเฉลี่ยของประชากรอย่างน้อยสองประชากรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ถ้า F ที่คำนวณได้น้อยกว่าหรือเท่ากับเมื่อเปรียบเทียบกับค่า F จากตารางที่ $df = (k - 1), (n - k)$ หรือ ถ้ามีค่า p - value มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ α จะยอมรับ H_0 นั่นคือ ยอมรับว่าค่าเฉลี่ยระหว่างประชากร k กลุ่มไม่แตกต่างกัน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามไปยังผู้ตอบแบบสอบถามในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบังทั้งสิ้น 110 โรงงาน ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นข้อคำถามแบบเลือกตอบ (Checklists) จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ลักษณะของโรงงาน จำนวนพนักงานในองค์กรของท่าน และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ นำเสนอในรูปแบบตาราง และแปลผลโดยการบรรยาย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับความต้องการคุณลักษณะต่างๆของแรงงาน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง นำเสนอในรูปแบบตาราง และแปลผลโดยการบรรยาย

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทัศนะของผู้ประกอบการต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง โดยวิเคราะห์ตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ผลการทดสอบสมมุติฐานนำเสนอในรูปแบบตาราง และแปลผลโดยการบรรยาย

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง โดยเป็นลักษณะของแบบสอบถามปลายเปิด

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของบริษัท

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของบริษัท ได้แก่ ลักษณะของโรงงาน จำนวนพนักงานในองค์กร และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ โดยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ นำเสนอผลในรูปแบบของตาราง

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ลักษณะของโรงงาน		
ยานยนต์/ ชิ้นส่วนประกอบรถยนต์	26	23.64
คอมพิวเตอร์ / อิเล็กทรอนิกส์	22	20.00
อุปกรณ์ของใช้ภายในบ้าน	14	12.73
อุตสาหกรรมคลังสินค้า/ขนส่ง	19	17.27

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ลักษณะของโรงงาน		
เครื่องปรับอากาศ/คอมเพรสเซอร์	16	14.55
อื่นๆ	13	11.82
รวม	110	100.00
จำนวนพนักงานในองค์กร		
มีพนักงาน ต่ำกว่า100คน	33	30.00
มีพนักงาน 101-500คน	35	31.82
มีพนักงานมากกว่า 500 คนขึ้นไป	42	38.18
รวม	110	100.00
ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ		
น้อยกว่า 5 ปี	26	23.64
5 - 20 ปี	37	33.64
มากกว่า 20 ปีขึ้นไป	47	42.73
รวม	110	100.00

จากตารางที่ 4.1 สามารถสรุปได้ว่า ลักษณะธุรกิจที่ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบังส่วนใหญ่ เป็นธุรกิจยานยนต์/ชิ้นส่วนประกอบรถยนต์ มีจำนวน 26 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 23.64 เป็นธุรกิจคอมพิวเตอร์/อิเล็กทรอนิกส์ มีจำนวน 22 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และเป็นธุรกิจอุตสาหกรรมคลังสินค้า/ขนส่ง มีจำนวน 19 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 17.27 ตามลำดับ ธุรกิจที่ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ที่มีพนักงานในองค์กรมากกว่า 500 คนขึ้นไป มีจำนวน 42 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 38.18 รองลงมามีพนักงาน 101-500 คน มีจำนวน 35 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 31.82 และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจที่ประกอบการมากกว่า 20 ปีขึ้นไป มีจำนวน 47 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 42.73 รองลงมาระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ 5-20 ปี มีจำนวน 37 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 33.64 และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจน้อยที่สุด ดำเนินธุรกิจน้อยกว่า 5 ปี มีจำนวน 26 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 23.64

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับความต้องการคุณลักษณะของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง นำเสนอผลในรูปแบบของตารางที่ 4.2-4.6 โดยมีคำบรรยายประกอบ

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ

คุณลักษณะของแรงงานด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ	n=110		ระดับความต้องการ	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D		
1.พนักงานที่สามารถปฏิบัติงานโดยใช้ความรู้ในวิชาการที่สัมพันธ์กับวิชาชีพในขอบเขตทั่วไปของงานที่หลากหลายได้	3.84	0.71	มาก	4
2.พนักงานที่สามารถปฏิบัติงานที่มีความซับซ้อนและไม่เป็นงานประจำได้	3.41	0.88	ปานกลาง	8
3.พนักงานที่สามารถประยุกต์ทักษะและความรู้ในการจัดการ การแก้ปัญหาได้	3.83	0.83	มาก	5
4.พนักงานที่สามารถแนะนำผู้อื่นให้สามารถปฏิบัติงานได้	3.99	0.71	มาก	2
5.พนักงานที่สามารถปฏิบัติงานได้ตรงตามวัตถุประสงค์บรรลุเป้าหมายได้	3.92	0.72	มาก	3
6.พนักงานที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาวิธีการริเริ่มสิ่งใหม่ๆ	3.74	0.81	มาก	7
7.พนักงานที่สามารถวางแผนและจัดการทรัพยากรได้อย่างเหมาะสม	3.77	0.82	มาก	6
8.พนักงานที่สามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะในวิชาการที่สัมพันธ์กับวิชาชีพได้	4.05	0.71	มาก	1
รวม	3.82	0.77	มาก	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถานประกอบการนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีจำนวน 7 ข้อ ที่อยู่ในระดับ มาก และมีจำนวน 1 ข้อ ที่อยู่ในระดับ ปานกลาง โดยสามารถเรียงลำดับจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยมาก ไปหาข้อที่มีค่าเฉลี่ย

น้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ พนักงานที่สามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะในวิชาการที่สัมพันธ์กับวิชาชีพได้ พนักงานที่สามารถแนะนำผู้อื่นให้สามารถปฏิบัติงานได้ พนักงานที่สามารถปฏิบัติงานได้ตรงตามวัตถุประสงค์บรรลุเป้าหมายได้ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.05 , 3.99 และ 3.92 ตามลำดับ สำหรับข้อที่มีค่าน้อยสุด 2 ลำดับท้าย ได้แก่ พนักงานที่สามารถปฏิบัติงานที่มีความซับซ้อนและไม่เป็นงานประจำได้ และ พนักงานที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาวิธีการริเริ่มสิ่งใหม่ๆ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.41 และ 3.74 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานด้านบุคลิกภาพและมนุษย์สัมพันธ์

คุณลักษณะของแรงงานด้านบุคลิกภาพและมนุษย์สัมพันธ์	n =110		ระดับความต้องการ	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D		
1.พนักงานที่มีความมั่นใจ เชื่อมั่นในตนเองและกล้าแสดงออก	3.88	0.70	มาก	12
2.พนักงานที่รู้จักรักษาความสะอาดของร่างกายให้เหมาะสมกับงานที่ปฏิบัติ	4.00	0.66	มาก	8
3.พนักงานที่มีความรับผิดชอบต่อตนเองผู้อื่นและหมู่คณะ	4.11	0.75	มาก	2
4.พนักงานที่แต่งกายเหมาะสมถูกกาลเทศะและเหมาะสม	4.05	0.76	มาก	5
5.พนักงานที่ให้เกียรติและยกย่องผู้ร่วมงานด้วยความยินดี	3.98	0.80	มาก	10
6.พนักงานที่พูดจาสุภาพ มีความเป็นมิตร	4.08	0.72	มาก	3
7.พนักงานที่มีความระมัดระวังในการสื่อสารกับผู้อื่นเพื่อไม่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด	3.98	0.74	มาก	9
8.พนักงานที่มีความใจกว้าง รับฟังความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงาน	4.04	0.80	มาก	6
9.พนักงานที่มีความสามารถในการควบคุมอารมณ์สถานการณ์ต่างๆ ได้	4.00	0.79	มาก	9
10.พนักงานที่สามารถยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลได้	3.91	0.80	มาก	11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

คุณลักษณะของแรงงานด้านบุคลิกภาพและมนุษย์สัมพันธ์	n=110		ระดับความต้องการ	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D		
11.พนักงานที่มีความอ่อนน้อมถ่อมตนและมีความระมัดระวังต่อการวิจารณ์เสมอ	4.01	0.80	มาก	7
12.พนักงานที่มีกิริยา มารยาท สุภาพเรียบร้อย	4.06	0.76	มาก	4
13.พนักงานที่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นหมู่คณะได้	4.15	0.69	มาก	1
รวม	4.02	0.75	มาก	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถานประกอบการนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ด้านบุคลิกภาพและมนุษย์สัมพันธ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า ในจำนวน 13 ข้อ อยู่ในระดับ มาก ทุกข้อ โดยสามารถเรียงลำดับจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยมาก ไปหาข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ พนักงานที่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นหมู่คณะได้ พนักงานที่มีความรับผิดชอบต่อตนเองผู้อื่น และหมู่คณะ และพนักงานที่พุดจาสุภาพ มีความเป็นมิตร โดยมีค่าเฉลี่ย 4.15 , 4.11 และ 4.08 ตามลำดับ สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด 2 ลำดับท้าย ได้แก่ พนักงานที่มีความมั่นใจ เชื่อมั่นในตนเองและกล้าแสดงออก และ พนักงานที่สามารถยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.88 และ 3.91 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงาน ด้านคุณธรรม จริยธรรม

คุณลักษณะของแรงงานด้านคุณธรรม จริยธรรม	n=110		ระดับความต้องการ	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D		
1.พนักงานที่มีความซื่อสัตย์ สุจริตในการทำงาน	4.26	0.69	มาก	1
2.พนักงานที่ยึดถือหลักศีลธรรมในการปฏิบัติงาน	4.05	0.73	มาก	2
3.พนักงานที่เห็นแก่ประโยชน์เพื่อส่วนรวมมากกว่าส่วนตน	3.83	0.82	มาก	6
4.พนักงานที่เอื้อเฟื้อต่อบุคคลรอบข้างและเพื่อนพนักงานเสมอ	3.97	0.70	มาก	4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

คุณลักษณะของแรงงานด้านคุณธรรม จริยธรรม	n=110		ระดับความ ต้องการ	ลำดับ ที่
	\bar{X}	S.D		
5.พนักงานที่ไม่เปิดเผยความลับของกิจการต่อบุคคลอื่น	4.01	0.94	มาก	3
6.พนักงานที่ไม่จับกลุ่มคุยกันกล่าวหาผู้อื่นจนได้รับความเดือดร้อน	3.92	0.91	มาก	5
รวม	4.01	0.80	มาก	

จากตารางที่ 4.4 พบว่า คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถานประกอบการนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ด้านคุณธรรม จริยธรรม ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ในจำนวน 6 ข้อ อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยสามารถเรียงลำดับจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยมาก ไปหาข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ พนักงานที่มีความซื่อสัตย์ สุจริตในการทำงาน พนักงานที่ยึดถือหลักศีลธรรมในการปฏิบัติงาน และพนักงานที่ไม่เปิดเผยความลับของกิจการต่อบุคคลอื่น โดยมีค่าเฉลี่ย 4.26 , 4.05 และ 4.01 ตามลำดับ สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด 2 ลำดับท้าย ได้แก่ พนักงานที่เห็นแก่ประโยชน์เพื่อส่วนรวมมากกว่าส่วนตน และพนักงานที่ไม่จับกลุ่มคุยกัน กล่าวหาผู้อื่นจนได้รับความเดือดร้อน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.83 และ 3.92 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงาน ด้านการมีวินัยในตนเอง

คุณลักษณะของแรงงานด้านการมีวินัยในตนเอง	n=110		ระดับความ ต้องการ	ลำดับ ที่
	\bar{X}	S.D		
1.พนักงานที่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานประกอบการกิจการอย่างเคร่งครัด	4.09	0.72	มาก	2
2.พนักงานที่มีความตรงต่อเวลาในการทำงาน	4.08	0.86	มาก	3
3.พนักงานที่มีความรับผิดชอบอดทนต่อการทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ	4.10	0.81	มาก	1
4.พนักงานที่มีเหตุผลประกอบ การขาด ลา มาสาย	4.04	0.72	มาก	4
5.พนักงานที่ไม่ปฏิบัติงานนอกเหนือจากคำสั่ง	3.94	0.78	มาก	5
6.พนักงานที่ไม่กระทำงานส่วนตัวในเวลาทำงาน	3.90	0.82	มาก	6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

คุณลักษณะของแรงงานด้านการมีวินัยในตนเอง	n=110		ระดับความต้องการ	ลำดับที่
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
7.พนักงานที่สามารถตักเตือนบุคคลอื่นได้ เมื่อทำผิดระเบียบวินัย	3.85	0.76	มาก	7
รวม	3.98	0.78	มาก	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถานประกอบการนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ด้านคุณธรรม จริยธรรม ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ในจำนวน 6 ข้อ อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยสามารถเรียงลำดับจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยมาก ไปหาข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ พนักงานที่มีความรับผิดชอบต่อการงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ พนักงานที่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานประกอบการกิจการอย่างเคร่งครัด และพนักงานที่มีความตรงต่อเวลาในการทำงาน โดยมีค่าเฉลี่ย 4.10 , 4.09 และ 4.08 ตามลำดับ สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด 2 ลำดับท้าย ได้แก่ พนักงานที่สามารถตักเตือนบุคคลอื่นได้ เมื่อทำผิดระเบียบวินัย และพนักงานที่ไม่กระทำงานส่วนตัวในเวลาทำงาน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.85 และ 3.90 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานในภาพรวม ทั้ง 4 ด้าน

คุณลักษณะของแรงงานในภาพรวม	n=110		ระดับความต้องการ	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D		
1. ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ	3.82	0.77	มาก	4
2. ด้านบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์	4.02	0.75	มาก	1
3. ด้านคุณธรรม จริยธรรม	4.01	0.80	มาก	2
4. ด้านการมีวินัยในตนเอง	3.98	0.78	มาก	3
รวม	3.96	0.78	มาก	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถานประกอบการนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ในจำนวน 4 ด้าน อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยสามารถเรียงลำดับจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยมาก ไปหาข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อย ดังนี้ด้านบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ ด้านคุณธรรม

จริยธรรม ด้านการมีวินัยในตนเอง และด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.01 , 4.02 , 3.98 และ 3.82 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ประกอบการต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงาน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงาน ต่อลักษณะของโรงงานในการนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง

คุณลักษณะที่พึงประสงค์	ลักษณะของ โรงงาน X						p-value
	ยานยนต์/ชิ้นส่วนประกอบรถยนต์	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ/อิเล็กทรอนิกส์	อิเล็กทรอนิกส์	อุปกรณ์ของใช้ภายในบ้าน	อุตสาหกรรมคลังสินค้า/ขนส่ง	เครื่องปรับอากาศ/คอมพิวเตอร์	
	(n=26)	(n=22)	(n=14)	(n=19)	(n=16)	(n=13)	
คุณลักษณะเฉพาะ							
- ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ	3.635	3.722	3.545	3.868	3.898	4.087	0.547
คุณลักษณะทั่วไป							
- ด้านบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์	3.982	3.927	3.643	4.012	4.183	4.089	0.337
- ด้านคุณธรรมจริยธรรม	4.071	3.818	3.653	3.970	4.054	4.297	0.534
- ด้านการมีวินัยในตนเอง	3.981	3.795	3.607	3.939	3.990	4.397	0.466
โดยรวม	3.917	3.816	3.612	3.947	4.031	4.218	0.378

จากตารางที่ 4.7 แสดงค่า p-value ของผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงาน ต่อลักษณะของโรงงานในการนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบังที่แตกต่างกัน โดยรวมพบว่า ผลการวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐานโดยใช้วิธี One-way ANOVA พบว่าค่า p-value มีค่าเท่ากับ 0.378 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าลักษณะของโรงงานที่แตกต่างกัน มีความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์โดยรวมไม่แตกต่างกัน

ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยระดับความต้องการของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ต่อลักษณะของโรงงานในการนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ซึ่งมีธุรกิจยานยนต์/ชิ้นส่วนประกอบรถยนต์ จำนวน 26 โรงงาน มีธุรกิจคอมพิวเตอร์ธุรกิจ/ธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์จำนวน 22 โรงงาน มีธุรกิจอุปกรณ์ของใช้ภายในบ้าน จำนวน 14 โรงงาน มีธุรกิจอุตสาหกรรมคลังสินค้า/ธุรกิจขนส่ง จำนวน 19 โรงงาน มีธุรกิจเครื่องปรับอากาศ/ธุรกิจคอมเพรสเซอร์ จำนวน 16 โรงงาน มีธุรกิจอื่นๆ จำนวน 13 โรงงาน มีค่าเท่ากับ 3.917, 3.816, 3.612, 3.947, 4.031 และ 4.218ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถอธิบายได้ดังนี้

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงาน ต่อลักษณะของโรงงานในการนิคมอุตสาหกรรมด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ มีค่า p-value เท่ากับ 0.547 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 พบว่าลักษณะของโรงงานที่แตกต่างกัน มีความต้องการต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพไม่แตกต่างกัน

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงาน ต่อลักษณะของโรงงานในการนิคมอุตสาหกรรมด้านบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ มีค่า p-value เท่ากับ 0.337 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 แสดงว่าลักษณะของโรงงานที่แตกต่างกัน มีความต้องการต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงาน ต่อลักษณะของโรงงานในการนิคมอุตสาหกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรม มีค่า p-value เท่ากับ 0.534 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 แสดงว่าลักษณะของโรงงานที่แตกต่างกัน มีความต้องการต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านคุณธรรมจริยธรรมไม่แตกต่างกัน

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงาน ต่อลักษณะของโรงงานในการนิคมอุตสาหกรรมด้านการมีวินัยในตนเอง มีค่า p-value เท่ากับ 0.466 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 แสดงว่าลักษณะของโรงงานที่แตกต่างกัน มีความต้องการต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านการมีวินัยในตนเองไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงาน ต่อจำนวนพนักงานในองค์กร ต่อลักษณะของโรงงานในการนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง

คุณลักษณะที่พึงประสงค์	จำนวนพนักงานในองค์กร \bar{X}			p-value
	มีพนักงาน ต่ำกว่า100คน	มีพนักงาน 101-500คน	มีพนักงาน มากกว่า 500 คนขึ้นไป	
	(n=33)	(n=35)	(n=42)	
คุณลักษณะเฉพาะ				
- ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ	3.811	3.704	3.920	0.303
คุณลักษณะทั่วไป				
- ด้านบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์	4.193	3.769	4.093	0.466
- ด้านคุณธรรมจริยธรรม	4.195	3.759	4.099	0.554
- ด้านการมีวินัยในตนเอง	4.136	3.700	4.103	0.902
โดยรวม	4.084	3.733	4.054	0.624

จากตารางที่ 4.8 แสดงค่า p-value ของผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงาน ต่อจำนวนพนักงานในองค์กร ในการนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ที่แตกต่างกัน โดยรวมพบว่า ผลการวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐาน โดยใช้วิธี One-way ANOVA พบว่าค่า p-value มีค่าเท่ากับ 0.624 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าจำนวนพนักงานในองค์กรที่แตกต่างกัน มีความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์โดยรวมไม่แตกต่างกัน

ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยระดับความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ต่อจำนวนพนักงานในองค์กร ในการนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง มีพนักงานต่ำกว่า 100 คน จำนวน 33 โรงงาน มีพนักงาน 101-500 คน จำนวน 35 โรงงาน และมีพนักงานมากกว่า 500 คนขึ้นไป จำนวน 42 โรงงาน มีค่าเท่ากับ 4.084 , 3.733 และ 4.054 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถอธิบายได้ดังนี้

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถานประกอบการนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ต่อจำนวนพนักงานในองค์กร ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ มีค่า p-value เท่ากับ 0.303 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าจำนวนพนักงานในองค์กรที่แตกต่างกัน มีความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ ไม่แตกต่างกัน

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถานประกอบการนิกมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ต่อจำนวนพนักงานในองค์กร ด้านบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ มีค่า p-value เท่ากับ 0.466 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าจำนวนพนักงานในองค์กรที่แตกต่างกัน มีความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ ไม่แตกต่างกัน

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถานประกอบการนิกมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ต่อจำนวนพนักงานในองค์กร ด้านคุณธรรมจริยธรรม มีค่า p-value เท่ากับ 0.554 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าจำนวนพนักงานในองค์กรที่แตกต่างกัน มีความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านคุณธรรมจริยธรรม ไม่แตกต่างกัน

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถานประกอบการนิกมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ต่อจำนวนพนักงานในองค์กร ด้านการมีวินัยในตนเอง มีค่า p-value เท่ากับ 0.902 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าจำนวนพนักงานในองค์กรที่แตกต่างกัน มีความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านการมีวินัยในตนเอง มีค่า p-value ของผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานต่อระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ ด้านการมีวินัยในตนเอง ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงาน ต่อระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจในการนิกมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง

คุณลักษณะที่พึงประสงค์	ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ \bar{X}			p-value
	น้อยกว่า 5 ปี	5 - 20 ปี	มากกว่า 20 ปี ขึ้นไป	
	(n=26)	(n=37)	(n=47)	
คุณลักษณะเฉพาะ				
- ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ	3.827	3.662	3.936	0.266
คุณลักษณะทั่วไป				
- ด้านบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์	4.175	3.821	4.092	0.232
- ด้านคุณธรรมจริยธรรม	4.264	3.761	4.088	0.658
- ด้านการมีวินัยในตนเอง	4.173	3.730	4.082	0.755

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

คุณลักษณะที่พึงประสงค์	ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ \bar{X}			p-value
	น้อยกว่า 5 ปี	5 - 20 ปี	มากกว่า 20 ปี ขึ้นไป	
	(n=26)	(n=37)	(n=47)	
โดยรวม	4.110	3.744	4.050	0.329

จากตารางที่ 4.9 แสดงค่า p-value ของผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานต่อระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ ที่แตกต่างกันโดยรวมพบว่า ผลการวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐาน โดยใช้วิธี One-way ANOVA พบว่าค่า p-value มีค่าเท่ากับ 0.329 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 แสดงว่าระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจที่ต่างกัน มีความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์โดยรวมไม่แตกต่างกัน

ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยระดับความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์ต่อระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ ในการนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง มีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 26 โรงงาน มีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ 5 - 20 ปี จำนวน 37 โรงงาน และมีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ มากกว่า 20 ปีขึ้นไป จำนวน 47 โรงงาน มีค่าเท่ากับ 4.110 , 3.744 และ 4.050 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถอธิบายได้ดังนี้

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถานประกอบการนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ต่อระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ มีค่า p-value เท่ากับ 0.266 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 พบว่าระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจที่ต่างกัน มีความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพไม่แตกต่างกัน

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถานประกอบการนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ต่อระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ ด้านบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ มีค่า p-value เท่ากับ 0.232 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 พบว่าระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจที่ต่างกัน มีความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถานประกอบการนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ต่อระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ ด้านคุณธรรมจริยธรรม มีค่า p-value เท่ากับ 0.658 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 พบว่าระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจที่ต่างกัน มีความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านคุณธรรมจริยธรรมไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถานประกอบการนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ต่อระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ ด้านการมีวินัยในตนเอง มีค่า p-value เท่ากับ 0.755 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 พบว่าระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจที่แตกต่างกัน มีความต้องการต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านการมีวินัยในตนเองไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง โดยเป็นลักษณะของแบบสอบถามปลายเปิด

จากแบบสอบถามทั้งหมด 110 ฉบับ มีผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิด โดยให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง โดยแยกเป็นข้อเสนอแนะในแต่ละด้าน ดังนี้ คือ

ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คือต้องการให้แรงงานมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิธีการเริ่มสิ่งใหม่ เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง และสามารถปฏิบัติงานได้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้

ด้านบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คือต้องการให้แรงงานมีกิริยา มารยาท สุภาพต่อเพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา สามารถควบคุมอารมณ์ในสถานการณ์ต่างๆ ได้

ด้านคุณธรรม จริยธรรม มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คือต้องการให้แรงงานเป็นที่มีความซื่อสัตย์สุจริต ไม่คดโกง ไม่ทำความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่น และไม่นำความลับบริษัทไปเปิดเผย

ด้านความมีวินัยในตนเอง มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คือต้องการให้แรงงานสามารถแยกเรื่องส่วนตัวกับเรื่องงานออกจากกันได้ สามารถปฏิบัติงานได้เสร็จทันเวลาที่กำหนด

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ในบทนี้ผู้วิจัยจะกล่าวโดยสรุปถึงผลการศึกษาเรื่องคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถานประกอบการนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง โดยกล่าวถึงสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัยแยกออกเป็น 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของบริษัท ลักษณะของโรงงาน จำนวนพนักงานในองค์กร และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ ต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในสถานประกอบการนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของบริษัท ประกอบไปด้วยลักษณะธุรกิจที่ประกอบการ ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง เป็นธุรกิจยานยนต์ ชิ้นส่วนประกอบรถยนต์ มีจำนวน 26 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 23.64 โรงงานที่มีพนักงานในองค์กร มากกว่า 501 คนขึ้นไป มีจำนวน 42 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 38.18 และมีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจที่ประกอบกิจการมากกว่า 20 ปีขึ้นไป มีจำนวน 47 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 42.73

5.1.2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับความต้องการคุณลักษณะต่างๆของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถานประกอบการนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง

ในภาพรวมผู้ประกอบการ ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง มีความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงาน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง อยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน จากมากไปน้อย พบว่า ด้านบุคลิกภาพและมนุษย์สัมพันธ์ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านการมีวินัยในตนเอง และด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.01 , 4.02 , 3.98 และ 3.82 ตามลำดับ

5.1.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของบริษัท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะของโรงงานที่ต่างกัน ผู้ประกอบการมีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานแตกต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่า ลักษณะของโรงงานที่แตกต่างกัน มีความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านบุคลิกภาพและมนุษย์สัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2 จำนวนพนักงานในองค์กรที่ต่างกัน ผู้ประกอบการมีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานแตกต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่า จำนวนพนักงานในองค์กรที่ต่างกัน มีความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 3 ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจที่ต่างกัน ผู้ประกอบการมีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานแตกต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่า ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจที่ต่างกัน มีความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานมีความต้องการแรงงาน ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ ได้แก่ พนักงานที่สามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะในวิชาการที่สัมพันธ์กับวิชาชีพได้ ทั้งนี้เป็นเพราะความรู้และทักษะวิชาชีพมีความสำคัญเป็นอย่างมาก พนักงานจะต้องนำความรู้ที่ได้เรียนมาปรับใช้ในประกอบอาชีพเพื่อเลี้ยงตน และเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่องค์กร ซึ่งสอดคล้องกับบอมรรัตน์ เจริญชัย (2544) ได้ทำการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนายจ้างของผู้สำเร็จการศึกษาด้านคหกรรมศาสตร์ ระดับปริญญาตรีนั้นต้องการนักศึกษาที่มีความรู้ทางวิชาการในระดับ มาก

ด้านบุคลิกภาพและมนุษย์สัมพันธ์ ได้แก่ พนักงานที่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นหมู่คณะได้ ทั้งนี้เป็นเพราะ โรงงานในนิคมอุตสาหกรรมมีขนาดใหญ่ มีพนักงานมากมาย และมีระบบการทำงานกันอย่างเป็นลำดับขั้นตอน พนักงานจะต้องทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงานคนอื่นๆด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2556 (2558) ซึ่งเน้นคุณลักษณะไว้อย่างชัดเจนว่า “มีส่วนร่วมในการวางแผนและประสานงาน ทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นหมู่คณะได้”

ด้านคุณธรรม จริยธรรม ได้แก่ พนักงานที่มีความซื่อสัตย์ สุจริตในการทำงาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในการทำงานมีการแข่งขันกันค่อนข้างสูงเพื่อที่จะได้งานหรือเพื่อเงิน ทำให้คนเกิดความเห็นเห็นแก่ตัวกันเกิดขึ้นเพื่อเอาตัวรอดโดยไม่สนใจว่าการกระทำนั้นถูกหรือผิด อาจจะมีการทุจริตเกิดขึ้นในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งสอดคล้องกับทวิชัย ยงทัศนีย์ (2544) พบว่า คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพตามความต้องการของสถานประกอบการในเขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ด้านคุณธรรม จริยธรรม อยู่ในระดับ มาก ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต และเสียสละเพื่อผู้อื่น

ด้านความมีวินัยในตนเอง ได้แก่ พนักงานที่มีความรับผิดชอบอดทนต่อการทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ พนักงานในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพิ่งจบใหม่ อายุและประสบการณ์ยังน้อย ขาดความอดทนต่อการทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วง ซึ่งสอดคล้องกับ สมรัก เปล่งปลั่ง (2545) ได้ศึกษาคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ตามความต้องการของสถานประกอบการ ในจังหวัดปราจีนบุรี พบว่า คุณลักษณะเรื่องมีความรับผิดชอบและติดตามงานที่ได้รับมอบหมาย สถานประกอบการมีความต้องการเกี่ยวกับคุณลักษณะทางวิชาชีพของผู้สำเร็จการศึกษาโดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับ มาก

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผลจากการวิจัยในครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงระดับความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถานประกอบการนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ในทั้ง 4 ด้าน

1. ด้านสถานศึกษา จากการวิจัยพบว่า สถานประกอบการมีความต้องการ คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ เป็นอันดับแรก รองลงมาคือด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ ดังนั้นสถานศึกษาต้องมีนโยบายเน้นในเรื่องของความรู้และทักษะวิชาชีพ ให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่เรียนมาไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ควรเน้นในเรื่องของการมีวินัยในตนเอง ให้นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการมีวินัย เพื่อให้ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และสุดท้ายด้านคุณธรรม จริยธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต ยึดถือหลักศีลธรรมในการปฏิบัติงาน

2. ด้านกรมอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษาในฐานะควบคุม ดูแลนโยบายแผนหลักสูตรจึงควรให้สถานศึกษา จัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นเรื่องคุณธรรม จริยธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต บุคลิกภาพ เหมือนกับให้ความสำคัญกับงานด้านวิชาการ

3. ด้านสถานประกอบการ ได้พนักงานตรงตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่ต้องการซึ่งทั้ง 4 ด้านเป็นสิ่งสำคัญในการทำงานร่วมกันภายในและภายนอกองค์กร ควรเน้นในเรื่องของด้านการมีวินัยในตนเอง และด้านความรู้ทักษะและวิชาชีพเป็นหลัก

4. ด้านแรงงาน นำสิ่งที่ได้จากการวิจัยเหล่านี้ไปศึกษา นำไปสำรวจตนเองและพัฒนาตนเอง ให้ตรงกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่สถานประกอบการมีความต้องการ เพื่อให้มีโอกาสมุ่งงานทำมากขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. จากการศึกษา เรื่องคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถานประกอบการนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ผู้วิจัยมีความเห็นว่าในที่นี่มีตัวแปรอิสระเพียง 3 ตัวแปร และผลปรากฏว่าไม่มีตัวแปรใดเลยที่ไม่แตกต่างกัน คาดว่าน่าจะมีตัวแปรอื่นๆ ที่สามารถแตกต่างจากตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัวแปรนี้ได้ และหากศึกษาครั้งต่อไปควรจะศึกษาในนิคมอุตสาหกรรมที่ใหญ่ขึ้น เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มากขึ้น และครอบคลุมระดับความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานได้มากขึ้น

2. ควรมีการวิจัยคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาที่สถานประกอบการต้องการ ในเขตสถานศึกษาต่างๆ เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มากขึ้น และนำมาพัฒนาในส่วนของสถานศึกษาในการผลิตบัณฑิต เพื่อป้อนสู่ตลาดแรงงานให้ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ

3. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาในแต่ละสาขาวิชาชีพ เช่น สาขาการบัญชี สาขาอุตสาหกรรมยานยนต์ เพื่อเจาะถึงความต้องการเชิงลึกลงไป

บรรณานุกรม

กรมอาชีวศึกษา. 2540. **ร่างแผนพัฒนาอาชีวศึกษาระยะที่ 8 (2540 – 2544)**. กรุงเทพมหานคร :

กรมอาชีวศึกษา.

กฤตสุดา เขียวอุบล. 2557. “แนวทางการพัฒนาคุณลักษณะของแรงงานตามความต้องการของสถานประกอบการ ภาคธุรกิจบริการในจังหวัดพิษณุโลก.” วิทยานิพนธ์หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนาศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.

กองวิจัยตลาดแรงงาน กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน. 2558. **สถานการณ์การว่างงานการเลิกจ้างและความต้องการแรงงาน**. สืบค้นเมื่อ 10 สิงหาคม 2558. จาก <http://lmi.doe.go.th/images/file/analyze/analyze13.pdf>.

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย. 2557. **รายชื่อโรงงาน**. ชลบุรี : สำนักงานนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง.

เกื้อ วงศ์บุญสิน และสุวภา สุธเสียงสังข์. 2547. **ทักษะแรงงานไทยในอนาคตที่พึงประสงค์**. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

เกศินี สุทธาวารกุล. 2543. **อัจฉริยะจิตมนุษย์**. กรุงเทพมหานคร : ริดเดอร์สไคเจสท์.

จินตนา พรพิไลพรรณ. 2544. **เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์**. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ฉันทนา ภาคบงกช และคณะ. 2539. **คู่มือพัฒนาเด็กอย่างมีคุณภาพ 1**. กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

แดงอ่อน มั่นใจ และคณะ. 2543. **การสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บริการในนิคมอุตสาหกรรมต่อการให้บริการของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย**. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ทวีชัย ยงทัศนีย์. 2544. “คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพตามความต้องการของสถานประกอบการในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ธีระชัย จุฑาทเทพ. 2546. “คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สายช่างอุตสาหกรรมตามความต้องการของสถานประกอบการจังหวัดสุราษฎร์ธานี.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- ธีรวุฒิ บุญยโสภณ. 2542. **การบริหารอาชีพและเทคนิคศึกษาเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรม**. กรุงเทพฯ : ศูนย์ผลิตตำราเรียนสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2535. **การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน**. ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2543. **การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน**. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ประชา ต้นเส็นีย์. 2554. **การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์**. สืบค้นเมื่อ 10 สิงหาคม 2558. จาก <http://www.drpracha.com/index.php?topic=1014.0>
- ประนอม ตั้งปรีชาพานิชย์. 2555. **คุณลักษณะและคุณสมบัติของพนักงานบัญชีที่พึงประสงค์ตามทัศนะของสถานประกอบการ ศึกษากรณีสถานประกอบการในนิคม อุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์** พัฒนา ชนกฤตพุดิเมธ. 2552. “คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงตามความต้องการของหัวหน้างานในสถานประกอบการของนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พรพรรณ สุทธานนท์. 2538. “คุณลักษณะและวิธีการเข้าสู่ตำแหน่งของผู้บริหารโรงเรียนเทศบาลเมืองในเขตการศึกษา 12.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พรณี ลีกิจวัฒน์. 2553. **วิธีการวิจัยทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- พระธรรมปิฎก(ป.อ.ยุตโต). 2540. **ธรรมบุญชีวิต**. กรุงเทพฯ : มูลนิธิพุทธธรรม.
- พระเกรียงไกร ฐานวฑูโต. 2557. **การศึกษาหลักธรรมสำหรับนายจ้างและลูกจ้าง (การพัฒนาสังคม)**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- พระเมธีธรรมภรณ์(ประยูร ธรรมจิตโต)และคณะ. 2538. **วิมุตติมรรค**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สยาม.
- พงษ์ศิริ กลิ่นมีสุข. 2544. **การวิเคราะห์ข้อแตกต่างระหว่างเขตประกอบการอุตสาหกรรมกับนิคมอุตสาหกรรม**. กรุงเทพฯ : กรมโรงงานอุตสาหกรรม.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543. **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชาญโชติ ชมพูนุท. 2555. **บทความความหมายของแรงงาน**. สืบค้นเมื่อ 10 สิงหาคม 2558. จาก <https://www.gotoknow.org/posts/504753>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ราชบัณฑิตยสถาน. 2546. **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542**. กรุงเทพมหานคร : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.

ราชบัณฑิตยสถาน. 2538. **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.

รัชวิทย์ เมธิโชติเศรษฐ์. 2543. “คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาช่างอุตสาหกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ตามความต้องการของสถานประกอบการในจังหวัดลำปาง” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วราภรณ์ ศรีบุญ. 2556. “ความต้องการแรงงานของผู้ประกอบการในจังหวัดเพชรบุรี.” **รัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรประเทศไทย**

วิภาวี จวงสอน. 2555. “คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ โรงเรียนสายมิตรเทคโนโลยี ตามความคิดเห็นของผู้จัดการ ฝ่ายบุคคล โรงงานอุตสาหกรรมใน เขตจังหวัดปราจีนบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์ (คอมพิวเตอร์) บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

วิไล ทองแผ่. 2542. **ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัย**. ลพบุรี : ศูนย์การพิมพ์สถาบันราชภัฏ เทพสตรี.

วสิน อินทสระ. 2541. **พุทธจริยศาสตร์**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ทองกวาว.

ศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2551. **ยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เชิงบูรณาการ**. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศูนย์สารสนเทศยุทธศาสตร์ภาครัฐ. 2557. **ความเหลื่อมล้ำ**. กรุงเทพฯ : กลุ่มเครือข่ายสารสนเทศภาครัฐ.

สมพงษ์ เกษมสิน. 2523. **การบริหาร**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิชย์.

สนั่น สุมิตร. 2524. **วินัยเป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดความมั่นคงปลอดภัยและความเจริญรุ่งเรืองของชาติ**. สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ.

สุวิ เศรษฐกนก. 2516. “บทบาทของนิคมอุตสาหกรรมในการพัฒนาประเทศ.” วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุริย์ บุญญานุพงศ์. 2541. **บทบาทของนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือต่อการเจริญเติบโตของชุมชนโดยรอบ**. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุดาศิริ วดวงศ์. 2548. **กฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองแรงงาน**. กรุงเทพฯ : นิติบรรณการ.

สุชา จันทน์เอม. 2544. **จิตวิทยาทั่วไป**. พิมพ์ครั้งที่ 13 ฉบับแก้ไขปรับปรุง. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิชจำกัด.

- สถิติ วงศ์สวรรค์. 2544. **การพัฒนาบุคลิกภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2554. **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559**. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2557. **สำรวจความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ พ.ศ. 2557**. กรุงเทพฯ : กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร.
- สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม. 2557. **นโยบายและแผนยุทธศาสตร์**. กรุงเทพฯ : กระทรวงอุตสาหกรรม.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2540. **การประเมินผลโครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์**. กรุงเทพฯ : เลียงเชียง.
- สมรัก เปล่งปลั่ง. 2545. “คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ตามความต้องการของสถานประกอบการ ในจังหวัดปราจีนบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สุรัช ธรรมทวีภูถ. 2548. **การศึกษาลักษณะความต้องการของโรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีต่อบุคลากรอาชีวศึกษาสายช่างและศักยภาพของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในการตอบสนองต่อโรงงานเหล่านี้ในภาคตะวันออกของไทย**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา.
- สุวิทย์ ศิริโภคภิมย์. 2546. **การวิจัยทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 3. ลพบุรี : สถาบันราชภัฏเทพสตรี.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2543. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2543**. กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา.
- สำนักงานมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ. 2558. **ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2551**. สืบค้นเมื่อ 30 สิงหาคม 2558. จาก <http://bsq2.vec.go.th/rule.html>
- สำนักงานมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ. 2558. **ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2556**. สืบค้นเมื่อ 22 สิงหาคม 2558. จาก <http://bsq2.vec.go.th>
- อานวย แสงสว่าง. 2544. **การบริหารงานบุคคล = Personnel management**. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- อรัญ บัวสุวรรณ. 2534. “คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับกลางตามทัศนะของผู้จัดการฝ่ายบุคคลโรงแรมในเขตแผนพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อุทุมพร บุญญาวิโรจน์. 2538. “คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้บริหาร โรงเรียนเทศบาลในทัศนะของผู้บริหารเทศบาล ผู้ปกครอง และครู โรงเรียนเทศบาลในเขตการศึกษา2.” วิทยานิพนธ์

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช.

เอนกพงศ์ โฆษกัทรพิมพ์. 2556. **บทความเรื่องปัญหาการว่างงาน**. สืบค้นเมื่อ 19 สิงหาคม 2558.

จาก : <http://sd11.igetweb.com/index.php?lite=article&qid=42055351>

อาคม เพ็ถกจันท์ก 2552. **คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาฝึกงาน สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
สื่อสารธุรกิจ ตามความต้องการของสถานประกอบการ**. มหาวิทยาลัยศรีปทุม : วิทยาเขต
ชลบุรี.

Allport, G.W. 1955. **Becoming: Basic considerations for a psychology of personality**. New
Haven : Yale University Press.

Bower, H., & Hilgard, E.R. 1981. **Theories of learning**. 5th Ed. Englewood Cliffs, New Jersey :
Prentice-Hall.

Bredo William. 1960. **Industrial estate : Tool for Industrialization**. Illinois : Stanford Research
Institutes. Fred Press of Glencoe.

Cronbach, L.J. 1971. **Essentials of psycholological Testing 4th Ed**. New York.
Haper&Row.

David, Keith. 1977. **Human Behavior at Work**. New York : McGraw-Hill.

Gloeckner, Peter H. 1966. **Industrial Estates : An Instrument for Industrial Development and
Promotion**. Lahore : Ferozsons LTD.

Mowen, J.C. & Minor, M. 1998. **Consumer Behavior**. 5th ed. New Jersey : Prentice-Hall

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

เลขที่.....

แบบสอบถาม

เรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้ เป็นการสอบถามในการเก็บข้อมูลของการวิจัย คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง โดยมีจุดประสงค์เพื่อสำรวจความต้องการของสถานประกอบการเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแรงงานในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ดังนั้นจึงขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามตามความจริง ข้อมูลที่ได้จะนำไปใช้ในการประกอบวิทยานิพนธ์เท่านั้น ขอรับรองว่าคำตอบของท่านจะเป็นความลับและจะไม่มีผลกระทบใดๆเกิดขึ้นแก่ผู้ตอบแบบสอบถาม และจะนำเสนอข้อมูลในภาพรวมที่ได้จากการวิเคราะห์แล้วเท่านั้น

แบบสอบถามชุดนี้มีคำถาม แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการคุณลักษณะต่างๆของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ตอนที่ 3 แบบสอบถามข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ในการตอบแบบสอบถามนี้ ขอความกรุณาตอบให้ครบทุกข้อ เนื่องจากถ้าตอบไม่ครบเพียงข้อใดข้อหนึ่งจะทำให้การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามไม่สมบูรณ์

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

นางสาวปริยานารถ เชื้อเจริญ

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของบริษัท

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน [] หน้าข้อความตามความเป็นจริงมากที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ลักษณะของโรงงาน

- ยานยนต์/ชิ้นส่วนประกอบรถยนต์
- คอมพิวเตอร์/อิเล็กทรอนิกส์
- อุตสาหกรรมคลังสินค้า/ขนส่ง
- เครื่องปรับอากาศ/คอมเพรสเซอร์
- อุปกรณ์ของใช้ภายในบ้าน
- อื่นๆ.....

2. จำนวนพนักงานในองค์กรของท่าน

- มีพนักงานต่ำกว่า 100 คน
- มีพนักงาน 101-500 คน
- มีพนักงานมากกว่า 501 คนขึ้นไป

3. ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ

- น้อยกว่า 5 ปี
- 5 - 20 ปี
- มากกว่า 20 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการคุณลักษณะต่างๆของแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย \surd ลงในช่องว่างระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อที่	คุณลักษณะของแรงงาน	ระดับความต้องการ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ						
1	พนักงานที่สามารถปฏิบัติงานโดยใช้ความรู้ในวิชาการที่สัมพันธ์กับวิชาชีพในขอบเขตทั่วไปของงานที่หลากหลายได้					
2	พนักงานที่สามารถปฏิบัติงานที่มีความซับซ้อนและไม่เป็นงานประจำได้					
3	พนักงานที่สามารถประยุกต์ทักษะและความรู้ในการจัดการ การแก้ปัญหาได้					
4	พนักงานที่สามารถแนะนำผู้อื่นให้สามารถปฏิบัติงานได้					
5	พนักงานที่สามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะในวิชาการที่สัมพันธ์กับวิชาชีพได้					
6	พนักงานที่สามารถวางแผนและจัดการทรัพยากรได้อย่างเหมาะสม					
7	พนักงานที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาวิธีการริเริ่มสิ่งใหม่ๆ					
8	พนักงานที่สามารถปฏิบัติงานได้ตรงตามวัตถุประสงค์บรรลุเป้าหมายได้					
9	พนักงานที่มีความมั่นใจ เชื่อมั่นในตนเองและกล้าแสดงออก					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	คุณลักษณะของแรงงาน	ระดับความต้องการ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์						
10	พนักงานที่รู้จักรักษาความสะอาดของร่างกายให้เหมาะสมกับงานที่ปฏิบัติ					
11	พนักงานที่มีกิริยา มารยาท สุภาพ เรียบร้อย					
12	พนักงานที่แต่งกายเหมาะสม ถูกกาลเทศะและเหมาะสมกับโอกาสต่างๆ					
13	พนักงานที่ไว้เกียรติและยกย่องผู้ร่วมงานด้วยความยินดี					
14	พนักงานที่พูดจาสุภาพ มีความเป็นมิตร					
15	พนักงานที่มีความระมัดระวังในการสื่อสารกับผู้อื่น เพื่อไม่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด					
16	พนักงานที่มีความใจกว้าง รับฟังความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงาน					
17	พนักงานที่มีความสามารถในการควบคุมอารมณ์ในสถานการณ์ต่างๆ ได้					
18	พนักงานที่สามารถยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลได้					
19	พนักงานที่มีความอ่อนน้อมถ่อมตน และมีความระมัดระวังต่อการวิจารณ์เสมอ					
20	พนักงานที่มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่นและหมู่คณะ					
21	พนักงานที่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นหมู่คณะได้					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	คุณลักษณะของแรงงาน	ระดับความต้องการ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านคุณธรรมจริยธรรม						
22	พนักงานที่มีความซื่อสัตย์ สุจริตในการทำงาน					
23	พนักงานที่ยึดถือหลักศีลธรรมในการปฏิบัติงาน					
24	พนักงานที่เห็นแก่ประโยชน์เพื่อส่วนรวมมากกว่าส่วนตน					
25	พนักงานที่เอื้อเฟื้อต่อบุคคลรอบข้างและเพื่อนพนักงานเสมอ					
26	พนักงานที่ไม่เปิดเผยความลับของกิจการต่อบุคคลอื่น					
27	พนักงานที่ไม่จับกลุ่มคุยกัน กล่าวหาผู้อื่นจนได้รับความเดือดร้อน					
28	พนักงานที่มีความรับผิดชอบอดทนต่อการทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ					
ด้านการมีวินัยในตนเอง						
29	พนักงานที่มีความตรงต่อเวลาในการทำงาน					
30	พนักงานที่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานประกอบการกิจการอย่างเคร่งครัด					
32	พนักงานที่ไม่ปฏิบัติงานนอกเหนือจากคำสั่ง					
33	พนักงานที่ไม่กระทำงานส่วนตัวในเวลาทำงาน					
34	พนักงานที่สามารถตักเตือนบุคคลอื่นได้เมื่อทำผิดระเบียบวินัย					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

สาขาวิชาที่เปิดสอนในระดับอาชีวศึกษาในที่นี้ผู้วิจัยขอกล่าวถึง เพียงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เพียงระดับเดียวซึ่งสามารถจำแนกได้ 2 ประเภทวิชาดังนี้

ตารางที่ 1 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม

ลำดับที่	สาขาวิชา	สาขางาน
1	สาขาวิชาเครื่องกล	สาขางานเทคนิคยานยนต์ สาขางานเทคนิคเครื่องกลอุตสาหกรรม สาขางานเทคนิคเครื่องกลเรือ สาขางานเทคนิคเครื่องกลเกษตร สาขางานเทคนิคเครื่องกลเรือพาณิชย์ สาขางานเทคนิคซ่อมตัวถังและสีรถยนต์ สาขางานบำรุงรักษาเครื่องกลอุตสาหกรรม ผลิตไฟฟ้า สาขางานเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม
2	สาขาวิชาเทคนิคการผลิต	สาขางานเครื่องมือกล สาขางานอุปกรณ์จับยึด สาขางานแม่พิมพ์โลหะ สาขางานแม่พิมพ์พลาสติก สาขางานเทคนิคเครื่องจักรกลเกษตร สาขางานเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม
3	สาขาวิชาเทคนิคโลหะ	สาขางานเทคนิคการเชื่อมอุตสาหกรรม สาขางานเทคนิคการเชื่อมโลหะ สาขางานเทคนิคงานท่ออุตสาหกรรม สาขางานเทคโนโลยีอุตสาหกรรมต่อตัวถังรถโดยสาร สาขางานเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม
4	สาขาวิชาการก่อสร้าง	สาขางานเทคนิคการก่อสร้าง สาขางานเทคนิคการควบคุมงานก่อสร้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	สาขาวิชา	สาขางาน
5	สาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง	สาขางานเครื่องกลไฟฟ้า สาขางานติดตั้งไฟฟ้า สาขางานเครื่องทำความเย็นและปรับอากาศ สาขางานเครื่องมือวัดอุตสาหกรรม สาขางานช่างเทคนิคในอาคารขนาดใหญ่ สาขางานช่างบำรุงรักษาระบบจำหน่ายและอุปกรณ์ไฟฟ้า สาขางานการซ่อมบำรุงเครื่องกลไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ด้านความสะอาด สาขางานเทคโนโลยีอุตสาหกรรมผลิตไฟฟ้า
6	สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์	สาขางานอิเล็กทรอนิกส์อุตสาหกรรม สาขางานเทคนิคคอมพิวเตอร์ สาขางานระบบโทรคมนาคม สาขางานระบบเสียงและภาพ
7	สาขาวิชาการพิมพ์	สาขางานการพิมพ์
8	สาขาวิชาเทคนิคแว่นตาและเลนส์	สาขางานเทคนิคแว่นตาและเลนส์
9	สาขาวิชาอุตสาหกรรมการต่อเรือ	สาขางานอุตสาหกรรมการต่อเรือ
10	สาขาวิชาเทคนิคการหล่อ	สาขางานเทคนิคการหล่อ
11	สาขาวิชาอุตสาหกรรมเครื่องเรือนและตกแต่งภายใน	สาขางานอุตสาหกรรมเครื่องเรือน สาขางานออกแบบตกแต่งภายใน สาขางานตกแต่งภายใน
12	สาขาวิชาเทคนิคสถาปัตยกรรม	สาขางานเทคนิคสถาปัตยกรรม
13	สาขาวิชาปิโตรเคมี	สาขางานปิโตรเคมี
14	สาขาวิชาสำรวจ	สาขางานสำรวจ
15	สาขาวิชาเขียนแบบเครื่องกล	สาขางานออกแบบและเขียนแบบการผลิต สาขางานเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม
16	สาขาวิชาเคมีอุตสาหกรรม	สาขางานเคมีอุตสาหกรรม
17	สาขาวิชาโยธา	สาขางานโยธา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 1 (ต่อ)

18	สาขาวิชาเทคนิคอุตสาหกรรม	สาขางานติดตั้งและบำรุงรักษา สาขางานอุตสาหกรรมการผลิต สาขางานอุตสาหกรรมยางและพลาสติก สาขางานเทคโนโลยีอุตสาหกรรมรองเท้า สาขางานเทคโนโลยีอุตสาหกรรมข้าว สาขางานเทคโนโลยีอุตสาหกรรมมันสำปะหลัง สาขางานเทคโนโลยีอุตสาหกรรมโลหิตศาสตร์ สาขางานอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม สาขางานเทคนิคบริหารการผลิตรถยนต์ สาขางานงานเดินเครื่องผลิตไฟฟ้า สาขางานเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม
19	สาขาวิชาเทคโนโลยีโทรคมนาคม	สาขางานระบบโทรศัพท์ สาขางานระบบข่ายสายตอนนอก สาขางานระบบสื่อสารข้อมูลและเครือข่าย สาขางานระบบสื่อสารวิทยุ
20	สาขาวิชาเครื่องมือวัดและควบคุม	สาขางานเทคโนโลยีวัดและควบคุม สาขางานเทคโนโลยีปีโตรเลียม สาขางานเทคโนโลยีแก๊ส สาขางานมาตรวิทยา สาขางานเทคโนโลยีหลุมเจาะปีโตรเลียม สาขางานเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม
21	สาขาวิชาเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์	สาขางานเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์
22	สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์	สาขางานคอมพิวเตอร์ฮาร์ดแวร์ สาขางานคอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์ สาขางานระบบเครือข่ายและสารสนเทศ สาขางานคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย
23	สาขาวิชาเมคคาทรอนิกส์	สาขางานวิชาเมคคาทรอนิกส์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	สาขาวิชา	สาขางาน
24	สาขาวิชาเทคนิควิศวกรรมเหมืองแร่	สาขางานเทคนิควิศวกรรมเหมืองแร่
25	สาขาวิชาเทคนิควิศวกรรมสิ่งแวดล้อม	สาขางานเทคนิควิศวกรรมสิ่งแวดล้อม
26	การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	สาขางานการป้องกันและระงับอัคคีภัย

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา(หลักสูตรอาชีวศึกษา). 2556

ตารางที่ 2 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ

ลำดับที่	สาขาวิชา	สาขางาน
1	สาขาวิชาการบัญชี	สาขางานการบัญชี สาขางานคอมพิวเตอร์เพื่อการบัญชี
2	สาขาวิชาการตลาด	สาขางานการตลาด สาขางานธุรกิจค้าข้าว
3	สาขาวิชาการเลขานุการ	สาขางานการเลขานุการ
4	สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	สาขางานการพัฒนาโปรแกรม สาขางานการพัฒนาเว็บเพจ สาขางานเทคโนโลยีสำนักงาน สาขางานคอมพิวเตอร์กราฟฟิก
5	สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร	สาขางานการเงินภาครัฐบาลและเอกชน สาขางานการเงินเพื่ออาชีพอิสระ
6	สาขาวิชาธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ	สาขางานธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ
7	สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์	สาขางานการจัดการทรัพยากรมนุษย์
8	สาขาวิชาธุรกิจประกันภัย	สาขางานธุรกิจประกันภัย
9	สาขาวิชาธุรกิจสถานพยาบาล	สาขางานธุรกิจสถานพยาบาล
10	สาขาวิชาการโฆษณาและประชาสัมพันธ์	สาขางานการโฆษณา สาขางานการประชาสัมพันธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	สาขาวิชา	สาขางาน
11	สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก	สาขางานธุรกิจค้าปลีกทั่วไป สาขางานธุรกิจร้านสะดวกซื้อ สาขางานธุรกิจสรรพสินค้า สาขางานธุรกิจซูเปอร์เซ็นเตอร์ สาขางานธุรกิจซูเปอร์มาร์เก็ต สาขางานธุรกิจค้าปลีกเฉพาะอย่าง สาขางานธุรกิจบริการ สาขางานธุรกิจร้านอาหารและภัตตาคาร
12	สาขาวิชาภาษาต่างประเทศธุรกิจ	สาขางานภาษาอังกฤษ สาขางานภาษาจีน สาขางานภาษาญี่ปุ่น สาขางานภาษาฝรั่งเศส สาขางานภาษาเยอรมัน
13	สาขาวิชาการจัดการผลิตภัณฑ์	สาขางานการจัดการผลิตภัณฑ์
14	สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์	สาขางานการจัดการการขนส่ง สาขางานการจัดการคลังสินค้า สาขางานตัวแทนรับออกของ
15	สาขาวิชาการจัดการทั่วไป	สาขางานการจัดการทั่วไป
16	สาขาวิชาการจัดการสำนักงาน	สาขางานการจัดการสำนักงาน
17	สาขาวิชาการพาณิชย์ อิเล็กทรอนิกส์	สาขางานการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์
18	สาขาวิชาธุรกิจรับจัดงาน	สาขางานธุรกิจรับจัดงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**ตารางภาคผนวกที่ 2 รายชื่อสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง
เขตอุตสาหกรรมทั่วไป**

ลำดับที่	ชื่อผู้ประกอบการ	ประกอบอุตสาหกรรม
1	บริษัท เจม เอ็นไวร้ลเมนทัล แมนเนจเม้นท์ จำกัด	วางเส้นท่อจ่ายน้ำขนาด 3.55 มม.
2	บริษัท คานาเอกซ์ (ประเทศ ไทย) จำกัด	ผลิตชิ้นส่วนอุปกรณ์รถยนต์และรถบรรทุก เช่น MUFFLER PART, GAUGE PART, TANK PART, GAUGE PART, L.P.G. TANK PART, SEAT PART และผลิตภัณฑ์โลหะ รวมทั้งชิ้นส่วนโลหะ สำหรับยานยนต์หรือชิ้นส่วนโลหะสำหรับผลิตภัณฑ์ อิเล็กทรอนิกส์
3	บริษัท ชัมมิต คุราตะ แมนู แฟคเจอร์ริง จำกัด	ผลิตและประกอบชิ้นส่วนอุปกรณ์รถยนต์
4	บริษัท ชัมมิต โซว่า แมนู แฟคเจอร์ริง จำกัด	ผลิต SHOCK ABSRBER, POWER STEERING
5	บริษัท ชัมมิต แหลมฉบัง โอ โต ซิท แมนูแฟคเจอร์ริง จำกัด	ทำเบาะนั่งรถยนต์ ชิ้นส่วนอุปกรณ์ตกแต่งภายใน รถยนต์
6	บริษัท ชัมมิต แหลมฉบัง โอ โต บอดี เวิร์ค จำกัด	ผลิตชิ้นส่วนประกอบรถยนต์ ท่อไอเสียรถยนต์
7	บริษัท ชัมมิต แอดวานซ์ แมททีเรียล จำกัด	ผลิตและแปรรูปผลิตภัณฑ์เหล็ก (STEEL SHEET, STEEL STRIP IN COIL, BLANKING CUT SHEET) ผลิตภัณฑ์โลหะ และชิ้นส่วนโลหะยานยนต์
8	บริษัท ชัมมิต แอนเช่ ออโต พาร์ท จำกัด	ผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ ได้แก่ อุปกรณ์กลไกประค องรถยนต์หน้า-หลัง, ฝากระโปรงหน้า-หลัง, ฝากระบะ ท้าย, กระจังประคอง
9	บริษัท ไชม์ คาร์บี เพาเวอร์ จำกัด	ผลิตกระแสไฟฟ้าและไอน้ำ, วางระบบส่ง กระแสไฟฟ้าและไอน้ำ
10	บริษัท เซเรบอส (ประเทศ ไทย) จำกัด	อาหารเสริมสุขภาพ ชูปรังนก และบรรจุอาหาร สำเร็จรูป อาหารกึ่งสำเร็จรูป เช่น เครื่องแกง และพว นเจลลี่ รับจ้างตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 2 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อผู้ประกอบการ	ประกอบอุตสาหกรรม
11	บริษัท ไชม์ คาร์บี้ แอลซีพี เพาเวอร์ จำกัด	เพื่อใช้เป็นพื้นที่สำหรับวางเครื่องจักร และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะใช้ในการก่อสร้างโรงไฟฟ้า
12	บริษัท บอส เซอร์วิง ไลน์ส จำกัด	ภาคบริการ
13	บริษัท ไทยซัมมิท มิทซูบะ อีเล็กทริก แมนูเฟ็คเจอร์ริง จำกัด	ผลิตชิ้นส่วนประกอบรถยนต์ จักรยานยนต์ และอื่นๆ
14	บริษัท ไทยซัมมิท พีเคเค จำกัด	ผลิตชิ้นส่วนประกอบรถยนต์ เช่น แซสซี่ ชิ้นส่วนประกอบเพลลา
15	บริษัท ไทยซัมมิท พีเคเค เอนจิเนียริง จำกัด	ผลิตและซ่อมแซม แม่พิมพ์ MOULD และ JIG
16	บริษัท ไทยซัมมิท แหลมฉบบัง โอโตพาร์ท จำกัด	ผลิตชิ้นส่วนสำหรับประกอบรถยนต์ ชิ้นส่วนสำหรับรถจักรยานยนต์ และผลิตภัณฑ์พลาสติก
17	บริษัท ไทยซัมมิท ฮาร์เนส จำกัด	ผลิตชุดสายไฟสำหรับประกอบรถยนต์
18	บริษัท ไทยดีเอ็นทีเพนท์ จำกัด	ผลิตสีอุตสาหกรรมรถยนต์ สีอุตสาหกรรมทั่วไป สีทนความร้อน น้ำมันผสมสี ผลิตสีทาอาคาร และผลิตสีทุกชนิด
19	บริษัท ไทยผลิตภัณฑ์ยิบซัม จำกัด (มหาชน)	แผ่นยิบซัมสำหรับใช้ในอุตสาหกรรมก่อสร้าง
20	บริษัท นาคากาวา ซังเกียว (ไทยแลนด์) จำกัด	ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์รถยนต์
21	บริษัท สยามมิชลิน จำกัด	ผลิตจำหน่ายนำเข้า/ส่งออก รั้วข้างทำของ เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ยางรถยนต์และผลิตภัณฑ์กึ่งสำเร็จรูป
22	บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)	สร้างสถานีลดแรงดันก๊าซบน Green Belt
23	บริษัท พี.ที.จี. อินเตอร์เทรด จำกัด	ผลิตแผ่นซีเมนต์ไฟเบอร์
24	บริษัท พี.เอส.เมททอล เวอกส์ จำกัด	แปรรูปโลหะ และ โลหะผสม (ท่อทองเหลือง,ท่อทองแดงไร้ตะเข็บ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 2 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อผู้ประกอบการ	ประกอบอุตสาหกรรม
25	บริษัท พีคิว เคมิคอลส์ (ประเทศไทย)จำกัด	ผลิต ZEOLITE
26	บริษัท มิตรบุษิ มอเตอร์ส (ประเทศไทย) จำกัด	ผลิตและประกอบรถยนต์ และชิ้นส่วนของรถยนต์ ทุกชนิด
27	บริษัท พลาสเทคสยาม จำกัด	ผลิตภัณฑ์พลาสติก
28	บริษัท ไมย์เออร์ อลูมิเนียม (ประเทศไทย) จำกัด	ผลิตอลูมิเนียม
29	บริษัท ไมย์เออร์ อินคัสตรีส์ จำกัด	ผลิตอลูมิเนียมแผ่น-ม้วน เครื่องครัวอลูมิเนียม, เครื่องครัวสเตนเลส และอุปกรณ์ไฟฟ้า และซื้อมา ขายไปผลิตภัณฑ์เครื่องครัวและอุปกรณ์
30	บริษัท เจ แม็ค อินคัสตรี จำกัด	ผลิตและประกอบชิ้นส่วนยานยนต์
31	บริษัท อาซาฮี เทค เมท ทอลส์(ประเทศไทย) จำกัด	ผลิตชิ้นส่วนเหล็กหล่อ
32	บริษัท วิสทีออน (ประเทศ ไทย) จำกัด	ผลิตชิ้นส่วนอุปกรณ์รถยนต์
33	บริษัท เวก้า โลจิสติกส์ (ไทยแลนด์) จำกัด	คลังสินค้า, ศูนย์กระจายสินค้า Wet Blue (Camel Hide Wetblue หนังอูฐฟอกถึงสำเร็จรูป, Camel Hide Pickled หนังอูฐหมักเกลือ, Cow Finished Leather หนังโคฟอกสำเร็จรูป, Crust Leather หนังโค หนังอูฐ ฟอกถึงสำเร็จรูป (ผ่านการทำสีแล้ว)),เครื่องจักร วัสดุ อะไหล่ และชิ้นส่วนอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักรใน งานอุตสาหกรรมฟอกหนัง, สารเคมีที่ใช้ในงาน อุตสาหกรรมฟอกหนัง, เก็บ ตัดแต่ง แยก หนังฟอก เพื่อส่งออก
34	บริษัท สยามคอมเพรสเซอร์ อุตสาหกรรม จำกัด	ผลิต Rotary และ Scroll Compressor สำหรับ เครื่องปรับอากาศ
35	บริษัท สยามมิชลิน จำกัด	ผลิตจำหน่ายนำเข้า/ส่งออก รั้วข้างทำของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 2 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อผู้ประกอบการ	ประกอบอุตสาหกรรม
36	บริษัท สยาม พงชาน เมทัล จำกัด	แผ่นทองเหลือง (Brass Sheet & Strip) เหรียญกษาปณ์ กิ่งสำเร็จรูปและปลอกกระสุนปืน (Coin Blank & Case Cups) ซ้อมาขายไปสินค้าประเภททองแดง, ทองเหลือง ทุกชนิด
37	บริษัท แอร์ ลิกวิค (ประเทศไทย) จำกัด	ผลิตก๊าซออกซิเจน ไนโตรเจนและอาร์กอน
38	บริษัท ออโต้ อินทีเรียร์ โปรดักส์ จำกัด	ผลิตชิ้นส่วน อุปกรณ์ และส่วนประกอบรถยนต์ทุกชนิด
39	บริษัท เอ็มเอสเอ็ม(ประเทศไทย) จำกัด	ผลิตแม่เหล็กสำหรับอุปกรณ์ไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์
40	บริษัท เครนส์ แอนด์ อีควิปเมนท์ เอเชีย จำกัด	คลังสินค้า
41	บริษัท อีสเทิร์น พี.ยู. โฟม อินดัสตรี จำกัด	ผลิตชิ้นส่วนอุปกรณ์ และส่วนประกอบรถยนต์ทุกชนิด เช่น โฟมเบาะ โฟมหัวหมอน FOAM SHEET เป็นต้น
42	บริษัท เอ.เจ.พลาสติก จำกัด (มหาชน)	ผลิต บี.โอ.พี.พี. ฟิล์ม , POLYESTER FILM และผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมต่อเนื่อง
43	บริษัท เอ็มเอ็มทีเอช เอ็นจิน จำกัด	ผลิตและประกอบเครื่องยนต์และชิ้นส่วนของเครื่องยนต์สำหรับรถยนต์ทุกชนิด
44	บริษัท ไททัน-วีเอ็นเอส ออโต้ โลจิสติกส์ จำกัด	ประกอบกิจการคลังสินค้า
45	บริษัท เอส ที บี เท็กซ์ไทล์ อินดัสตรี จำกัด	ผลิตผ้าหุ้มเบาะรถยนต์ และผลิตผ้าใช้สำหรับประกอบรถยนต์
46	บริษัท เอสเลนไทย จำกัด	ผลิต โฟมบรรจุภัณฑ์
47	บริษัท แอมคอร์ เฟล็กซ์เบิ้ลชลบุรี จำกัด	สิ่งพิมพ์บรรจุภัณฑ์ชนิดอ่อน
48	บริษัท แสดเลย์ (ประเทศไทย) จำกัด	ผลิต โครมคร่าวโลหะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 2 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อผู้ประกอบการ	ผู้ประกอบการ
50	วิทยาลัยเทคโนโลยี วิศวกรรมแหลมฉบัง	สถาบันการศึกษาด้านช่างเทคนิค

ที่มา : รายชื่อโรงงานสำนักงานนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง. 2557

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 2 (ต่อ) เขตอุตสาหกรรมประกอบการเสรี

ลำดับที่	ชื่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรม	ประกอบอุตสาหกรรม
1	บริษัท โกลบ โพลีเทรต จำกัด	ซื้อมาและขายไป ตลอดจนการรวบรวม และ กระจายสินค้าอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์และผลพลอยได้จากเคมีภัณฑ์, ยางสังเคราะห์, ยางธรรมชาติ, เส้นใยสังเคราะห์ และเม็ดพลาสติก
2	บริษัท โกลบอล อาร์เมอร์ (ประเทศไทย) จำกัด	ประกอบกิจการ ผลิตชิ้นส่วนกันกระสุน แยกชิ้นส่วน ออกแบบ ดัดแปลง ต่อเติม ปรับปรุง ซ่อมแซม และปรับสภาพ ยานพาหนะติดอาวุธและเครื่องกันกระสุน เครื่องจักร และเครื่องยนต์ทุกชนิด นำเข้า ส่งออก ซื้อมาขายไป หรือเพิ่มมูลค่า อุปกรณ์กันกระสุนและส่วนที่ประกอบเข้าด้วยกัน และอุปกรณ์ทุกชนิดที่เกี่ยวกับการติดอาวุธและเครื่องกันกระสุน ประดิษฐ์ยานยนต์ติดอาวุธและกันกระสุน
3	บริษัท ช้างแก้วแหลมฉบัง(ประเทศไทย) จำกัด	โรงพักสินค้า ซื้อมาขายไป นำเข้า-ส่งออก และการแบ่งบรรจุสินค้า ได้แก่ ชิ้นส่วน อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ปริ้นเตอร์ อะไหล่ และอุปกรณ์ปริ้นเตอร์ แผ่นเหล็กกรีดเย็น และผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่ทำจากเหล็ก เครื่องปรับอากาศ ชิ้นส่วนอุปกรณ์ Logistics.
4	บริษัท คัลเลอร์ รีบบอน (ประเทศไทย) จำกัด	ผลิตริบบิ้น (RIBBON)
5	บริษัท คาลโซนิค คันเซ (ประเทศไทย) จำกัด	ผลิตอุปกรณ์ ส่วนประกอบ และชิ้นส่วน เครื่องปรับอากาศภายในรถยนต์ และ อะไหล่รถยนต์
6	บริษัท คิมบอล อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด	สายไมโครคอมพิวเตอร์และชิ้นส่วน อิเล็กทรอนิกส์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 2 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรม	ประกอบอุตสาหกรรม
7	บริษัท เคนทีอป (ประเทศไทย) จำกัด	โรงพักสินค้า จัดเก็บหนังสือทุกชนิดและ จัดเก็บสารเคมีการบรรจุและการแบ่ง บรรจุสินค้า ซึ่งหนังสือทุกชนิดและสารเคมีที่ ใช้ในอุตสาหกรรมฟอกย้อม โดยไม่มีการ ผลิตเป็นเพียงการซื้อมาจากขายไปของสินค้า ดังกล่าว รวมทั้งวัสดุอุปกรณ์ในการแบ่ง บรรจุหนังสือ, สารเคมีทุกชนิด รวมทั้งซื้อมา ขายไปซึ่งวัสดุที่ใช้ในการแบ่งบรรจุและ เครื่องมือ, เครื่องใช้, เครื่องจักรที่ผลิตหนังสือ ทุกชนิด
8	บริษัท ทรีวิว จำกัด	ผลิต ซ่อมแซม ประกอบ เครื่อง คอมพิวเตอร์ ชิ้นส่วนอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ เครื่องมือสื่อสาร เครื่องใช้ไฟฟ้าและ อิเล็กทรอนิกส์และซ่อมแซมถอดแยก ชิ้นส่วน เครื่องคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์ คอมพิวเตอร์ที่ใช้แล้ว Computers Repair
9	บริษัท เคียวอูเออิ ฟริชชั่น ดีไวซ์ จำกัด	ผลิตชุดแม่พิมพ์ (MOLD & DIES) และ ส่วนประกอบ, ชิ้นส่วนและอุปกรณ์ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์, ชิ้นส่วนและอุปกรณ์ รถยนต์, บริการตัด บั้มขึ้นรูปและประกอบ ชิ้นส่วนโลหะ เพื่อใช้เป็นชิ้นส่วนอุปกรณ์ ไฟฟ้า ชิ้นส่วนอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และ ชิ้นส่วนรถยนต์
10	บริษัท ทำเรืออ่าวไทย คอนสตรัคชั่น (2945) จำกัด	ภาคบริการ ร้านค้า และร้านค้าให้เช่า
11	บริษัท ไลท์เฮาส์ อุตสาหกรรม (กรุงเทพฯ) จำกัด	ซื้อมาจากกระเป๋าทุกชนิด ทุกประเภท ทำจากหนังแท้ หนังเทียม พลาสติก หรือ ทำจากผ้าที่ทอจากเส้นใยพืช

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 2 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรม	ประกอบอุตสาหกรรม
12	บริษัท แคร้เท็กซ์ เอเชีย จำกัด	ผลิตภาชนะบรรจุที่ทำจากพลาสติกและชิ้นส่วนผลิตภัณฑ์ดังกล่าว ผลิตสายยืด ส่วนของร่างกายที่บาดเจ็บ เปลผ้าที่ใช้ในการเคลื่อนย้ายคนป่วยหรือคนพิการ ผลิตเวชภัณฑ์จากผ้า หรือวัสดุสังเคราะห์เพื่อใช้ในโรงพยาบาลและวงการแพทย์
13	บริษัท เจ.บี.ที. อินดัสเทรียล จำกัด	ผลิตเม็ดพลาสติกเพื่อใช้ในอุตสาหกรรม และนำเข้าเครื่องใช้ไฟฟ้า, เครื่องเสียง, ลำโพง อิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์ชิ้นส่วนที่เกี่ยวข้องทุกชนิดเพื่อจำหน่าย และซื้อมาขายไป นำเข้า-ส่งออก เครื่องใช้ไฟฟ้าทุกชนิด และวัสดุอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับเครื่องใช้ไฟฟ้า
14	บริษัท เซ็งเกอร์ (ไทย) จำกัด	นำเข้า-ส่งออก, ซื้อมาขายไป ของสินค้าผลิตภัณฑ์ที่ทำจากไม้ แก้ว โลหะ ยาง พลาสติก ชิ้นส่วนและอุปกรณ์ประกอบรถยนต์ และคลังสินค้า
15	บริษัท ซินเจน จำกัด	ผลิตหินสี และอัญมณีเทียม
16	บริษัท โทเทิล อินดัสเทรียล เซอร์วิส เซส จำกัด	สร้างโรงงานมาตรฐานให้เช่า
17	บริษัท ห้างขายยาลี้บัววันซัว (ตราด เบ็ด) จำกัด	ซื้อมาขายไป นำเข้า-ส่งออก แบ่งบรรจุสินค้าที่เกี่ยวข้องทุกชนิด ผลิตยารักษาโรคแผนปัจจุบันและแผนโบราณ เครื่องสำอาง อาหารสำเร็จรูป รวมถึงวัตถุดิบ ผลิตภัณฑ์อุปกรณ์ เครื่องมือที่เกี่ยวข้องทุกชนิด และทำการขนส่งและขนถ่ายสินค้าที่เกี่ยวข้องตามวัตถุประสงค์ของบริษัท Trading
18	บริษัท ไทเท็กซ์ เอเชีย จำกัด	ผลิตผ้าพื้นรองเท้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 2 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรม	ประกอบอุตสาหกรรม
19	บริษัท ไทคอน อินดัสเทรียล คอนเน็คชั่น จำกัด	สร้างโรงงานมาตรฐานให้เช่า
20	บริษัท ไทยเทคเร็นท์ทิล จำกัด	ผลิตซ่อมแซมเครื่องจักรกลหนักและชิ้นส่วนอุปกรณ์ รวมถึงการ ซ่อมมาขายไป
21	บริษัท ซาเดซ่า (ประเทศไทย) จำกัด	WET BLUE SPLIT AND DISTRIBUTION ซึ่งนั่งทุกชนิดและสารเคมีที่ใช้ในอุตสาหกรรมฟอกย้อม
22	บริษัท ฟลูเกรซ (ประเทศไทย) จำกัด	ซ่อมมาขายไป น้ำตาลทราย และองค์ประกอบที่ผสมในเครื่องดื่มต่างๆ และซ่อมมาขายไปซึ่งผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับอาหาร และเครื่องอุปโภคบริโภค ทุกชนิด
23	บริษัท ซิเลชติกา (ประเทศไทย) จำกัด	ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ (SURFACE MOUNT AND PIN HOLEPRINTED CIRCUIT BOARD, OTHER ELECTRONIC, HEADSTACKS) และโรงพักสินค้า
24	บริษัท ซาเดซ่า (ประเทศไทย) จำกัด	นั่งทุกชนิดและสารเคมีที่ใช้ในอุตสาหกรรมฟอกย้อม
25	บริษัท ยูเอ็มที อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด	ชิ้นส่วนประกอบในรถยนต์
26	บริษัท ลีบ้านซัว อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด	ผลิตยารักษาโรค
27	บริษัท ซิเลชติกา (ประเทศไทย) จำกัด	ผลิตแผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์และอุปกรณ์สื่อสาร และโรงพักสินค้า
28	บริษัท แคนไทย แมชชีนเนอร์รี่ จำกัด	ผลิตชิ้นส่วนโลหะขึ้นรูป สำหรับเครื่องจักร
29	บริษัท ทีซีเอฟจี คอมเพรสเซอร์ (ประเทศไทย) จำกัด	ซ่อมมาขายไป ชิ้นส่วน อุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
30	บริษัท โกลบอล เฮลท์โปรดักส์ แอนด์ เซอร์วิสเชส จำกัด	บรรจุและแบ่งบรรจุชา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 2 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรม	ประกอบอุตสาหกรรม
31	บริษัท ซี โบ จำกัด	ผลิต ซ่อมแซม ประกอบเครื่องคอมพิวเตอร์ ทีวีสี มอนิเตอร์ ชิ้นส่วน อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ เครื่องมือสื่อสาร เครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์ไฟฟ้า และ อิเล็กทรอนิกส์ และซ่อมแซม ถอดแยก ชิ้นส่วน เครื่องคอมพิวเตอร์ (เป็นของใหม่เท่านั้น) รวมถึงการซื้อมาขายไป ผลิตภัณฑ์ ชิ้นส่วน อุปกรณ์ดังกล่าวข้างต้น และให้เช่าโรงงาน โกดัง คลังสินค้า
32	บริษัท ไทคอน อินคัสเทรียล คอนเน็คชั่น จำกัด (มหาชน)	สร้างโรงงานมาตรฐานให้เช่า
33	บริษัท ไทยนิปปอน รีบเบอร์ อินคัสตรี จำกัด	ผลิตยางอนามัย, ผลิตเจลหล่อลื่น, การซื้อมาขายไป แบ่งบรรจุเจลหล่อลื่น
34	บริษัท ทรีคอน ไทย ออโตเมชัน จำกัด	ผลิตแผงและอุปกรณ์ควบคุมไฟฟ้า
35	บริษัท ทีโอพี เบลนด์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด	ผลิตเครื่องดื่มชนิดผง และน้ำตาลผสม เครื่องดื่มชนิดผง น้ำตาลผสม เครื่องดื่ม รส ส้ม, ชา, กาแฟ, โกโก้ และน้ำตาลผสมอื่น ๆ เพื่อปรุงรส, รับประทาน เครื่องดื่มชนิดผง และเครื่องปรุงรสตามสูตรที่ลูกค้ากำหนด, แบ่งบรรจุสินค้าประเภทน้ำตาลและน้ำตาลผสมเพื่อปรุงรส, ซื้อมาขายไป ประเภทสารปรุงแต่งสี, กลิ่น, รส และบรรจุภัณฑ์ต่าง ๆ
36	บริษัท ทาราคา พืทิวาย จำกัด	นำเข้า-ส่งออก ซื้อมาขายไป ปรับสภาพรถยนต์ รถจักรยานยนต์ใหม่ เครื่องยนต์ รวมทั้งอะไหล่และอุปกรณ์ข้างต้น ดังกล่าวทั้งของใหม่ และผ่านการใช้งานมาแล้ว และกิจการคลังสินค้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 2 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรม	ประกอบอุตสาหกรรม
37	บริษัท ที.เอ็น.ดี ฟู้ดส์ อินดัสตรี จำกัด	อาหารสำเร็จรูปแช่แข็ง
38	บริษัท ไทยล๊อค ฟาสท์เทนเนอร์ส จำกัด	ผลิต NUT & BOLT ที่ทำจากเหล็ก สแตนเลสและพลาสติก และผลิตลวดเหล็ก ผลิตหมุดเกลียว (SCREWS) ที่ทำจากเหล็ก สแตนเลสและทองแดง
39	บริษัท ไทยล่อน เทคโนโลยี ไฟเบอร์ จำกัด	ผลิตเส้นใยสังเคราะห์ NYLON 66 FILAMENT POY AND TEXTURIZED YARNS และสร้างอาคารให้เช่า
40	บริษัท พาวเวอร์เวฟ เทคโนโลยีส์ (ประเทศไทย) จำกัด	ผลิตผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับโทรคมนาคมไร้สาย (Wireless Telecommunications) ได้แก่ เครื่องขยายเสียง ชุดกรองความถี่
41	บริษัท เพอร์เฟ็คต้า ซมิด จำกัด	ผลิตกระสวยทอผ้า (SHUTTLE)
42	บริษัท ฟลิวแอร์ (ไทยแลนด์) จำกัด	ผลิต ปรับปรุง ซ่อมแซม REFRIGERATION AIR DRYER
43	บริษัท ที เอส แอล รุ่งเจริญ จำกัด	โรงพักสินค้า การแบ่งและการบรรจุสินค้า ได้แก่ FURNITURE, CARPET, HOUSE HOLDS GOOD, KITCHEN WARE, LEATHER, BAG GIFT และ ส่วนประกอบ รวมถึงการแบ่งและการบรรจุสินค้า และให้บริการเช่าพื้นที่พักสินค้า ให้เช่า รับจัดการควบคุมดูแลบริหารงานและจัดสร้างโกดัง หรือพักเก็บสินค้า โรงงานสำเร็จรูป เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงาน ตามวัตถุประสงค์ของบริษัท ทั้งนี้มีใช้กิจการคลังสินค้า
44	บริษัท นิโค สตีล เซ็นเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด	ตัดเหล็กและซื้อมาขายไปเหล็กแผ่น, เหล็กม้วน, ทองแดง, ทองเหลือง, อลูมิเนียม, บรอนซ์, นิกเกิล, ซิลเวอร์ และ โลหะอื่น ๆ ในลักษณะแผ่น และม้วน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 2 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรม	ประกอบอุตสาหกรรม
45	บริษัท ฟาเกอร์ดอลา แหลมฉบั้ง จำกัด	ผลิต ตัดประกอบ โฟม ยาง พลาสติก กล่องกระดาษ เพื่อการบรรจุภัณฑ์
46	บริษัท บิลฟิงเกอร์ เบ็บบคอก (ไทย แลนด์) จำกัด	ผลิต HEAT EXCHANGER และแก๊ส ซ่อมแซม ปรับปรุง และอะไหล่ของเครื่อง แลกเปลี่ยนความร้อน และเครื่องจักร สำหรับผลิตแป้งมันสำปะหลัง
47	บริษัท นามยง เทอร์มินัล จำกัด (มหาชน)	การเตรียมความพร้อมรถยนต์เพื่อการ ส่งออก (PRI DELIVERY SERVICE INSPECTION), โรงพักสินค้า, โรงงาน และคลังสินค้าให้เช่า, ซ้อมมา-ขายไป และ การแบ่งบรรจุสินค้า ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ อิเล็กทรอนิกส์, ชิ้นส่วน อุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์, เครื่องใช้ไฟฟ้า, ชิ้นส่วน อุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้า, รถยนต์ใหม่, รถจักรยานยนต์ใหม่, ชิ้นส่วนอะไหล่ รถยนต์และรถจักรยานยนต์, เครื่องจักร และชิ้นส่วนเครื่องจักร, แม่พิมพ์, ชิ้นส่วน อุปกรณ์ที่ทำจากโลหะ, พลาสติก, ยาง, ไม้ , เม็ดพลาสติก, เฟอร์นิเจอร์ และชิ้นส่วน ประกอบ, โลหะชนิดต่าง ๆ, ยางแผ่นและ ยางในรูปแบบอื่น ๆ, อุปกรณ์กีฬา, กระดาษ, บรรจุภัณฑ์, สิ่งทอเครื่องนุ่งห่ม, อาหารสัตว์, ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้สำนักงาน และชิ้นส่วนอุปกรณ์, ผลิตภัณฑ์ของเล่น เด็กและชิ้นส่วนอุปกรณ์, ผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ในครัวเรือนและชิ้นส่วนอุปกรณ์ , ปู่ย, เสื้อสิ่งพิมพ์, ชิ้นส่วนอุปกรณ์ของเรือ ขนส่ง
48	บริษัท วิศวกรรมพัฒนา จำกัด	ชิ้นส่วนอุปกรณ์เครื่องกำเนิดไอน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 2 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรม	ประกอบอุตสาหกรรม
49	เบล โซน่า โพลีเมอริคส์ ลิมิเต็ด	ศูนย์ฝึกอบรม แนะนำในด้านต่างๆ เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์กันรั่วกันซึม ที่ใช้สำหรับซ่อมบำรุงพื้นผิวของเครื่องจักรและอาคาร
50	บริษัท พีเอ็มอาร์ สยาม จำกัด	โรงงานให้บริการแปรรูปฟิล์มเอกซ์เรย์และน้ำยาล้างฟิล์มที่ใช้แล้ว สกัดโลหะมีค่าแร่เงินจากฟิล์มเอกซ์เรย์และน้ำยาล้างฟิล์มที่ใช้แล้ว รีไซเคิลพลาสติกจากฟิล์มเอกซ์เรย์
51	บริษัท โพลีคอม โกลบอล จำกัด	ออกแบบ พัฒนา คำนวณ วิจัย ให้บริการเกี่ยวกับอุปกรณ์การสื่อสารทางเสียง (AUDIO CONFERENCING EQUIPMENT) และอุปกรณ์การสื่อสารทางภาพ (VEDIO CONFERENCING EQUIPMENT)
52	บริษัท ฟอรั่มก้าร์-ฟิอโนท์ จำกัด	นำเข้า-ส่งออก, ผลิตวัตถุดิบเทียม ได้แก่ หินสี อัญมณี, ผลิตและประกอบเครื่องจักร รวมทั้งอะไหล่และชิ้นส่วนประกอบของเครื่องจักรที่ใช้ในการหลอมและผลิตเครื่องประดับเทียม
53	บริษัท ฟุจิตสี เจเนอรัล (ประเทศไทย) จำกัด	ผลิตและประกอบเครื่องปรับอากาศพร้อมอะไหล่และอุปกรณ์ และซื้อมา-ขายไปเครื่องปรับอากาศพร้อมอะไหล่และอุปกรณ์ และเครื่องฟอกอากาศ
54	บริษัท ฟุจิตสี เจเนอรัล เอ็นจิเนียริง (ประเทศไทย) จำกัด	วิจัย ออกแบบ และพัฒนาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เครื่องปรับอากาศและชิ้นส่วนต่างๆ
55	บริษัท มัลติแบกซ์ จำกัด (มหาชน)	ผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก
56	บริษัท สื่อสัมพันธ์คริสเอนัน จำกัด	เครื่องชั่งน้ำหนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 2 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรม	ประกอบอุตสาหกรรม
57	บริษัท โฟมเทค อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด	ผลิตโฟม โพลียูรีเทน ผลิตภัณฑ์แปรรูปที่ทำจากโฟม พลาสติกฟิล์ม ฟอยล์ รวมถึงอะไหล่ชิ้นส่วนอุปกรณ์ และผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปที่เกี่ยวข้องกับการใช้โฟม วัสดุที่ใช้ในการผลิตโฟม ได้แก่ สารพอลิออล ไอโซไซยานเนต ตัวเร่งปฏิกิริยา สารช่วยทำให้เสถียร สารเติมแต่ง รวมถึงการซื้อมาขายไปผลิตภัณฑ์โฟม และผลิตภัณฑ์ดังกล่าวข้างต้นทั้งหมด และซื้อมาขายไปอุปกรณ์ ชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับอิเล็กทรอนิกส์ อิเล็กทรอนิกส์ โมโตโมทีฟ และผลิตอุปกรณ์ชิ้นส่วน และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับคลีนรูม, ผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์
58	บริษัท มัตสิริ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด	แบ่งบรรจุอาหารแห้ง อาหารสด อาหารแช่แข็ง อาหารกระป๋อง เครื่องปรุงรส เครื่องเทศ เครื่องดื่มสำเร็จรูป อาหารสัตว์ และเครื่องบริโภคอื่นๆ
59	บริษัท เมทโซ เปเปอร์ (ประเทศไทย) จำกัด	ผลิตปรับปรุง ซ่อมแซม อุปกรณ์ของเครื่องจักร สำหรับอุตสาหกรรมกระดาษ และลูกกลิ้ง ในเครื่องจักร สำหรับอุตสาหกรรมอื่น
60	บริษัท ยามาโตะ เคมิคัลส์ (ประเทศไทย) จำกัด	ผลิตภัณฑ์ยางเพื่อเป็นชิ้นส่วนรถยนต์ เครื่องปรับอากาศและอื่น ๆ ซื้อมาขายไป ผลิตภัณฑ์สารเคมีที่เป็นผลิตภัณฑ์ยาง โพลีเมอร์ และเหล็กแผ่นป้อนขึ้นรูป แม่พิมพ์
61	บริษัท ยูซีไอ โฟมเมอร์ (ประเทศไทย) จำกัด	ซื้อมาขายไปและผลิตบรรจุภัณฑ์ ได้แก่ โฟม, พลาสติก, ก่อกระดาษ, พาเลท, ถู, บรรจุภัณฑ์ทุกชนิด และคลังสินค้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 2 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรม	ประกอบอุตสาหกรรม
62	บริษัท อเรส โซ ริฟิเนรี จำกัด	ผลิตโลหะมีค่า
63	บริษัท ยูเซ็น โลจิสติกส์(ประเทศไทย) จำกัด	1. โรงพักสินค้า 2. ซื้อมาขายไป รถยนต์ใหม่, รถจักรยานยนต์, เครื่องจักร, แม่พิมพ์, ชิ้นส่วนและอุปกรณ์ของเรือขนส่ง, เศษชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ทำด้วยโลหะ หรือพลาสติก หรือยาง และเศษพลาสติก, ยาง หรือโลหะ 3. แบ่งบรรจุ และ ซื้อมาขายไป ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์และชิ้นส่วนอุปกรณ์, ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและชิ้นส่วนอุปกรณ์, ชิ้นส่วนอะไหล่รถยนต์และรถจักรยานยนต์, ชิ้นส่วนเครื่องจักร, ผลิตภัณฑ์หรือชิ้นส่วนอุปกรณ์ที่ทำจากโลหะ, พลาสติก, ยาง, ไม้, เม็ดพลาสติก, แม่สี, พลาสติก, ไม้แปรรูป, เฟอร์นิเจอร์และชิ้นส่วนประกอบ, โลหะชนิดต่างๆ, ยางแผ่นและยางในรูปแบบอื่นๆ, อุปกรณ์กีฬา, กระจาษา, บรรจุภัณฑ์, สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม, อาหาร, อาหารแช่แข็ง, อาหารสัตว์, ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้สำนักงานและชิ้นส่วนอุปกรณ์, ผลิตภัณฑ์ของเด็กและชิ้นส่วนอุปกรณ์, ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ในครัวเรือนและชิ้นส่วนอุปกรณ์, ปู่ย, เสื้อสิ่งพิมพ์, สิ่งปรุงแต่งสำหรับใช้กับผมและยาสระผม
64	บริษัท สตรองแพค จำกัด	บรรจุภัณฑ์ฟองน้ำ โฟม และกล่องกระจาษา
65	บริษัท ไวซ์เทค โซลูชันส์ (ประเทศไทย) จำกัด	ซ่อมแซมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ (Hard Disk Drives)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 2 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรม	ประกอบอุตสาหกรรม
66	บริษัท ยูนิเวอร์แซล โพลีแบค จำกัด	ผลิตถุงพลาสติก ซื้อมาขายไปผลิตภัณฑ์พลาสติก ชิ้นส่วนผลิตภัณฑ์พลาสติก เม็ดพลาสติก แม่สี หมึกพิมพ์ ตัวทำลายหมึกพิมพ์ ชิ้นส่วน อุปกรณ์และอะไหล่ของเครื่องจักร และซื้อมาขายไป ชิ้นส่วนอะไหล่ส่วนประกอบของเครื่องจักร เครื่องจักรใหม่ เช่น รถโฟล์คลิฟท์ สะพานโหลดสินค้า รถลาก เครื่องพ่นฟิล์ม อุปกรณ์ไฟฟ้า เครื่องจักร เครื่องปั่นไฟ เครื่องจักร เครื่องตัดแผ่นพลาสติก และบรรจุภัณฑ์ เช่น พาเลทไม้ พาเลทพลาสติก ก่อกระดาษ เทปปิดกล่อง ถังบรรจุหมึกพิมพ์ ตัวทำลายหมึกพิมพ์ เครื่องแพ็คสินค้า ผ้าใบคลุมสินค้า
67	บริษัท ไวกิ่ง ไลฟ์เซฟวิ่ง อีควิปเมนต์ (ประเทศไทย) จำกัด	ผลิต ประกอบแพชชีฟ อุปกรณ์ป้องกัน และให้ความปลอดภัยส่วนบุคคลที่ใช้ในเรือเดินทะเล และกล่องไฟเบอร์กลาสสำหรับบรรจุแพชชีฟ
68	ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนที่ 4	การให้บริการด้านการส่งเสริมการลงทุน และให้บริการด้านสิทธิประโยชน์ต่างๆ
69	บริษัท แอโรเวิร์ค คอมโพสิต (เอเชีย) จำกัด	ผลิตชิ้นส่วนเครื่องใช้บนเครื่องบิน
70	บริษัท คริชมา โกลฟ จำกัด	ผลิตถุงมือทุกชนิด
71	บริษัท แอโรเวิร์ค คอมโพสิต (เอเชีย) จำกัด	ผลิตและส่งออกชิ้นส่วนอุปกรณ์เครื่องใช้บนเครื่องบิน
72	บริษัท อีโคอินดัสเทรียลเซอร์วิสเซส จำกัด	สร้างโรงงานมาตรฐานให้เช่า
73	บริษัท แอโรเวิร์ค (เอเชีย) จำกัด	ผลิตและส่งออกอุปกรณ์เครื่องใช้บนเครื่องบิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 2 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรม	ประกอบอุตสาหกรรม
74	บริษัท อีบ แอนเดรเซน อินคัสตรี (ประเทศไทย) จำกัด	ผลิตผลิตภัณฑ์โลหะรวมทั้งชิ้นส่วนโลหะ, ซึ่้อมา-ขายไป, นำเข้าส่งออก จำหน่าย ผลิตภัณฑ์โลหะและชิ้นส่วนโลหะ เป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำ ส่งเสริมการขาย การพัฒนาและวิจัย การออกแบบ ผลิตภัณฑ์
75	บริษัท อามาโก้ อินคัสตรีล กรุ๊ป จำกัด	ผสมและบรรจุน้ำมันหล่อลื่นใหม่ และบรรจุยางมะตอย (BITUMEN)ผสมและบรรจุน้ำมันหล่อลื่นใหม่ และบรรจุยางมะตอย (BITUMEN) และ ซึ่้อมาขายไป นำเข้า-ส่งออก จารบี, อาหารกระป๋อง เช่น ปลาทูน่ากระป๋อง ผลไม้กระป๋อง ผักดอง กระป๋อง/ขวดชา/กาแฟสำเร็จรูป บรรจุกล่อง/กระป๋อง อาหารกึ่งสำเร็จรูป เช่น บะหมี่ มาม่า อาหารกล่อง เครื่องดื่มบำรุงกำลัง และเพื่อสุขภาพ, เครื่องปรุงรสอาหาร เช่น ซึ่อ๊วขาว น้ำปลา ซอสมะเขือเทศ น้ำตาลทราย ซอสพริก น้ำจิ้มไก่ น้ำปลา น้ำมันพืช, ขนและของขบเคี้ยว, ผลิตภัณฑ์นม และที่ทำจากนม, อาหารทะเลแช่แข็ง, เนื้อไก่แช่แข็ง, ข้าว และผลิตภัณฑ์ที่ทำจากข้าว, แป้งสำหรับทำอาหาร เช่น แป้งทำขนม แป้งข้าวโพด, กระดาษ A4 และเครื่องเขียน, ยาสระผม สบู่ ยาสีฟัน แป้งฝุ่นทาตัว ครีมทาหน้า/ทาตัว ยาระงับกลิ่นกาย น้ำยาบ้วนปาก, อุปกรณ์คอมพิวเตอร์, ปูนซีเมนต์, วัสดุ/อุปกรณ์ก่อสร้าง, แบตเตอรี่ รถยนต์, อะไหล่รถยนต์, เฟอ์นิเจอร์ บ้าน/สำนักงาน, พรหม เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 2 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรม	ประกอบอุตสาหกรรม
76	บริษัท อีซูซุมอเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด	ตรวจสอบคุณภาพรถยนต์ ปรับสภาพรถยนต์ และติดตั้งอุปกรณ์ตกแต่งรถยนต์ รวมถึงการซื้อมาขายไปรถยนต์ใหม่ ชิ้น ส่วนรถยนต์ และอุปกรณ์ตกแต่งรถยนต์
77	บริษัท อีซูซุมอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล โอเปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด	ตรวจสอบคุณภาพรถยนต์ ปรับสภาพรถยนต์ และติดตั้งอุปกรณ์ตกแต่งรถยนต์ รวมถึงการซื้อมาขายไปรถยนต์ใหม่ ชิ้น ส่วนรถยนต์ และอุปกรณ์ตกแต่งรถยนต์
78	บริษัท เอ็กโซติก ฟู้ด จำกัด	ผลิตอาหารพร้อมปรุง และอาหารสำเร็จรูป, อาหารกึ่งสำเร็จรูปพร้อมบริโภค อาหารในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท, เครื่องดื่มในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท, อาหารและเครื่องดื่มแช่แข็ง อาทิ เครื่องดื่มผลไม้และน้ำผัก น้ำมะพร้าว ทูเรียนแช่แข็ง ฯลฯ, ผลิตภัณฑ์ปรุงแต่งอาหาร อาทิ ซอสพริก ซอสปรุงรส เครื่องแกง น้ำจิ้มไก่ น้ำสลัด, ผลิตภัณฑ์และผลิตผลทางการเกษตร พืช ผัก ผลไม้ ผักและผลไม้ที่ถนอมสภาพแล้ว, บรรจุและแบ่งบรรจุสินค้าอุปโภคและบริโภคทุกชนิด และซื้อมาขายไป น้ำมันและไขมัน น้ำปลา ข้าว ผลิตภัณฑ์จากข้าว แป้งทำอาหาร กว๊วยเดี่ยว เส้นหมี่ เครื่องเทศ วาซาบิ สาหร่ายอบแห้ง น้ำกะทิสำเร็จรูป เครื่องดื่มไวน์ และเครื่องดื่มทุกชนิด
79	บริษัท ทีไอที คอร์ปอเรชั่น จำกัด	จัดตั้งหุ้มสายโทรศัพท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 2 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรม	ประกอบอุตสาหกรรม
80	บริษัท ฮามากะ (ประเทศไทย) จำกัด	เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์พลาสติก (ชิ้นส่วนและอุปกรณ์สำหรับรถยนต์, ครัวเรือนและอื่นๆ)
81	บริษัท เอ.ซี.ซี.อโต้ เซ็นเตอร์ จำกัด	นำเข้า-ส่งออก, จำหน่ายรถยนต์ รถจักรยานยนต์, วัสดุเครื่องอะไหล่ใช้สำหรับรถยนต์ รถจักรยานยนต์ (ของใหม่เท่านั้น) และคลังสินค้า
82	บริษัท เอกโคริ่ง ยูนิตี้ จำกัด	นำเข้า-ส่งออก ปรับปรุงซ่อมแซมเครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ เสื้อผ้า เฟอร์นิเจอร์ กระเป๋า จักรยาน รองเท้า เฟอร์นิเจอร์ไฟฟ้า เครื่องเล่นดนตรีไฟฟ้า เช่น เปียโน อิเล็กโทรน คีย์บอร์ด
83	บริษัท เอฟ จี เอ (ประเทศไทย) จำกัด	ผลิตมอเตอร์ สำหรับเครื่องปรับอากาศ และผลิตอะไหล่และอุปกรณ์ของมอเตอร์ สำหรับเครื่องปรับอากาศ และกระบวนการหลอมอลูมิเนียม และผลิตคอมเพรสเซอร์สำหรับเครื่องปรับอากาศ
84	บริษัท เอส.เอ.ดี. เซอร์วิส จำกัด	ซื้อมา-ขายไป, นำเข้า-ส่งออก, จำหน่ายรถยนต์ รถจักรยานยนต์, วัสดุเครื่องอะไหล่ใช้สำหรับรถยนต์ รถจักรยานยนต์ (ของใหม่เท่านั้น) และคลังสินค้า
85	บริษัท โอคายามา (ประเทศไทย) จำกัด	คลังสินค้า ชิ้นส่วนเครื่องทำความเย็น-ร้อน ชิ้นส่วนพลาสติก, ยาง อุปกรณ์ไฟฟ้า และซื้อมาขายไป
86	บริษัท โอ ที เจ จำกัด	ซื้อมาขายไป, นำเข้า-ส่งออก พลาสติก ยาง อุปกรณ์ไฟฟ้า เครื่องจักรกล เครื่องใช้ไฟฟ้า ชิ้นส่วนอุปกรณ์ยานยนต์ รถจักรยานยนต์
87	การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อำเภอสรีราชา	บริการไฟฟ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 2 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรม	ประกอบอุตสาหกรรม
88	บริษัท เอส เอ็ม ซี โฟร์เมอร์ จำกัด (มหาชน)	ผลิตและประกอบเครื่องปรับอากาศ ชิ้นส่วนเครื่องปรับอากาศเครื่องทำน้ำเย็น พร้อมอะไหล่ อุปกรณ์ รวมถึงการซื้อมา ขายไปผลิตภัณฑ์ ชิ้นส่วนพร้อมอะไหล่ อุปกรณ์ คลังสินค้า การแบ่งและบรรจุ สินค้า ตัดเหล็กและซื้อมาขายไปเหล็ก แผ่น เหล็กม้วน ทองแดง ทองเหลือง อลูมิเนียม บรอนซ์ นิกเกิล ซิลเวอร์และ โลหะอื่นๆ ในลักษณะแผ่นและม้วน
89	บริษัท เอส เอ็ม ซี ฟู้ดส์ (ประเทศไทย) จำกัด	ผลิตและผสม ผงโกโก้, น้ำตาลผสม เครื่องดื่มชนิดผง, หางนมผง และสารให้ ความหวาน ซื้อมา-ขายไปน้ำตาลทราย และองค์ประกอบที่ผสมในเครื่องดื่มชนิด ต่างๆ และซื้อมาขายไปซึ่งผลิตภัณฑ์ เกี่ยวกับอาหารทุกชนิด
90	บริษัท แอคูชเน็ท ฟุตจอย (ประเทศ ไทย) จำกัด	ผลิตถุงมือกอล์ฟ ถุงไม้กอล์ฟ กระเป๋ากีฬา สินค้าและอุปกรณ์ที่ใช้เล่นกีฬาและ ถุงมือกอล์ฟเล็กแบบมีพวงกุญแจและไม่มี พวงกุญแจ รวมถึงการซื้อมาขายไปถุงมือ กอล์ฟจากต่างประเทศมาติดโลโก้บรรจุ และส่งขายต่างประเทศ
91	บริษัท ฮอปปี อินดัสเตรียล (ประเทศ ไทย) จำกัด	ประกอบและผลิตชิ้นส่วนอุปกรณ์ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์, ซื้อมาขายไปชิ้นส่วน และอุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ วัตถุดิบ ส่วนประกอบ และชิ้นส่วนที่ เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ดังกล่าว
92	บริษัท ไฮเทค นิตซู (ประเทศไทย) จำกัด	PACKING, WAREHOUSE, TRANSPORTATION, DISTRIBUTION AND LOGISTIC SERVICE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 2 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรม	ประกอบอุตสาหกรรม
93	บริษัท ไฮ เทอร์นซ์ อุตสาหกรรม (กรุงเทพ) จำกัด	ผลิตกระเป๋าทุกชนิดทุกประเภททำจาก หนังแท้ หนังเทียม พลาสติก หรือทำจาก ผ้าที่ทอจากเส้นใยพืชหรือเส้นใยประดิษฐ์ ทุกชนิดตลอดจนผลิตเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม
94	บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด	บริการไปรษณีย์,การเงิน,โทรคมนาคมใน ประเทศและต่างประเทศ
95	ฝ่ายบริการศุลกากรที่ 6	บริการและควบคุมการจัดเก็บภาษีอากร สินค้านำเข้าและส่งออก
96	บริษัท เอส เซม อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด	ผลิตอุปกรณ์เครื่องเขียน

ที่มา : สำนักงานนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง. 2557

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นางสาวปรียานารถ เชื้อเจริญ
วัน เดือน ปีเกิด 4 กุมภาพันธ์ 2532
ภูมิลำเนา 3 หมู่ 12 บ้านหม่อนไหมพัฒนา ตำบลเจนแวน
อำเภอศรีณรงค์ จังหวัดสุรินทร์ 32150
ที่อยู่ปัจจุบัน 292/155 หมู่10 ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอศรีราชา
จังหวัดชลบุรี 20230 โทร. 084-830-8256
สถานที่ทำงาน วิทยาลัยเทคโนโลยีแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี
ประวัติการศึกษา 2553 บริหารธุรกิจ สาขาการเงินและการธนาคาร
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้